

Dr. Joseph Murphy

Moc podvědomí II

VELKÁ KNIHA VNITŘNÍHO A VNĚJŠÍHO ROZVOJE JAK VYUŽIT SÍLY
MODLITBY

Obsah

Vaše mysl léčí
TŘI KROKY K UZDRAVENÍ
Boží přítomnost
TŘI KROKY K NALEZENÍ BOŽÍ PŘÍTOMNOSTI
Změňte strach ve víru
TŘI KROKY K PŘEKONÁNÍ STRACHU
Jak překonat úzkost
TŘI KROKY K PŘEKONÁNÍ ÚZKOSTI
Touha - dar Boží
TŘI KROKY K NAPLNĚNÍ VAŠÍ TOUHY
Šťastné manželství
TŘI KROKY KE ŠŤASTNÉMU MANŽELSTVÍ
Tajemství duševního klidu
TŘI KROKY K DOSAŽENÍ DUŠEVNÍHO KLIDU
Svou budoucnost můžete zlepšit
TŘI KROKY K LEPŠÍ BUDOUCNOSTI
Jak překonat zlost
TŘI KROKY K PŘEKONÁNÍ ZLOSTI
Vaše duchovní znovuzrození
TŘI KROKY K DUCHOVNÍMU ZNOVUZROZENÍ
LÁSKA JE SVOBODA
DUŠEVNÍ JEDY A JEJICH PROTILÁTKY
Správný duševní postoj léčí
Zázraky vnitřní řeči
ZMĚNA POCITU ZE SVÉHO JÁ
ZŮSTAŇTE NAVŽDY MLADÍ
JAK K SOBĚ PŘILÁKAT PENÍZE
Na bohatství máte právo
Cesty k bohatství
LÉČIVÁ SÍLA LÁSKY
PROČ SE TO STALO PRÁVĚ MNĚ?
KOUZLO VÍRY
JAK SE MODLIT S BALÍČKEM KARET
Popis moderních karet
NADVLÁDA STRACHU
VEPIŠTE DO KNIHY ŽIVOTA NOVÉ JMÉNO
PÍSEŇ VÍTĚZSTVÍ
Z Písně písní

Vaše mysl léčí

V každém z nás je léčivá síla, která nás dokáže zbavit jakékoli nemoci. Abychom však mohli tuto léčivou sílu využívat, musíme poznat Boha a jeho zákony.

Duševní léčba se zaměřuje na stav celistvosti, úplnosti a dokonalosti.

Věda se obrací k zákonům a zásadám, představuje systematickou a koordinovanou znalost.

Znalost léčivé síly je obsažena již v bibli. Způsob, jakým luštíme záhady a odhalujeme skrytý význam bible, počínaje knihou Genesis a konče Apokalypsou, je vědou symboliky a hebrejské abecedy.

V bibli jsou obsaženy duchovní a duševní zákony. Uznáváme, že Ježíš, Mojžíš, Eliáš, Pavel a řada dalších byli skutečnými historickými postavami. Oni však zároveň představují stav mysli každého z nás. Bible je pro nás učebnicí duchovních a duševních zákonů.

Díky studiu a uplatňování duševních zákonů můžete i vy najít cestu ke zdraví, harmonii, míru a blahobytu. Vědecká modlitba je obřadem poznání Boží přítomnosti ve vašem nitru.

TŘI KROKY K UZDRAVENÍ

První krok: Pomyslete na Boha jako na jedinou sílu a jedinou moc. Bůh je obecný, tvořivý Duch a je přítomen všude - je to všemocný Duch, žijící ve vašem srdci. Zaměřte své myšlenky na to, co o Bohu víte, a tiše si říkejte: „On je nekonečné porozumění, absolutní dobro, nepřemožitelná síla, nepopsatelná krása, bezmezná láska, nevysychající moudrost a veškerá moc.“

Druhý krok: Každému odpusťte a vyšlete láskyplné myšlenky celému světu. Řekněte: „Svobodně a v plné míře nyní každému odpouštím a mou duši naplňuje klid a mír.“ Upřímně, od srdce dodejte: „Myslím to tak, jak říkám, je to pravda.“ Zbavíte se tak všech duševních zábran.

Třetí krok: Tiše a láskyplně proneste, že nekonečný léčivý duch ve vašem nitru nyní uzdravuje vaše tělo, zaceluje je, očišťuje a přivádí k dokonalosti. Opakujte si: „Věřím tomu, vím, že se uzdravuji.“ Nakonec poděkujte za harmonii a klid, který vás prostupuje.

„Bůh mezi vámi uzdravuje.“

Boží přítomnost

Všudypřítomnost Boha znamená, že Bůh je přítomen v každém okamžiku a na každém místě. Budete-li si jeho přítomnost po celý den uvědomovat, naleznete klíč k harmonii, zdraví, míru, radosti a naplněnému životu. Od této chvíle hledejte Boha v každém člověku, ve všem okolo vás.

TŘI KROKY K NALEZENÍ BOŽÍ PŘÍTOMNOSTI

První krok: Přijměte skutečnost, že Bůh je jediná moc a síla. On je podstatou vašeho života a bytí.

Druhý krok: Uvědomte si, že Bůh je přítomen v každém členu vaší rodiny, v každém člověku, kterého potkáváte. Vzdávejte hold Boží podstatě všech lidí, které máte kolem sebe.

Třetí krok: Uvědomte si, že vše, co jste, a vše, co vidíte - strom, psa, kočku - je vyjádřením Boha. Toto poznání je největší, které můžete učinit, a jeho moc nelze popsat slovy.

Dvakrát nebo třikrát za den se v klidu posaďte a v duchu si opakujte tato slova: „Bůh je vše, co existuje, je vším ve všem.“ Začněte si uvědomovat, že Bůh žije ve vás a v každém kolem vás. „Hledejte, a naleznete. Hledejte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.“ (Matouš 7,7 a 6,33)

Změňte strach ve víru

Kdykoli se vaší mysli zmocní strach, je to signál k činnosti. Ihned něco udělejte, nikdy se svému strachu ne-poddávejte. Strach je jen touhou po něčem lepším, je to touha po svobodě a duševním klidu. A kde svobodu a duševní klid najdete? V myšlenkách na klid, mír, svobodu a duševní rovnováhu.

Když v noci zabloudíte v lese, přepadne vás strach. Pokud ale víte, že Bůh je moudrý a zná cestu ven, dokážete změnit svůj strach ve víru. Pocit strachu nahradí mír a důvěra v jedinou moc a sílu. Změníte svůj duševní postoj a anděl Boží přítomnosti vás dovede do bezpečí. Člověk, který se cítí ztracen, se obrací modlitbou k Bohu a tiše a láskyplně si říká: „Bůh mě nyní vede. Osvětluje mé kroky.“ Věří ve své vnitřní světlo, světlo, které září nad každým člověkem, který přichází na tento svět.

S Bohem po boku dokážete všechno! Na světě existuje jen strach a láska. Strach je opakem lásky. Láska osvobozuje, dává, je to Duch Boží. Láska buduje tělo. Láska je citová náklonnost. Zamilujte se tedy do klidu, míru, laskavosti, úspěchu, dobré vůle a harmonie, a láska zazené váš strach.

„Bůh je láska a ten, kdo přebývá v lásce, přebývá v Bohu a Bůh v něm.“

TŘI KROKY K PŘEKONÁNÍ STRACHU

První krok: „Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál? Pán je silou mého života, koho se mám obávat?“ Pán znamená Boží sílu ve vás. Není moci, která by přemohla Boha, neboť Bůh je všemocný. To, čeho se bojíte, nemá žádnou moc, je to falešná víra, je to bubák pod schody a nemá skutečnou tvář. Opakujte si tato nádherná slova: „Bůh člověku nedal ducha strachu, ale ducha síly a lásky a zdravé mysli.“

Druhý krok: Strach překonáte vírou v Boha a dobro. Víra není žádné krédo, dogma ani náboženství. Víra je způsob myšlení, je to pozitivní duševní postoj. Víra je živá, je to hluboké přesvědčení o existenci Boha. Víra je tím nejlepším lékem na světě. Užívejte duchovní lék víry! Přečtěte si tato slova a opakujte je: „Všecko mohu v Kristu, který mi dává sílu. Bůh je nyní se mnou. Bůh a jeho svatí andělé jsou stále se mnou. Jsem obklopen kruhem Boží lásky.“ Tato slova se nyní ukládají do vašeho mozku a podvědomí. Opakujte si tato mocná slova a strach vás opustí.

Třetí krok: Jakmile vás přepadne strach, pomyslete na Boha, představte si, že odpočíváte v náručí všemocného Boha jako v náručí milující matky. Láskyplně svému Otci řekněte: „Nyní, Bože, si jdu po své práci a ty jdeš se mnou. Tvá láska, světlo a síla mě utěšuje, žehná mi a řídí mé kroky. Miluji svého Otce a můj Otec miluje mne. Mým Otcem je Bůh! Je to nádherný pocit.“

Jak překonat úzkost

Úzkost vzniká z nedostatku víry v Boha. Člověk trpící úzkostí vždy očekává, že všechno špatně dopadne. Láme si hlavu a dumá o věcech, které se nikdy nestanou. Takový člověk vám vyjmenuje všechny důvody, proč se musí stát něco zlého, a neřekne jediný důvod, proč by se mělo stát něco dobrého. Neustálá úzkost oslabuje celé jeho tělo a vede k fyzickým i mentálním poruchám.

Úzkosti se můžete zbavit. Přestaňte se stále zabývat svými problémy a potížemi, zbavte se negativního myšlení. Vaše mysl nemůže fungovat ve stavu napětí. Narazíte-li na problém, uvolněte se, zvolte si nějakou uklidňující a příjemnou činnost. S problémem nemusíte bojovat, ale můžete jej překonat.

Pro uvolnění napětí se projedťte v autě, projděte se, zahrajte si pasíáns, přečtete si oblíbenou kapitolu z bible, například jedenáctou kapitolu Listu Židům, třináctou kapitolu Prvního listu Korintským nebo čtyřicátý šestý žalm. Čtete si je několikrát po sobě, pozorně a tiše. Pocítíte hluboký vnitřní klid a budete připraveni k modlitbě.

TŘI KROKY K PŘEKONÁNÍ ÚZKOSTI

První krok: Každé ráno po probuzení se obraťte s modlitbou k Bohu jako k milujícímu Otci. Uvolněte se a promlouvejte k Bohu, jediné moci a síle. Staňte se malým dítětem, uvědomte si, že Bůh je ve vás a vy mu plně důvěřujete. „Bůh mezi vámi uzdravuje.“

Druhý krok: Vaše srdce vám napovídá, že této síle můžete přednést své problémy a těžkosti a že Boží moudrost je za vás vyřeší. Láskyplně řekněte: „Děkuji ti, Otče, za tento nádherný den. Je to Boží den a je naplněn radostí, mírem, štěstím a úspěchem. Těším se na tento den. Boží moudrost a pochopení mě povede po celý den. Bůh je se mnou, a vše, co dělám, dopadne báječně. Věřím v Boha, důvěřuji Bohu.“

Třetí krok: Jste naplněni vírou a důvěrou. Nyní nechtě vše být a dopřejte Bohu čas, aby mohl pracovat za vás. V průběhu dne si vzpomeňte: „Tento den pro mne stvořil Bůh. Můj život je naplněn Boží činností.“

Touha - dar Boží

Bůh k vám hovoří prostřednictvím touhy. Vše začíná touhou, které se někdy říká pramen veškerého konání. Při čtení těchto řádků v sobě možná pocítíte nutkání či touhu stát se lepším člověkem. Je to kosmická touha, která hledá své vyjádření. Život touží po vyjádření své jedinečnosti, celistvosti, lásky a krásy vaším prostřednictvím. Jste nástrojem Božím, skrze vás proudí život a láska. Žijete, abyste osvobodili uvězněnou nádheru svého nitra.

Bez touhy by se člověk nepohnul z místa. Toužíme po obydlí, a tak si stavíme dům, který nás ochrání před nepřízní počasí. Sejeme kukuřici a obilí, abychom nasýtili sebe a svou rodinu.

I ve vás se skrývá nejvyšší touha - snad po zdraví, pravdě či blahobytu. Nenaplněná touha vede k pocitu zklamání a k nejrůznějším chorobám. Dlouho toužit po něčem dobrém a krásném a nezískat to, znamená plýtvat silou ducha i těla. Měli byste se naučit uskutečňovat svou touhu modlitbou, jelikož naplnění touhy je vaší spásou.

TŘI KROKY K NAPLNĚNÍ VAŠÍ TOUHY

První krok: Vaše touha po harmonii, míru, zdraví, pravdě či^ bohatství je hlasem Božím, který k vám promlouvá. Řekněte si: „S Bohem je vše možné.“ Bůh je živý, všemocný Duch ve vás, z něhož všechno pramení.

Druhý krok: „Uvědomuji si svou touhu. Vím, že existuje, i když je neviditelná. Prohlašuji ji nyní za svou, přijímám ji ve své mysli. Postupuji svou touhu tvořivé silou ve svém nitru, která je zdrojem všeho. Prohlašuji a věřím, že má touha se nyní zapisuje do mého podvědomí. Vše, co je v něm zapsáno, dojde svého vyjádření, protože tak pracuje moje mysl.“

Třetí krok: „Vidím, jak se má touha naplňuje. Cítím klid a mír. Ve svém srdci vím, že to, co jsem přijal za skutečnost, se uskuteční. Raduji se a děkuji. Celá má bytost se raduje ze splněné touhy. Cítím klid a mír. Bůh je mír. Děkuji ti, Pane.“

Šťastné manželství

„Co Bůh spojil, člověk nerozlučuj.“ Muž i žena by se měli zasnoubit s Bohem a dobrem. Nikdy by neměli dopustit, aby slunce zapadlo nad jejich láskou. Podráždění z malicherných třenic nikdy nepřenášejte do dalšího dne. Večer před spaním jeden druhému vše odpusťte.

Chcete-li být v manželství šťastni, hledejte jeden v druhém Ježíše Krista, přítomnost živoucího Boha. Řekněte si: „Vzdávám hold božské podstatě svého manžela, své manželky.“ Svě ženě či muži řekněte: „Vážím si všeho, co děláš, a po celý den k tobě vyzařuji lásku a dobrou vůli.“ Neberte své manželství jako samozřejmost, dávejte si najevo svou úctu a lásku.

Vyjadřujte úctu a lásku, nikoli odsouzení a kritiku. Pamatujte na biblické přikázání: „Nestaví-li dům Hospodin, nadarmo se namáhají stavitelé.“ (Žalm 127,1) Klidný domov a šťastné manželství mají svůj základ v lásce, kráse, harmonii, vzájemné úctě, víře v Boha a veškeré dobro.

Upřímně si řekněte: „Mé manželství je posvěceno modlitbou a láskou.“ Manželé by se vždy měli modlit společně, alespoň jednou denně, nejlépe večer před spaním. Do jejich domovů a srdcí vstoupí klid a mír, neboť Bůh je mír.

TŘI KROKY KE ŠŤASTNÉMU MANŽELSTVÍ

První krok: Na počátku je Bůh. Jakmile se ráno probudíte, připomeňte si, že vás Bůh vede na všech vašich cestách. Vyšlete myšlenky plné lásky, klidu, harmonie svému manželovi nebo manželce, všem členům rodiny a celému světu.

Druhý krok: U snídani se pomodlete. Poděkujte za výborné jídlo, za hojnost, kterou jste obdařeni, za všechna Boží požehnání. Nedopusťte, aby se do vašeho hovoru u jídla vloudily problémy, obavy nebo hádky.

Třetí krok: Manželé by se měli každý večer při modlitbě střídat. Bibli mějte stále po ruce. Čtete si před spaním Žalm 23, 91 a 27; 11. kapitolu Listu Židům, 13. kapitolu Prvního listu Korintským a další části Nového zákona. Tiše řekněte: „Děkuji ti, Pane, za všechna požehnání tohoto dne. Bůh dopřává svému milému spánek.“

Tajemství duševního klidu

Cestou k duševnímu klidu je spojení s Bohem. Obrátte se k Bohu se svou modlitbou a uvědomte si, že jeho mír a láska nyní proudí vaší myslí a srdcem. Modlitba či tiché spojení s Bohem ve vašem nitru změní vaši povahu. Modlitba z vás udělá docela jiného člověka.

Slovo modlitba označuje kterýkoli způsob verbální či duševní komunikace s Bohem. Získáte-li pocit Boží přítomnosti ve svém nitru, získáte i duševní klid. Člověk se často snaží vnést mír do života svých bližních, ale jeho úsudek bývá většinou mylný. Tím, že zasahuje do jejich sporů, obvykle všechno jen zhorší. I když se lidem podaří s cizí pomocí dosáhnout kompromisu, nedojdou skutečného pokoje, protože jeden druhému zcela neodpustili. Nejlepším lékem na podobné hádky je tichá modlitba.

V duchu si říkejte, že moudrost, láska a klid Boží proudí myslí a srdcem všech zúčastněných a každý problém se vyřeší tím nejlepším možným způsobem. „Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazýváni syny Božími.“ (Matouš 5,9)

TŘI KROKY K DOSAŽENÍ DUŠEVNÍHO KLIDU

První krok: Uvědomte si, že Bůh je mír a že sídlí ve vašem nitru. Přijměte tento vnitřní klid za svůj. Několikrát tiše opakujte: „Boží mír a klid, který šíří pochopení, nyní proudí mou myslí a mým srdcem.“

Druhý krok: Pamatujte, že žijete tím, co máte uloženo ve své mysli. Často si během dne opakujte: „Vím, že mám v duši klid a mír, protože do své mysli ukládám myšlenky na mír, harmonii a dobrou vůli. S těmito myšlenkami prožívám celý den.“

Třetí krok: Každý večer si čtete Žalm 23, uvolněte se a řekněte: „Ukládám do své mysli myšlenky na mír, klid, lásku a dobrou vůli. Bůh je můj pastýř a Boží řeka klidu mnou nyní protéká. Uléhám ke spánku, protože u tebe, Pane, jsem v bezpečí.“

Svou budoucnost můžete zlepšit

Vzpomeňte na to, co říká Jakub: „Víra, není-li spojena se skutky, je sama o sobě mrtvá." (List Jakubův 2,17) Svou víru musíte dokázat. Víra je způsob myšlení, duševní postoj, pozitivní, potvrzující přístup k životu.

Pokud žijete v radostném očekávání toho nejlepšího, to nejlepší také dostanete, protože dáváte celému světu najevo, že věříte ve vše dobré.

Žijte v pevném přesvědčení o své jednotě s Bohem, životem a vesmírem a zjistíte, že k sobě přitahujete báječné lidi, větší bohatství a vyšší vědomí Boží moudrosti. Každý den svého života si říkejte, že Boží inteligence řídí vaše kroky. Bůh je zdrojem všeho, co máte; to On vám dává všechny dokonalé dary. Vše, co potřebujete, dostanete od Boha a budete žít v blahobytu.

Abyste dosáhli míru, klidu a harmonie, každé ráno si láskyplně opakujte slova: „Boží mír, který šíří pochopení, naplňuje mou mysl i srdce." Pavel řekl, že vše se spojuje pro dobro těch, kteří milují Boha. Bůh a dobro jsou synonyma, a proto žijte v souladu se vším, co Bůh stvořil. „Kdo je v Kristu, je nové stvoření." (2. Korintským 5,17)

TŘI KROKY K LEPŠÍ BUDOUCNOSTI

První krok: Uznávejte Boha, a On vydláždí vaši cestu. Důvěřujte Mu a věřte v Něho, a On uskuteční vaše touhy. Obráťte se k Bohu ve svém nitru a řekněte si, že Bůh řídí veškeré vaše záležitosti.

Druhý krok: Uvědomte si, že jediný způsob, jak vycházet s lidmi a přizpůsobit se životu, je milovat lidi a život. Naplňte své srdce láskou a dobrou vůlí k celému světu. Modlete se za mír a blahobyt svých bližních.

Třetí krok: Vytvořte si svou duševní představu úspěchu. Jakmile se objeví problém, připomeňte si, že nekonečná Boží moudrost vám odhalí dokonalý plán a ukáže cestu, po které se máte vydat. Před spaním si říkejte: „Bůh zná odpověď." Pociťujte radost z modlitby, která bude vyslyšena.

Jak překonat zlost

„Lepší je shovívavý než bohatýr, a kdo ovládá sebe, je nad dobyvatele měst." (Příslaví 16,32)

Abyste mohli vést šťastný a plný život, musíte ovládat své pocity. Pokud se naučíte ovládat své emoce a nálady, dokážete ovládat i své myšlenky. Jiná cesta k nalezení duševního klidu bohužel nevede. Přitom je třeba si uvědomit, že pouhou silou vůle to nezvládnete a že samotné potlačování zloby není řešením.

Musíte svou mysl naplnit božskými myšlenkami míru, harmonie a dobré vůle. Naučte se ovládat své myšlenky, naučte se nahrazovat zlobu láskou a svár pokojem.

Vaše myšlenky se musí ubírat po cestách harmonie. Když vás někdo nebo něco rozčílí, nedávejte své zlosti volný průchod, namísto toho si automaticky řekněte: „Boží mír, který šíří pochopení, nyní naplňuje mou mysl, mé tělo a celou mou bytost." Opakujte si tuto větu, a budete překvapeni, jak brzy všechno napětí a zloba zmizí.

Naplňte-li svou mysl láskou, pro negativní myšlenky už v ní nezbude místo. Bude-li k vám někdo hrubý či kritický, pomyslete na prosté pravdy: „Bůh je láska. Vede mne na klidná místa u vod." (srov. Žalm 23) Celou vaši bytost zaplaví mír, který se rozšíří i na vaše okolí.

TŘI KROKY K PŘEKONÁNÍ ZLOSTI

První krok: Ráno po probuzení si řekněte: „Je to Boží den, nový den, nový začátek. Uzdravující, utišující, laskající a milující Boží síla mnou proudí a přináší mír mé mysli i tělu."

Druhý krok: Jakmile vás rozruší nějaký obchodní problém nebo rozčílí nějaký člověk, pomyslete na Boží přítomnost v sobě. „Bůh je celý den se mnou. Díky jeho míru, vedení a lásce řeším všechny problémy klidně a pokojně."

Třetí krok: Vyzařujte lásku ke všem lidem, kteří vás obklopují. Utvrzujte sami sebe, že oni dělají vše, co je v jejich silách. Přejte jim pokoj, harmonii a radost, vzdávejte hold Bohu v jejich nitru, a uvidíte, že Bůh a láska vyjdou na světlo.

Vaše duchovní znovuzrození

Jste-li zmítáni bouří života a zdá se vám, že loď se potápí, vzpomeňte, že je čas probudit Krista ve vašem nitru, jehož prostřednictvím dosáhnete duchovního znovuzrození. Bůh je ve vás, je vaším životem. S Bohem je vše možné. Boží síla ve vašem nitru si poradí s každou obtíží. Soustředte se na mír, klid a harmonii, a dokonalé řešení bude následovat.

Jste-li rozrušeni, přikažte své mysli, aby se utišila. Předejte své břímě (problémy) Boží moudrosti ve svém nitru a věřte, že se vám zjeví dokonalé řešení. Číníte-li tak s vírou a důvěrou, bouře či úzkost zmizí a zaplaví vás mír, který přináší pochopení. Žijete-li v bídě či nemoci, je to pouto a omezení, které znamená, že vyšší rovina vašeho života zůstává ve stínu a vaše obrovské možnosti leží ladem. Otevře-li se vám letný pohled na vyšší pravdy, starý způsob myšlení bude vyrván z kořenů a váš Kristus -vnitřní život, vstane z mrtvých.

Naplňte se myšlenkami míru, klidu, harmonie a úspěchu, a zjistíte, že váš zdravotní stav a vnější okolnosti budou odrážet váš vnitřní duševní postoj. Je to znovuzrození svobody. Zbavte se předsudků, opovržení a žárlivosti, otevřete svou mysl světlu Boží lásky a inspirace. Boží láska vás oživí a naplní radostí. Ve vašem nitru se zrodí Bůh.

TŘI KROKY K DUCHOVNÍMU ZNOVUZROZENÍ

První krok: „A viděl jsem nové nebe a novou zemi.“ (Zjevení 21,1) Nyní vím, že Boží láska prýští v mé duši. Bůh žije v mém srdci, a já vyzařuji lásku a radost celému světu.

Druhý krok: Kdykoli mne přepadne negativní, kritická myšlenka či obava, říkám si: Bůh je se mnou. Tím tuto myšlenku zničím a má duše se naplní nekonečnou láskou.

Třetí krok: Pamatujte, že Bůh se nikdy nemění, Bůh je ve vás -je to váš milující Otec, který říká: „Neboj se, dítě, vše je tvé.“

LÁSKA JE SVOBODA

„ Tu k němu přišli farizejové a pokoušeli ho: 'Je dovoleno propustit manželku z jakékoli příčiny?' Odpověděl jim: 'Nečetli jste, že Stvořitel od počátku, muže a ženu učinil je?' A řekl: 'Proto opustí muž otce i matku a připojí se k své manželce, a budou ti dva jako jedno tělo? Takže již nejsou dva, ale jeden. A proto co Bůh spojil, člověk nerozlučuj... Pravím vám, kdo propustí manželku z jiného důvodu, než pro smilstvo, a vezme si jinou, cizoloží'”

Matouš 19,3-6;9

Podívejme se na tyto velké pravdy v novém světle. Bůh je láska, a když opravdová láska spojí srdce muže a ženy, je to ve skutečnosti Bůh, který spojuje tento pár v posvátném svazku. Existuje-li zde opravdové, duchovní spojení mezi dvěma lidmi („co Bůh spojil“), nedochází k rozvodu, protože ho nikdo nechce. Tito dva lidé splynou duchovně, duševně i fyzicky.

Na zemi není nic posvátnějšího než domov, který vytvoříte, a nic krásnějšího než slib, který skládáte při svatebním obřadu. Opravdové manželství je nejsvětější ze všech pozemských institucí. Měli bychom do něho vstupovat s úctou, rozmyslem a s hlubokým pochopením jeho duchovního významu. Manželství je soulad božských idejí, je to harmonie a čistota účelu. Myslím a srdcím obou manželů musí vládnout harmonie, upřímnost, láska a poctivost. Z vnitřního stavu vědomé shody o základních předpokladech úspěšného manželství vychází i jeho vnější vyjádření - klidný, veselý a harmonický vztah.

Když se muž ožení se ženou kvůli majetku, společenskému postavení, politickému vlivu nebo proto, že je mladá a krásná a on chce povznést své ego, není to opravdové manželství. Je to faleš a fraška. Když se žena provdá za muže kvůli jeho povolání nebo vlastnímu osobnímu zabezpečení, a nikoli z opravdové lásky, je takové manželství podvodem a přetvářkou. Není uzavřeno na nebesích a nepřináší harmonii ani porozumění.

Oddával jsem ženy a muže v pokročilém věku, někdy v pozeňnaných pětasedmdesáti osmdesáti letech. Oheň tělesné touhy již v mnoha případech uhasí, nicméně Bůh (láska) je spojuje z toho prostého důvodu, že jsou k sobě navzájem čestní, spravedliví, upřímní a věrní a hledají láskyplné spojení, v němž se touží podělit o své radosti a zážitky. Poctivost, upřímnost, jednota a spravedlivost jsou dětmi lásky, a pokud při svatebním obřadu chybí, a to bez ohledu na věk, nedá se hovořit o pravém manželství.

Páter, rabín ani kněz, sloužící svatební obřad, manželství neposvěcuje ani je nečiní právoplatným. Pouze objektivně potvrzuje to, co muž a žena již sami cítí ve svém srdci - spojení dvou duší hledajících svou cestu zpět k srdci Boha.

Jak často je manželství skutečným duchovním svazkem, kde „smluvní strany“ duchovně, duševně i fyzicky splynou? A jak často se jedná o pouhý právní akt, kvůli němuž se po několika týdnech začnou oba manželé trápit? Pamatujte, že platí svůj k svému, a pokud chcete najít toho správného partnera, používejte tento osvědčený duchovní recept: utište svou mysl a začněte si živě a se zájmem představovat vlastnosti, které u muže či ženy obdivujete. Soustředte své myšlenky na ty vlastnosti, které byste obdivovali na svém protějšku, například zda je duchovně založený, věrný, oddaný, čestný, talentovaný, šťastný a úspěšný. Tyto vlastnosti se postupně přesunou do vašeho podvědomí. Pokud se budete takto modlit, nekonečná moudrost převezme řízení a způsobí, že budete neodolatelně přitahováni k tomu pravému partnerovi. Muž či žena, které budete přitahovat, budou obrazem vaší představy. Budete se k sobě dokonale hodit, pocítíte vzájemnou lásku, svobodu a úctu - to, čemu se říká „sňatek uzavřený na nebesích“ nebo „mír, klid a porozumění“.

Lidé se mě často ptají: „Mám se dát rozvést?“ Otázka rozvodu je zcela individuální a nelze ji zobecňovat. V některých případech není rozvod řešením, stejně jako sňatek není řešením lidské osamělosti. Pro jednoho člověka může být rozvod správný, pro jiného nikoli.

Rozvedená žena bývá často mnohem čestnější a upřímnější, než mnohé vdané ženy, které raději žijí ve lži, než by pohleděly pravdě do očí. Obvykle si berou na pomoc výmluvy - uškodilo by to Johnovi v práci, sousedi by si o nás povídali. Z jejich manželství se tak stává jen směšná fraška.

Před nějakým časem jsem hovořil se ženou, kterou manžel podváděl a klamal. Před svatbou jí řekl, že je zástupcem východního koncernu, že je svobodný a že patří k její církvi - všechno byly lži. Ukázalo se, že je to bývalý trestanec, svou ženu bije a má milenkou. Když se seznámili, dala mu nějaké peníze, podnítila v něm tak touhu po bohatství, a to byl pravý důvod, proč si ji vzal. Tato žena věřila, že rozvod je hřích, přesto však toužila po svobodě a míru v duši. Vysvětlil jsem jí, že vlastně není vůbec provdána, že toto manželství je jen faleš a fraška a že žije ve lži. Okamžitě poté se rozhodla pro rozvod a rozpustila tento podvodný svazek jednou provždy.

Vzpomínám si na případ mladé dívky za války, která se jednou večer opila, nic si nepamatovala a ráno u sebe našla oddací list. Provádala se za zcela neznámého cizince. Její zděšení bylo tak ohromné, že se musela podrobit psychiatrickému léčení. Manželství samozřejmě okamžitě zrušila.

Mnoho lidí propadá duševnímu zmatku a trpí komplexem viny, založeném na nesprávném výkladu biblického citátu: „Pravím vám, kdo propustí svou manželku z jiného důvodu než pro smilstvo a vezme si jinou, cizoloží, a kdo by se s propuštěnou oženil, cizoloží." (Matouš 19,9) V bibli je dále řečeno: „Já však vám pravím, že každý, kdo hledí na ženu chtivě, již s ní zcizoložil ve svém srdci." (Matouš 5,28)

Matouš nám zde říká, že nevěra je věcí srdce a mysli. Srdce je sídlem citů, emocionální podstaty a subjektivní mysli, která vždy určuje chování našeho těla. Již před sto lety Phineas Parkhurst Quimby řekl, že pohyby těla se řídí hnutím naší mysli a že tělo se chová podle toho, jak se k němu chováme my.

Nevěry v biblickém slova smyslu se dopouští člověk, který svou věrnost a pozornost věnuje falešným bohům a odvrací se od jediného pravého Boha - živoucího všemocného Ducha v člověku, který je tou jedinou a nejvyšší silou. Bible je duchovní text, který nás učí, že když člověk zavítá do špinavých zákoutí své vlastní mysli a spolčí se s duševními vrahy, jako je nenávist, zášť či zlá vůle, obcuje se zlem, a je tudíž vinen smilstvem a cizoložstvím. Z pohledu bible je takový člověk již rozveden, protože se vzdal Boha pro svou okamžitou rozkoš. Ve své mysli obcuje se zlem, narušil svůj svazek s klidem, harmonií, láskou a porozuměním.

Člověk se dopouští nevěry, když se duševně a citově spojí se lživým přesvědčením, nechává se ovládat záští a hněvem a nesnášenlivostí. Jakmile se muž a žena na duševní úrovni zřeknou svého manželského slibu, dojde nakonec k rozluce či rozvodu i v externí rovině. Subjektivní stránka vždy ovládá objektivní rovinu lidského života.

Jen proto, že dva lidé mají oddací list a žijí v jednom domě, nemusí být tento dům ještě opravdovým domovem. Může zde panovat nepochopení a nenávist. A pokud jsou v rodině děti a rodiče neznají zákony života, je lepší se rozejít, než dopustit, aby se pocit nenávisti zakořenil v dospívající mysli dítěte. Život a mysl dětí bývají často mrzačeny duševním postojem rodičů a tato cesta končí většinou zločinem či celoživotní neurózou. Pro dítě je mnohem lepší žít jen s jedním rodičem, který ho miluje, než žít se dvěma, kteří se nenávidí a neustále se hádají.

Mnozí lidé se mi svěřují, že cítí velikou vinu za to, co nazývají „sexuální hříchy". Mají pocit, že Bůh jim neodpustí. Já jim vysvětluji, že Bůh je životní princip, že život neztrácuje ani netrestá, že oni ztracují jen sami sebe, a proto zbytečně trpí.

Bůh je životní princip. Dobře víte, že když si spálíte prst, tento životní princip vám odpustí - otok zmizí a vytvoří se nová tkáň. Život vás netrestá, naopak, vystaví nový most buněk a vytvoří novou kůži. Když sníte něco špatného, tento životní princip vás donutí

zvracet, a tak zbaví váš organismus jedovatých látek. Tento princip se vždy snaží zachovat váš život. V tom spočívá smysl slov: „Bůh vás neodsuzuje ani netrestá." My sami se trestáme, protože neznáme zákony svého podvědomí.

Ježíš pravil cizoložnici: „Ženo, kde jsou ti, kdo na tebe žalovali? Nikdo tě neodsoudil? Ona řekla: Nikdo, Pane. Ježíš řekl: Ani já tě neodsuzuji. Jdi a už nehřeš." (Jan 8,10-11)

I prostitutka či žena s nemanželským dítětem, kterou svět odsoudí a kamenuje, se může obrátit k Boží přítomnosti ve svém nitru a vydobýt si svobodu a duševní klid, uvědomí-li si, že Bůh nikoho neodsuzuje: „ Tvé oči jsou čisté, nemohou se dívat na zlo a hledět na trápení." (Abakuk 1,13) Společnost ji může odsoudit, ale jen na ní záleží, zda zavrhne samu sebe. „ Otec nikoho nesoudí, ale všechen soud dal do rukou Synovi." (Jan 5,22)

Syn je vaše mysl. Je to místo, kde svými myšlenkami vyslovujete soud sami nad sebou. Bůh - absolutno - se nezaobírá našimi chybami a naším strachem. Odpusťte tedy sami sobě, vyměňte vinu, zoufalství a sebeodsouzení za mír, lásku a harmonii.

Odvraťte se od minulosti a odpoutejte se od svého předchozího způsobu života. Duševně a emocionálně se spojte se svým cílem, kterým je mír, klid, důstojnost, štěstí a svoboda. Učiníte-li tak, Bůh vám ve své slávě okamžitě odpoví. Pocítíte, jak do vyprahlých končin vaší mysli vstupuje mír jako nebeský déšť a jak stíny strachu a viny odcházejí. Jakmile přestanete odsuzovat sami sebe, nemůže vás odsoudit ani okolní svět.

Sex není zlo; nic z toho, co Bůh stvořil a ustanovil, není zlem. „Jako muže a ženu je stvořil." (Genesis 1,27) „Proto opustí muž svého otce a matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem." (Genesis 2,24) V manželství dáváte jeden druhému sami sebe - duchovně, duševně i fyzicky. Sexuální akt mezi manželi by měl být aktem lásky, při němž si oba uvědomí, že láska pochází od Boha a že se z této lásky zrodí všechny jejich děti. Sexuální touha musí být řízena konstruktivně, harmonicky a láskyplně. Chtíč jako takový není láska, ale k normálnímu sexuálnímu aktu neoddělitelně patří skutečný cit, který je základem lásky manželské.

Mnozí manželé mají k sexu nesprávný, negativní postoj. Někteří se dokonce domnívají, že sex je zlý, ošklivý a odporný. Snad je tak ovlivnila výchova nebo nějaké sexuální trauma prožité v dětství. Tento postoj často vede k impotenci a frigiditě.

Mnohé ženy si mi stěžují na materialistické, živočišné založení svých mužů, které v nich prý vzbuzuje pohrdání. Tvrdí, že jim je pohlavní styk odporný, a tento postoj v nich vyvolává pocit jakési podivné morální nadřazenosti. Je to příklad nesprávného postoje, který svědčí o podvědomém negativním vztahu k sexu, patrně zaviněném chybným výkladem bible.

Jedna vzdálená příbuzná mi kdysi vyprávěla, že se spolu se svým manželem před milostným aktem modlí. Na modlitbě samé není nic špatného, ovšem důvodem jejich modlitby bylo, že ona považovala pohlavní styk za hříšný a nečistý, a domnívala se, že modlitbou vypudí všechno zlo s tímto aktem spojené. Říkala si: „Já miluji svého manžela duchovně, nikoli fyzicky," oddělovala fyzickou lásku od duchovní.

Vysvětlil jsem jí, že manželství je absolutní spojení těla a duše. „... muž... přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem" (Genesis 2,24) Žena svou modlitbu změnila: „Miluji svého muže duchovně, duševně, emocionálně a fyzicky. Je to Boží člověk a já k němu vyzařuji lásku, mír a dobrou vůli. Boží láska plyne ode mne k němu, a náš sexuální vztah je radostný, láskyplný a harmonický. Panuje mezi námi vzájemná láska, svoboda a úcta."

Po několika týdnech její frigidita zmizela a jejich manželství došlo harmonie, protože ona intuitivně pochopila velkou pravdu: Bůh vložil do srdce ženy touhu přitahovat muže a do srdce muže touhu přitahovat ženu.

Před několika dny jsem se setkal se ženou, která se již po osmé rozváděla. Byla zatrpklá a plná zášti ke svému současnému muži stejně jako ke všem předchozím. Pokaždé se znovu vdala, aniž by svému bývalému muži odpustila a v míru ho nechal odejít ze svého života. Každé její manželství bylo ještě horší než to předchozí. Její vnitřní pocit zášti na základě

zákona přitažlivosti způsobil, že k sobě přitahovala stále stejný typ mužů. Jediný lék, který jí mohl pomoci, spočíval v odpuštění. Musela odpustit sama sobě i všem svým manželům a uložit si do svého podvědomí duševní obraz svého ideálu.

Když udeříte do kláves, zazní několik tónů - vysokých i nízkých, které jsou si přesto podobné. I vy k sobě přitahujete takové partnery, jejichž vlastnosti odpovídají tomu, jak se cítíte a za co sami sebe pokládáte. Záleží na tom, na kterou strunu udeříte. Může se stát, že vám to nebude ladit, ale vždy existuje způsob, jak vytvořit harmonii. Naučte svou mysl modlitbě a naplňte se duchem odpuštění - uvidíte, že se z vašich kláves začnou linout božské melodie.

Vezměme si příklad manžela, který podvádí svou ženu. Kdyby k ní cítil lásku a úctu, o žádnou jinou by nestál. Když muž nalezne v manželství svůj skutečný duchovní ideál, po jiné ženě netouží. Láska je jednota, nikoli dualita či multiplicita. Nestálý muž, který střídá partnerky, pociťuje ve svém nitru zklamání, zášť, cynismus a tak dále. Najde-li člověk u svého partnera lásku, nalezne i naplněný život.

Možná vás napadá: „Proč měli muži dříve mnoho žen?" Tenkrát bylo na zemi málo obyvatel a první lidé žili v polygamii proto, že nic lepšího nepoznali. Dnešní člověk však dosáhl vyšší úrovně duchovního poznání a ví, že na zemi je lidí dost.

Každý záletník trpí komplexem méněcennosti, cítí se nejistý. Všechny ženy, které potká, jsou stejně nestálé, neurotické a zmatené jako on. To, co vidí a slyší, jsou jeho vlastní vnitřní vibrace. Jak se říká - vrána k vráně sedá a svůj k svému.

A co žena, která se schází se ženatým mužem? Taková žena nemá nikoho, koho by mohla svým přátelům představit jako svého manžela či přítele, a jakési pseudouspokojení či klamné zadostiučinění nachází v tom, že krade manžela jiné ženě. I ona trpí nejistotou a komplexem méněcennosti.

Pocitem vlastní duševní bídy a omezení se muž degraduje. Jeho strach se přenáší na ženu, a ta reaguje naprosto stejně. Už v něm nevidí toho, kým pro ni byl dříve, protože ani on se už za stejného člověka nepovažuje. Žena vidí v muži to, za co on sám sebe pokládá, a muž vidí ženu tak, jak ona vidí sama sebe.

Pokud si člověk váží sám sebe, je schopen úctu dávat i dostávat. Člověk, který žije s představou úspěchu a štěstí, spojuje všechny členy své rodiny jako cement a do svého domova vnáší harmonii a klid.

Sexuální život zasahuje svět rostlin, zvířat i lidí. Je to životní síla, která hledá v nejrůznějších formách své vyjádření. Lidská sexuální touha se projevuje prostřednictvím nadání, schopností, pocitů a tužeb. I meditace o Božích pravdách či idejích i jejich přijetí je svým způsobem formou sexu. Váš hlad a žízeň po pravdě, vaše duchovní poznání a pochopení a vaše silná touha přinášet na zemi stále více a více Božího dobra - toto vše jsou duchovní projevy sexuální touhy, životní síly ve vás.

Pokud této síle nedáte volný průchod, pokud nedokážete konstruktivně ovládat svůj sexuální pud či životní sílu, emoce se začnou hromadit, naplní vás a dovedou k frustracím, neurózám, nevyrovnanosti, mentálním poruchám a nejrůznějším formám úniku, například alkoholové či drogové závislosti.

Jeden muž se mi kdysi chlubil, že již čtyři roky se svou manželkou fyzicky nežije, a dodal, že tak pozvedl svého ducha. Patřil k podivné sektě, jejíž vůdce tvrdil, že pro dosažení vyššího duchovního poznání musí člověk vést asketický život a zřici se pohlavního styku. Dopadlo to tak, že se z tohoto muže stal neurotik, měl žaludeční vředy a duševní potíže. Vymývali mu mozek tak dlouho, až uvěřil, že sex je zlo a že stojí v cestě jeho duchovního osvícení. Vysvětlil jsem mu, že je to čirý nesmysl a primitivní způsob myšlení, založený na nevědomosti, předsudcích a strachu ze sexu.

Na můj podnět obnovil své normální vztahy s manželkou a k pohlavnímu životu zaujal kladný postoj. Pochopil, že ho Bůh seslal na tento svět, aby jej vnímal všemi svými smysly,

aby postupoval kupředu a zúrodňoval a naplňoval zemi. Moudré, umírněné uspokojování lidských tužeb a potřeb je tou pravou odpovědí - nikoli jejich potlačování. Navrhl jsem mu tuto modlitbu: „Máme šťastné, radostné, uspokojivé a harmonické manželství, naplněné věrností a trvalou láskou.“ A skutečně, jejich manželství bylo šťastnější než kdykoli předtím.

Pokud ve vašem životě schází láska, často si opakujte tuto modlitbu: „Boží láska, moudrost a harmonie nyní ve mně nachází své vyjádření. V mém životě panuje rovnováha a vyrovnanost.“ Učiníte-li si z této modlitby zvyk, ve vašem životě se stane zázrak. Začnete překypovat láskou a inspirací a jako magnet budete přitahovat veškerá požehnání lidského života.

Mladí lidé se mne často ptají na otázku předmanželského sexuálního života. Já jim odpovídám, že sňatkem se nic nemění a že budou-li si před svatbou volně dopřávat, jak pak mohou po svatbě očekávat vzájemnou důvěru a věrnost?

Znal jsem jednoho studenta fyziky z New Yorku, který byl zastáncem „volné lásky“ a morálku pokládal za špatný vtip. Neměl žádné zásady a udržoval intimní vztahy s několika svými spolužačkami. Jedna z nich otěhotněla, následovala příslušná právní opatření a svatba „z donucení“. Mladík musel zanechat studií a přijmout místo číšníka, aby se mohl o svou ženu postarat. Oženil se s dívkou, o kterou nestál, a narodilo se dítě, které nechtěl ani jeden z nich. Kam se poděla jeho svoboda a volná láska? Sám se uvrhl do vězení touhy, nedostatku, zášti a chudoby.

Každý člověk ví, že musí mírnit svou chuť na alkohol, tuky, zmrzlinu a cigarety. Stejně tak musíme mírnit své emoce, touhy a pudy a musíme dbát na jejich harmonické a moudré vyjádření. Sexuální život musí být vždy spojen s láskou a porozuměním.

Předmanželské sexuální zkušenosti nejsou samy o sobě předpokladem šťastného manželství. Muži obvykle příliš nedůvěřují ženám, které mohou snadno „získat“. „Když to udělá před svatbou, bude to dělat po svatbě s jinými,“ napadá je. Mladíkům, kteří se svou dívkou sexuálně žijí již před svatbou, pokládám jedinou otázku: „Je tvá dívka nyní v tvých očích vznešenější, lepší, milejší, úctyhodnější než předtím?“ Většinou se začervenají a odpovídají: „Ne. Myslím, že máte pravdu.“

Manželské štěstí závisí na lásce, věrnosti, poctivosti, oddanosti pravdě, jednotě a touze povznášet se navzájem duchovně, duševně a v každém jiném směru. Láska nepřivádí ženu do levného špinavého motelu a opravdovou lásku nelze v tomto motelu prožít v podobě tajné „epizody“.

Pro udržení šťastného manželského života se společně modlete: „Boží láska, harmonie, mír, klid a dokonalé porozumění nyní naplňují naše šťastné manželství. Ráno, v poledne i večer vzdáváme hold Boží podstatě toho druhého, vše, co děláme, je pro nás potěšením a všechny naše cesty jsou cestami míru a klidu.“

DUŠEVNÍ JEDY A JEJICH PROTILÁTKY

Správný duševní postoj léčí

Kromě přírodních jedů existují i jedy duševní. Jsou to nesprávné myšlenky, které protékají lidským vědomím jako znečištěné prameny, aby se pak, třeba po letech, prodraly na povrch ve formě negativního zážitku (nemoc, ztráta, neštěstí a podobně.)

Nedávno jsem četl o jednom vědeckém pokusu, který se uskutečnil v Rusku. Šest koček bylo uvedeno do hypnotického stavu a podrobena cílené sugesci. Pak jim byl podán kyanid draselný a ani jedné z nich vážně neublížil, zatímco šest dalších koček, které podobnou přípravou neprošly, kyanid usmrtil. Kdyby měl člověk dostatek víry v subjektivní Boží sílu svého nitra, dokázal by pouze duševní prací zneškodnit veškeré jedy.

Jak se tedy můžete před nemocí chránit? V první řadě se musíte ihned přestat bát rakoviny, tuberkulózy, artritidy či mentálních poruch. Pak si musíte uvědomit, že váš špatný zdravotní stav je důsledkem nesprávného myšlení a že nemoc nemá ve vašem životě místo. Povznesete Boha ve svém nitru, a jedovaté látky ve vás nebo v osobě, za kterou se modlíte, přestanou působit.

Prohlašte svůj momentální stav za „špatný“ a obraťte se k Bohu ve svém nitru. Představte si dokonalé řešení, krásu a celistvost, které se projeví tam, kde je problém.

Mezi smrtelné duševní jedy patří strach, nenávist, sebelítost, zášť, závist, pomstychtivost, osamělost a melancholie. Všechno jsou to formy strachu. V bibli najdeme strach jako slepou, nezdravou myšlenku se jménem Goliáš. Goliáš symbolizuje agresivní, dominantní myšlenku či ideu, která se chvástá svou mocí, zastrašuje vás, týrá, terorizuje a děsí natolik, že se její nadvláďě poddáte. Možná máte strach z otevřeného setkání s tímto zločincem, vetřelcem a záškodníkem ve své mysli. Možná se bojíte výsledku a nemáte odvahu se tomuto neblahému stínu postavit tváří v tvář a jednou provždy ho vyhnat.

Zahrajte si na Davida a zbavte se tohoto zločince, zvaného strach. David je člověk, který miluje Boha, který ví, že existuje jediná nejvyšší moc a jednota, neznající žádná omezení ani hádky. Její jméno je láska. David, který představuje vaše poznání Boží síly a moci, zabil filistinského obra Goliáše - to jest strach - kamenem ze svého praku. Strach je stínem, který do vaší mysli vrhá nevědomost. Jakmile ho vystavíte světlu rozumu a moudrosti, strach tuto záři nevydrží a rozplyne se. Strach má mnoho ratolestí, ke kterým patří:

Nenávist, která je v podstatě zvrácenou či špatně namířenou láskou, založenou na nevědomosti.

Pohlující sebelítost je duševním jedem, který se plíží psychickým řečištěm vašeho těla, otravuje veškeré výhonky naděje a víry a způsobuje melancholii. Tento jed přemůžete, pokud najdete své druhé já (Boha) a očistíte se láskou k Bohu. Pocit jednoty s jedinou mocí vám vrátí klid, zdraví, důvěru a sílu.

Strach ze stárnutí je dalším duševním jedem. Stáří, to nejsou ztracená léta, nýbrž úsvit moudrosti, pravdy a krásy.

Osamělost vzniká z nedostatku lásky. Ti, kterým láska schází, ji musí hledat. Milující člověk však nachází lásku a přátelství všude kolem sebe. Protilátkou na jed osamělosti je láska k Božím společníkům ve vaší mysli. Jmenují se dobrá vůle, ochota, laskavost, mír, trpělivost, porozumění a upřímný zájem o druhé. Obdarujte všechny kolem sebe dvojitou porcí Boží lásky, a pocit samoty bude ten tam. Bůh vás stejně bohatě odmění a vaše dobrá vůle bude bez hranic.

Stav mysli je vaším vládcem. Jen blázen dovolí, aby jeho život řídila ta hloupá, slepá, nevědomá obluda zvaná strach. Vy jste ale přece dost chytří a inteligentní, než abyste to

dopustili. Proč se nestat Davidem? Zahrajte si tu roli a dostane se vám pohádkové odměny. Být Davidem znamená, že vaše víra v Boha je větší než strach.

Strach je víra naruby. Strach je nahromadění temných a neblahých stínů v mysli. Stručně řečeno, strach je víra ve špatnou věc. Staňte se duchovním obrem, povolejte Davida (který je důvěrou v Boha) ze svého nitra. Zároveň můžete volat i Boží lásku.

Láska, mír, laskavost, dobrota, vlídnost, radost, rovnováha, klid a vyrovnanost - to všechno jsou děti víry v Boha. Uvědomíte-li si, že existuje jen jediná síla, jediná příčina - Stvořitel - a vyjádříte-li mu svou věrnost a oddanost, stanete se Davidem, miláčkem Božím. David (duchovní poznání) neměl zbroj ani klasickou zbraň. Jeho síla spočívala ve víře v Boha jeho otců; on věděl, že nekonečná moudrost zná řešení každého problému.

Dáte-li se vést Bohem, nikdy vám neunikne slabina ve zbroji Goliáše - osoby, která vás chce zničit. Tuto moc však nemá nikdo. Mají ji pouze vaše vlastní myšlenky. „Nepřítelem člověka bude jeho vlastní rodina," (mysl). (Matouš 10,36) „David sáhl rukou do mošny, vzal odtud kámen, vymrštil jej z praku a zasáhl Pelištejce do čela. Kámen mu prorazil čelo a on se skácel tváří k zemi." (První Samuelova 17,49) Oním kamenem je vaše přesvědčení o jediném Bohu, jediné síle. Kámen je tvrdý a odolný a stejně neústupná a nepoddajná musí být vaše víra a důvěra v duchovní moc. Jinými slovy, vy sami musíte být pevní, klidní a neústupní ve svém postoji a víře v Boha, krásu a dobro. Tímto kamenem - svým duševním přesvědčením - rozbijete čelo obra, zvaného strach či Goliáš. Strach se rád chvástá a v tom spočívá jeho slabina. David (láska a pravda) k němu přistupuje s jedinou myšlenkou: dokázat nadřazenost Boží síly. Budete-li kráčet kupředu s přesvědčením, že „s Bohem je vše možné", zjistíte, že vás Bůh vede na každé cestě a vítězství vás nemine.

Budete-li se strachem bojovat opět strachem, ničeho nedosáhnete. Postavte se mu s vědomím Boží přítomnosti a síly, která ho zbaví veškeré moci. Říkejte si: „Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál? Hospodin je záštita mého života, z koho bych měl strach?" (Žalm 27,1 ;2). Bojíte se nemoci, která vás postihla? Musíte pochopit, že nezdravou myšlenku svým strachem posilujete a sebe oslabujete. Nedovolte takovým myšlenkám, aby vás zastrášovaly a ničily. Postavte se jim a podřídte si je teď hned. Uvědomte si, že konflikty nevznikají ve vnějším světě, vytváří je vaše mysl. A svou mysl můžete změnit, pokud pochopíte, že nekonečná léčivá síla, která stvořila vaše tělo, je nyní uzdravuje. Budete-li tak činit vědomě a cíleně, změní se obraz ve vašem podvědomí a léčebný proces započne. Vaše současné duševní přesvědčení určuje vaši budoucnost a zážitky, které vás čekají.

Meditujte a modlete se za pozitivní a duchovní hodnoty. Vztáhněte ruku po svém ideálu, dokonalém řešení, zdraví a duševním klidu - Duch ve vás je nejvyšší a všemocný. Budete-li s vírou a důvěrou přemítat o svém ideálu, vaše podvědomí vám odpoví. Vaše mysl je naplněna důvěrou nebo strachem, podle toho, co jste do ní vložili. Staňte se Davidem, tím pasáčkem s ruměnou tváří, přivlastněte si nyní svou Boží podstatu. Vytrvejte a vězte, že se na své životní pouti budete setkávat pouze s takovými zážitky, které před sebe vědomě a podvědomě vysíláte. Opakujte si, že Bůh a jeho láska kráčí před vámi. Věřte ve všemocnou sílu, která nikdy neselže. Jen tak se stáváte Davidem, který postupuje, oděn v Boží zbroji, směle a spravedlivě kupředu ke svobodě, klidu mysli a štěstí.

V Samuelově knize se píše, že David odřízl Goliášovi hlavu. A právě to musí duchovně uvědomělý člověk učinit se všemi omyly, falešnou vírou a pověrami ve své mysli. Musí spálit a zahubit veškeré negativní myšlenky ohněm božské lásky a správného myšlení. Goliáš - strach

- je víra ve falešného boha. Vy jste ale Davidem a víra v jediného skutečného Boha - v jedinou sílu a přítomnost
- vám dává vše, co potřebujete.

Nedávno jsem hovořil se dvěma manželi. Již pět let vedli soudní spor a byli přesvědčeni, že přijdou o veškerý majetek. Byli velmi pesimističtí. Stěžovali si, že druhá strana lže a snaží

se, jak se říká, vymámit z jalové krávy tele. Právník jim řekl, že podle jeho názoru nemají nejmenší šanci, a oni se nechali tímto tvrzením doslova zhypnotizovat. Vysvětlil jsem jim, že advokátovo tvrzení nemá samo o sobě žádnou moc a že jeho slova nemohou přivodit to, o čem hovořil. Pochopili, že oni sami dali slovům svého obhájce sílu, protože je duševně přijali za skutečnost a chovali se podle nich. Celý tento proces se odehrál v jejich myslích. Dovolili, aby jim právník vsugeroval myšlenku, že spor prohrají, a této myšlence dali sílu. Doporučil jsem jim tuto prostou modlitbu: „Bůh je absolutní harmonie a absolutní spravedlnost a jeho řešení je spravedlivé, harmonické a uspokojivé pro všechny zúčastněné.“ Předpoklad byl pravdivý, proto musel být pravdivý i závěr. Kromě toho byl začátek a konec modlitby stejný. Když člověk začne od Boha, u Boha či dobra také končí. Ovoce se skrývá v semeni, dub v žaludu. V daném sporu existovalo dokonalé, harmonické řešení a soud k němu došel.

Bůh přichází vždycky včas. Člověk musí zachovat věrnost jeho pravdám. Neváhejte vytašit meč pravdy jako David. Ozbrojte se duchem a pochopením Božího zákona a věčných pravd. Nemějte slitování, nemilosrdně ničte všechny negativní myšlenky ve své mysli, rázně je vyženěte a vpusťte dovnitř světlo, lásku a pravdu Boží. Vaše duchovní poznání je mečem, který vás jednou provždy odloučí od starého způsobu myšlení, předsudků, sil zla a všeho ostatního, co je v rozporu s jedinou, nejvyšší silou lásky.

Minulý týden mi jedna žena řekla: „Jsem úplně bez sebe, nejradši bych May zabila.“ Pochopil jsem, že May o ní rozšiřovala lži a pokusila se podkopat její postavení v práci. Tato žena se nechala May rozrušit; jinými slovy, dala jí moc, kterou May nemohla mít. Problém tkvěl v myšlenkovém světě oné ženy. May nenesla odpovědnost za to, co si o ní tato žena myslí. Vysvětlil jsem jí, že jádro problému je v její duševní představivosti a myšlenkovém modelu. Dovolila Goliášovi (strachu), aby se vzbouřil v její mysli, terorizoval ji, týral, oslaboval a zastrásoval - všechno si způsobila sama. Naštěstí měla tato mladá žena dost rozumu, uvědomila si nenávist a zášť ve své mysli, vyhnala duševní jedy a neutralizovala jejich toxický účinek správným myšlením a cítěním. Posadila Boha zpět na trůn své mysli. Říkala si: „Nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty.“ (Žalm 23,4)

Kde je Bůh, není místa pro zlo, a ona nasýtila svou mysl prostou pravdou: „Bůh existuje, jeho přítomnost naplňuje mou duši a řídí můj život.“ Veškerá zloba zmizela. Tato žena se odmítla smířit s tím, že by jí někdo jiný měl způsobovat migrénu, špatné zažívání, nespavost a nervozitu. Žádný člověk nemá takovou moc; mají ji pouze vaše vlastní myšlenky. Jen vy sami určujete, kterým směrem se budou vaše myšlenky ubírat. Dobro a zlo jsou hnutí vaší vlastní mysli. Nedovolte zlodějům strachu a zášti, aby vás omezovali, svazovali a drželi v okovech. Svět, který vidíme, je svět, který nosíme v sobě. Díváme se skrze duševní obrazy a přesvědčení svého vlastního podvědomí. Vnitřní sugescí zabarvujeme svět, který nás obklopuje. Člověk přenáší své pocity, předsudky a nepřátelství na ostatní lidi a o všem si pak vytváří posunutý, zkreslený obraz.

Stanovte si nyní svůj cíl. Kam se ubíráte? Jaký je váš cíl? Vypracujte si přesný plán a pak si řekněte, že Bůh jej naplňuje vaším jménem. Kdykoli vás nějaká negativní myšlenka začne přesvědčovat o nerealitě cíle, okamžitě a rozhodně jí usekněte hlavu duchovním mečem rozumu, který vám napovídá, že existuje jediná duchovní síla a že Bůh, který vám touhu dal, tuto touhu i naplní. Pro Otce, který sídlí v našem nitru, je to snadné. Nikdo nemá takovou moc, aby vás dokázal rozčítit anebo vám vzít víru v Boha. Otevřete oči! Dovolte svému zraku spočinout na svém cíli, na vrcholu, kterého chcete dosáhnout, a vaše nohy půjdou za ním.

Staňte se Davidem, zamilujte se do Božích pravd a plně důvěřujte nekonečné moudrosti, která vám sešle řešení. Vězte, že Bůh ve vašem nitru vás dovede k tomu pravému místu a naplní vás krásou, pokojem a harmonií.

David byl synem Isaje - „syna Božího“. I vy jste syny nekonečna a dětmi věčnosti. Přimknete se ke svému Otci. On vás miluje a pečuje o vás! Obrátíte-li se k němu, obrátí se On k vám. Pak zavane den a stíny dají se v běh.

Zázraky vnitřní řeči

„Kéž se ti líbí řeč mých úst i to, o čem rozjímám v srdci, Hospodine, má skálo, vykupiteli můj!“ (Žalm 19,15)

Jakmile se vaše vnitřní myšlenky a pocity dostanou do souladu s vašimi slovy, začnou se ve vašem životě dít zázraky. V této souvislosti bych rád uvedl následující případ. Jeden muž byl zapleten do dlouhého soudního sporu, který ho stál mnoho času i peněz. Byl zoufalý, zahojklý a nepřátelský vůči odpůrci straně i svému vlastnímu advokátovi. Jeho vnitřní řeč, která představovala jeho niterné, tiché, nevyjádřené myšlenky, zněla asi takto: „Je to beznadějně! Už se to táhne pět let a já jsem skoro na mizině. Nemá smysl v tom pokračovat. Měl bych to vzdát.“ Vysvětlil jsem mu, že jeho vnitřní řeč je vysoce destruktivní a bezpochyby je hlavní příčinou protahování celé záležitosti. Job říká: „Čeho jsem se tolik strachoval, to mě postihlo.“ (Job 3,25)

Tento člověk pochopil, co sám sobě působí, a zcela změnil své myšlení i způsob vyjadřování. Pochopil, že se modlil proti sobě samému. Položil jsem mu jednoduchou otázku: „Co byste říkal, kdybych vám v tomto okamžiku sdělil, že se dospělo k dokonalému, harmonickému řešení a že je celá záležitost uzavřena?“

„Byl bych šťastný a nesmírně vděčný,“ odpověděl. „Cítil bych se nádherně, kdybych věděl, že je s celou tou patálií konec.“

Souhlasil s tím, že od této chvíle bude dbát na to, aby -jak říká Ouspensky - byla jeho vnitřní řeč v souladu s cílem. Podle mé rady si pravidelně a systematicky opakoval tuto modlitbu: „Děkuji za dokonalé, harmonické řešení, které přišlo prostřednictvím moudrosti toho nejmoudřejšího.“ V duchu se takto modlil mnohokrát za den, a když se mu do mysli vloudily myšlenky na potíže, zpoždění, nesnáze, hádky, pochybnosti a strach, tiše si zopakoval svou pravdu. Z jeho úst přestala vycházet negativní tvrzení. Dával si pozor i na svou vnitřní řeč, protože věděl, že ta se vždy projeví. To, co cítíme uvnitř, vždy dojde svého vyjádření. Nahlas můžeme říkat jedno a v hloubi srdce si myslet něco docela jiného. A právě to, co cítíme ve svém srdci, se přenáší na plátno prostoru. Nikdy si ve svém nitru nesmíme říkat negativní přesvědčení, pokud nechceme, aby se vyplnila. Rty a srdce musí být zajedno, a je-li tomu tak, naše modlitba bude vyslyšena.

Své vnitřní psychické rozpoložení musíme mít pod kontrolou. Někteří lidé mají ve zvyku si pro sebe mumlat, jsou závistiví, žárliví, kypí zlostí a nepřátelstvím. Takový duševní postoj je velmi škodlivý, způsobuje chaos, nemoc a bídu. Určitě znáte někoho, kdo se ospravedlňuje, tvrdí, že má plné právo se zlobit, usilovat o pomstu a všechno oplácet. Takový člověk si přehrává starou podvědomou gramofonovou desku, na které má nahrány své omluvy, alibi a ospravedlnění za svůj vnitřní stav zloby. Pravděpodobně ani neví, že tento duševní stav je příčinou obrovské ztráty psychické energie, že ho oslabuje a způsobuje vnitřní zmatek. Naše negativní vnitřní řeč se obvykle zaměřuje proti konkrétním osobám.

Nedávno se mi jeden muž svěřoval, jak se k němu v zaměstnání hanebně zachovali, jak plánuje odplatu, jak nenávidí svého bývalého šéfa... Tento člověk trpěl žaludečními vředy, které si způsobil právě svým vnitřním zmatkem a zlobou. Vysvětlil jsem mu, že na své podvědomí působil velice škodlivými představami zlosti a odporu a že podvědomí vždy uskuteční to, co do něho bylo vloženo. Destruktivní emoce potřebují nějaký ventil, kterým se v jeho případě staly vředy a neuróza.

Podařilo se mu změnit své duševní pochody, propustil svého bývalého šéfa do nekonečného oceánu Boží lásky a popřál mu všechna nebeská požehnání. Zároveň naplnil svou mysl Božími pravdami a ztotožnil se s nekonečnou léčivou silou. Uvědomil si, že harmonie, mír a dokonalost nekonečna sytí jeho mysl i tělo a nastolují jednotu. Kladné

duchovní vibrace, pronikající do jeho mysli, se přenesly do každé buňky a tělo přijalo nový duchovní proud, který vyléčil i jeho chorobu.

V bibli se píše: „Shodnou-li se dva z vás na zemi v prosbě o jakoukoli věc, můj nebeský Otec jim to učiní." (Matouš 18,19) Kdo jsou tyto dva? Vy a vaše touha. Pokud duševně přijmete svou touhu za skutečnost, podvědomí ji naplní, protože jste dosáhli souladu vědomí a podvědomí. Ti dva, kteří se shodnou, to jsou vaše myšlenky a pocity, vaše ideje a emoce. Pokud se vám podaří emocionalizovat daný jev, mužský a ženský princip vaší mysli se shodnou a vypučí duševní ratolest - vyslyšená modlitba.

Je třeba připomenout, že cokoli přijmeme či cítíme jako skutečnost, se zapisuje do našeho podvědomí. Podvědomí je tvořivým médiem a, jak tvrdí Troward, vždy se upíná k životu. Podvědomí řídí veškeré vaše životně důležité orgány, je sídlem paměti a léčí tělo. Podvědomí je živeno skrytými prameny a je v jednotě s nekonečnou moudrostí a nekonečnou silou.

Je velice důležité, abyste svému podvědomí dávali jen samé správné příkazy. Pokud se člověk zaměří na překážky, zpoždění a potíže svého plánu, podvědomí si to vyloží jako žádost, aby tyto očekávané potíže a zklamání přeměnilo v reálný zážitek. Proto syťte své podvědomí jen správnými tvrzeními.

Zamyslete se nad tím, jakou vnitřní, neslyšitelnou řečí hovoříte. Právě této vnitřní mluvě totiž vaše podvědomí naslouchá a řídí se podle ní. Vaše podvědomí zaznamenává všechny nevyslovené myšlenky a pocity a věrte, že je opravdu spolehlivým nahrávacím přístrojem. Nahrává vše a tento záznam pak přehrává ve formě zážitků, vnějších podmínek a událostí. A přitom člověka nikdo nenutí, aby putoval svou myslí se strachem, pochybnostmi, úzkostí a zlobou. Neexistuje zákon, který by vám přikazoval, abyste se na své cestě přidali ke zločincům, gangsterům, vrahům a zlodějům. Pokud budete i nadále tyto zloděje a lupiče k sobě zvát, okradou vás o vaše zdraví, štěstí, klid a blahobyt a učiní z vás fyzickou i duševní trosku.

Jedna žena trpěla úpornými záchvaty migrény a krevní tlak měla přes dvě stě. Příčinou byla její destruktivní vnitřní řeč. Tato žena žila v přesvědčení, že jí jedna přítelkyně velice ublížila, a vybudovala si k ní silně negativní postoj. Svou zlobu a zášť sama před sebou omlouvala po mnoho týdnů. Nakonec se ocitla v pěkné emocionální bryndě. Negativní postoj z ní vysával sílu a byl psychickou příčinou jejích fyzických obtíží. Tento vnitřní tlak, hromadící se napětí a kypící nepřátelství byly příčinou jejího vysokého krevního tlaku, neboli hypertenze, i migrény.

Brzy pochopila, že škodí jen sama sobě, protože její přítelkyně není odpovědná za její myšlenky a pocity. Ona sama byla jedinou myslící bytostí svého vesmíru, a protože její myšlenky byly plné nenávisti a zla, otravovaly celé její tělo. Uvědomila si, že kromě vlastních myšlenek jí nikdo nemůže ublížit. K uskutečnění zázraku přeměny vnitřní řeči stačilo, aby se ztotožnila se svým cílem. Jejím cílem byl mír, zdraví, štěstí, radost, klid a vyrovnanost. Začala se ztotožňovat s Boží řekou míru a Boží láskou, které v ní proudí jako zlatožlutý, laskavý, uzdravující proud a navracejí sílu její mysli i tělu.

Třikrát denně se čtvrt hodiny tiše modlila: „Bůh je láska a tato láska nyní naplňuje mou duši. Bůh je klid a mír a tento mír zaplavuje mou mysl i tělo. Bůh je dokonalé zdraví a toto zdraví je mým zdravím. Bůh je radost a tato radost je mou radostí. Cítím se báječně." Tato vnitřní řeč, přemítání o Bohu a jeho vlastnostech, v ní navodila pocit absolutní vyrovnanosti, klidu a harmonie. Když jí hlavou proběhly myšlenky na onu druhou ženu, okamžitě se upnula na svůj cíl - Boží klid. Objevila zázraky skutečné vnitřní řeči, její rty a srdce se ztotožnily s věčnými Božími pravdami, a tak ji ochránily před zhoubným působením negativních představ a myšlenek.

S jakým pocitem potkáváte ve své mysli lidi, kteří vás obklopují? Pohleďte pravdě do očí a osvobodte se. Pakliže v každém člověku vidíte Boha, je to báječné, protože uskutečňujete

zázraky pozitivní vnitřní řeči a ztotožňujete se se svým cílem, jímž je Bůh neboli dobro. Ouspensky zdůrazňuje, že vnitřní řeč musí být vždy v souladu s cílem.

Znával jsem mladíka, jehož cílem bylo dokonalé zdraví. Vědomí mu však připomínalo, že již léta trpí poruchou tvorby krve. Byl plný úzkosti, strachu a pochybností. Příbuzní mu neustále opakovali, že léčba bude trvat velmi dlouho a že se možná vůbec neuzdraví. Jeho podvědomí samozřejmě všechna tato negativní poselství přijímalo a léčba nenesla kýžené výsledky. Vnitřní řeč neodpovídala cíli. Jinými slovy, vědomí a podvědomí bylo třeba synchronizovat a sladit. Tento mladík začal ke svému podvědomí promlouvat jiným tónem. Pozorně a se zájmem naslouchal mým radám, aby si pomalu, tiše, láskyplně a procítěně několikrát denně opakoval: „Tvořivá inteligence stvořila mé tělo a nyní tvoří mou krev. Léčivá síla zná ten nejlepší způsob léčby a přeměňuje každou buňku mého těla k Božímu obrazu. Slyším a vidím lékaře, jak mi oznamuje, že jsem zdravý. Tento obraz mám nyní ve své mysli, jasně ho vidím, slyším jeho hlas: Johnne, jsi vyléčen. Je to zázrak! Víím, že se tato pozitivní představa nyní přesouvá do mého podvědomí, kde se rozvíjí a realizuje. Víím, že mé podvědomí je ve styku s nekonečnem a že Boží moudrost a síla nyní mou žádost realizují bez ohledu na to, že se mne mé smysly snaží přesvědčit o opaku. Věřím v uskutečnění svého cíle, a tím je dokonalé zdraví."

Opakoval tuto modlitbu deset nebo patnáct minut, čtyřikrát až pětkrát denně, zejména před spaním. Silou zvyku jeho mysl občas zdivočela, vztekala se, plnila se úzkostí, přebírala verdikt ostatních a připomínala mu jeho předchozí neúspěchy v léčebném procesu. Jakmile se tyto myšlenky objevily, vydal rozkaz: „Dost! Já jsem tu pánem. Všechny myšlenky, představy a reakce mne musí poslouchat. Od této chvíle se všechny mé myšlenky obracejí k Bohu a jeho nádherné léčivé síle, kterou naplňuji své podvědomí. Neustále se ztotožňuji s Bohem a ve svých myšlenkách a pocitech děkuji svému Otci. Činím tak stokrát za den a učiním tak třeba tisíckrát, bude-li to nutné."

Mladík se uzdravil za tři měsíce. Je to zázrak skutečné a pravé vnitřní řeči, kdy ve svém nitru hovoříte tak, jako by byla vaše modlitba již vyslyšena. „A věříte-li, dostanete všechno, oč budete v modlitbě prosit." (Matouš 21,22) Opakovanou modlitbou a meditací se tomuto chlapci podařilo uvést své podvědomí do souladu s touhou a tvořivá Boží síla odpověděla na jeho volání. Víra tvá tě uzdravila.

Sedmašedesátiletá žena mi kdysi vyprávěla, proč se nikdy neprovdala. Na můj popud začala praktikovat správnou vnitřní řeč: „Děkuji ti, Otče, za svého dokonalého, ideálního, báječného přítele." Opakovala si tato slova mnohokrát každý den. Po nějaké době se tato myšlenka vtiskla do jejího podvědomí a ona potkala drogistu na penzi, za kterého se provdala. Jsou šťastný a ideální pár. Její vnitřní řeč byla zajedno s cílem. Mluvila sama k sobě tak, jako by se její přání již vyplnilo. A ono se vyplnilo na jediném místě, kde se mohlo vyplnit - v její vlastní mysli.

Nyní bych se rád zmínil o nesprávné vnitřní řeči. Členka naší organizace se tři roky pokoušela prodat dům. Opakovala si: „Dávám tento krásný dům k dispozici nekonečné mysli. Víím, že je prodán Božím řádem tomu pravému člověku za tu pravou cenu, a děkuji za to Bohu." Na této modlitbě by nebylo nic špatného, kdyby ji ona sama neustále nepodřývala myšlenkami typu: „Jde to pomalu, cena je vysoká, lidé tolik peněz nemají. Co jen dělám špatně? Proč ten dům nemohu prodat?" Sami vidíte, že svou modlitbu vlastně prohlašovala za neplatnou.

Jak člověk myslí ve svém srdci, takový je. Její vnitřní řeč byla silně negativní a stejně negativní byl i její pocit z celé záležitosti. Proto se její duševní stav odrážel ve skutečnosti celé tři roky. Teprve potom změnila postup. Každé ráno a každý večer zavřela oči a pět až šest minut si představovala, jak jí známí gratulují k prodeji. Během dne si v duchu opakovala: „Děkuji za prodej svého domu. Nový majitel je bohatý a koupě je mu ku prospěchu." Vtiskla si tuto větu do podvědomí, a umožnila tak její uskutečnění. O týden později si její dům koupil

člověk, který vedle ní sedával v kostele, a byl velmi spokojen. Nakonec pochopila, že nelze kráčet po dvou cestách.

„Kéž se ti líbí řeč mých úst i to, o čem rozjímám v srdci, Hospodine, má skálo, vykupiteli můj!" (Žalm 19,15)

ZMĚNA POCITU ZE SVÉHO JÁ

Pokud je „já“ odpovědí na vše, o čem přemýšlíte, co cítíte, říkáte nebo si představujete, nemůžete změnit svůj citový život. Pamatujte, že do vaší mysli mohou vstoupit různé myšlenky a do vašeho srdce různé emoce. Pokud odpovíte „já“ každé negativní myšlence, ztotožňujete se s ní. Ve vaší moci však je odmítnout připojovat slovíčko „já“ k negativním myšlenkám a pocitům.

V životě se zcela přirozeně vyhýbáte kalužím a kráčíte po suché pěšině. Stejně tak se musíte na svém duševním putování vyhnout blátivým cestám, kde číhá strach, zášť, nepřátelství a zlá vůle. Odmítejte naslouchat negativním poselstvím, nehleďte negativní nálady a nedovolte, aby ony našly vás. Vnitřně se od nich distancujte, vytvořte si nové pocity a novou představu o tom, kdo vlastně jste. Uvědomte si, že skutečné „já“ je nekonečný duch. Začněte se ztotožňovat s vlastnostmi tohoto nekonečna, a celý váš život se změní.

Celé tajemství přeměny vašich negativních pocitů spočívá v pozorování sebe sama. Pozorovat a pozorovat sebe jsou dvě různé věci. Když „pozorujete“, udělíte pozornost vnějším věcem. Při sebepozorování svou pozornost směřujete dovnitř.

Člověk může strávit celý život studiem atomu, hvězd, těla a fenomenalistického, vnějšího světa, ale žádná ze znalostí, které získá, mu nepomůže přivodit vnitřní změnu - změnu srdce.

Musíte se naučit rozlišovat, rozeznávat, oddělovat zrna od plev. Sebe pozorování začíná ve chvíli, kdy se sami sebe ptáte: „Je tato myšlenka správná? Bude pro mne požehnáním, uzdravením a inspirací? Přinese mi klid mysli a přispěje k blahu všeho lidstva?“

Každý člověk žije ve dvou světech: vnějším a vnitřním.

Tyto dva světy vytvářejí celek. Jeden je viditelný (objektivní), druhý neviditelný (subjektivní). Vnější svět vnímáte svými pěti smysly a je všem lidem společný. Vnitřní svět myšlenek, pocitů, vjemů, víry a reakcí je neviditelný a patří pouze vám.

Zamyslete se na chvíli, ve kterém světě žijete. V tom, který vám odhaluje vašich pět smyslů, anebo ve svém vnitřním světě? Ano, žijete ve svém vnitřním světě, tam cítíte a trpíte.

Představte si, že jste pozváni na hostinu. Vše, co vidíte, slyšíte, ochutnáváte, co vám voní a čeho se dotýkáte, patří do vnějšího světa. Vše, o čem přemýšlíte, co cítíte, co se vám líbí či nelíbí, patří do vnitřního světa. Jako byste byli zároveň na dvou hostinách -jedné vnější a jedné vnitřní. Každá z nich se ve vaší mysli zaznamenává jiným způsobem. A právě váš vnitřní svět myšlenek, pocitů a emocí je tím místem, kde padáte a znovu vstáváte, kde vás to smýká sem a tam.

Abyste se mohli změnit, musíte začít měnit svůj vnitřní svět. Musíte očistit své emoce a správným myšlením udílet své mysli pouze správné příkazy. Pokud chcete duchovně růst, musíte se změnit.

Při změně se z jedné věci stává věc jiná. Existuje celá řada známých příkladů přeměny látek. Cukr se při destilaci mění na alkohol, rádium se pomalu mění v olovo a tak dále. Potrava, kterou sníte, se v těle postupně mění na veškeré látky, které potřebujete k životu.

Stejně se musí přeměnit i vaše zážitky, přicházející ve formě dojmů. Představte si, že spatříte člověka, kterého milujete a obdivujete; udělá na vás určitý dojem. A nyní si naopak představte, že se potkáte s člověkem, kterého nemáte rádi; i on na vás udělá nějaký dojem.

Váš manžel či dcera, sedící na pohovce právě když čtete tyto řádky, jsou pro vás tím, za co je pokládáte - to jest jaký dojem o nich máte uložen ve své mysli. Své dojmy o lidech můžete změnit, ale nejdříve musíte změnit sami sebe. Abyste mohli změnit svůj život, musíte změnit svůj postoj k životu. Máte někdy pocit, že reagujete stereotypně? Pokud jsou vaše reakce negativní, je takový i váš život. Nikdy nesmíte připustit, aby se z vašeho života stala série negativních reakcí na každodenní dojmy.

Abyste skutečně mohli pozorovat sami sebe, musí se vaše myšlenky a pocity, bez ohledu na to, co se stane, upínat k velké pravdě, vyplývající z otázky: „Jak je tomu u Boha na nebesích?" Tato pravda vás pozvedne a přemění veškeré negativní myšlenky a emoce. Možná máte sklon dávat ostatním za vinu to, co říkají či dělají. Ale pokud ve vás jejich činy a slova vyvolávají negativní reakci, znamená to, že vám chybí rovnováha a že se v dané chvíli nacházíte v negativní rovině svého myšlení.

Vy si ovšem nemůžete dovolit být negativní, protože takový duševní stav vás zbavuje vitality, krade vám nadšení a vyvolává ve vás fyzické i mentální choroby. Položte sami sobě otázku: kde žiji? V pokoji, kde právě teď sedím, anebo ve svých myšlenkách, emocích, nadějích a zoufalství? Pochopte, že skutečnost je pro každého člověka pocit, jakým vnímá své okolí. Když řeknete: „Jmenuji se John Jones," co tím myslíte? Všichni jsme produktem svého myšlení a zvyků, tradic a okolních vlivů, které na nás v dospívání působily. Ano, jsme souhrnem své víry, názorů, k nimž se přidává vše, co jsme si odnesli ze školy, čím nás podmiňovalo okolí a nespočet dalších vlivů, které na nás působily ve vnějším světě prostřednictvím smyslů.

Možná se nyní porovnáváte s ostatními. Cítíte se méněcenní ve společnosti člověka, který je oblíbenější než vy? Řekněme, že jste dobrý klavírista. Trpíte komplexem méněcennosti, když někdo chválí jiného klavíristu? Kdybyste měli správný pocit ze svého „já", nebylo by to možné, protože byste v sobě cítili přítomnost nekonečna, s nímž se nedá nic srovnávat.

Ouspensky vždy považoval za příčinu rozrušení člověka fakt, že jeho pocit ze svého „já" vychází z negativních stavů vědomí. „Pocit ze svého já" byl jeho oblíbeným termínem a některé z jeho myšlenek jsou převzaty i v této stati.

Nedávno jsem se jednoho návštěvníka kurzu studia bible zeptal: „Všiml jste si někdy, že na ostatní lidi, zprávy v tisku či rozhlas reagujete stereotypně? Pozoroval jste někdy své typické chování?"

„Ne," odpověděl, „toho jsem si nevšiml." Utvořil si o sobě určitou představu, kterou bral jako danou jednou provždy, a duchovně zakrňel. Po našem rozhovoru začal přemýšlet o svých reakcích a připustil, že ho řada novinových článků a rozhlasových komentářů rozčiluje. Reagoval jako stroj a nedokázal se ovládnout. Nezáleží na tom, zda se všichni ostatní mylí a on jediný má pravdu. Negativní emoce, které si pěstoval, ho ničily a dokazovaly nedostatek duševní a duchovní kázně.

Když řeknete: „Myslím si, že ...", „tohle nemám rád...", „tohle se mi nelíbí...", které „já" to mluví? Není to pokaždé jiné „já"? Jedno „já" ve vás kritizuje a o několik minut později se jiné „já" rozplývá něhou. Pohled'te na tato svá různá „já", poznejte je a hluboko ve svém nitru zakažte těm negativním, aby ovládala a řídila vaše myšlení.

Dobře se podívejte na všechna „já", se kterými žijete. S kým se ve své mysli přátelíte? Mysl je město, kde sídlí veškeré myšlenky, nápady, názory, pocity, vjemy a přesvědčení. Některé ulice jsou špinavé a nebezpečné, ale Ježíš (vaše touha) vždy kráčí po cestách vedoucích k cíli.

Ježíš je zosobněním vaší touhy, protože uskutečněná touha je vaší spásou. Vaše životní cíle na vás nyní mávají, jděte za nimi. Věnujte pozornost své touze, zabývejte se jí. Kráčejte po cestách lásky, míru, radosti a dobré vůle, a budete potkávat samé báječné lidi. Na správných místech své mysli budete nacházet zářivě osvětlené ulice a nádherné lidské bytosti.

Nikdy nedopust'te, aby se váš dům - vaše mysl - naplnil sluhy, kterým nedokážete poručit. Když jste byli malí, maminka vás nabádala, abyste se vyhýbali „špatné společnosti". Nyní, když začínáte probouzet svou vnitřní sílu, musíte se vyvarovat spolku se svými špatnými „já" (myšlenkami).

Kdykoli vás přepadne zlost, touha kritizovat nebo pocit deprese, pomyslete na Boha a zeptejte se sami sebe: „Jak je tomu u Boha na nebesích?" Tam hledejte odpověď. Jen tak se

stanete novým člověkem, duchovně se povznesete a prožijete to, čemu se říká druhé zrození. (Druhé zrození je vnitřní kázeň a duchovní poznání.)

V každém z nás, ve vrahovi i svatém muži, je kus světce a kus hříšníka. Totéž platí o Bohu a myslí. Každý člověk touží být ve své podstatě dobrý, vyjadřovat dobro, konat dobro. To je „pozitivní stránka“ ve vašem nitru. I když jste kradli, podváděli a šidili druhé, byli jste zatraceni a zavrženi, můžete povstat z popela a přestat se odsuzovat. Pak umlknou i ti, kteří vás zatracují. Když přestanete obviňovat sami sebe, nebude vás obviňovat ani svět; tak pracuje vaše vlastní vědomí, Bůh ve vašem nitru.

Člověka nic nenutí, aby odsuzoval sám sebe, a pokud tak činí, je to holé bláznovství. K sebeobviňování nemáte ten nejmenší důvod. Řekněme, že jste se dopustili nějakého protiprávního, trestného činu nebo jiné špatnosti. Tyto činy nespáchal Bůh ve vašem nitru ani vaše opravdové „já“, nýbrž nějaké jiné „já“ ovlivněné předsudky tohoto světa. To vás samozřejmě nezburcuje odpovědnosti. Vložíte-li ruku do ohně, spálíte se, nezastavíte-li na červenou, zaplatíte pokutu za dopravní přestupek.

Toto druhé já představuje negativní myšlenky a přesvědčení, že mimo vaše vědomí existují mocné síly, víra, že vás ostatní mohou zranit, že živly jsou nebezpečné. K nim se přidává strach, předsudky a nevědomost všeho druhu. Nakonec vás předsudky, strach a nenávist nasměrují a doženou k tomu, že uděláte něco, co byste jinak neudělali. Ideálním způsob, jak změnit pocit ze svého „já“, je přičknout skutečnému „já“ ve vašem nitru vše vznešené, nádherné a božské.

Říkejte si: „Jsem silný. Jsem rozzářený. Jsem šťastný. Jsem nadaný. Jsem plný lásky. Jsem laskavý. Jsem harmonický.“ Prociťte si tyto stavy mysli, ujišťujte se o nich a váš život se změní v rajskou zahradu. Můžete být vším, čím toužíte být. Stačí tuto vlastnost přiřadit ke slovu „jsem“ a uvěřit v její realitu. „Jsem“ ve vás je Bůh, nad něhož není. „Jsem“ je život, poznání, čisté bytí, existence, vaše skutečné „já“. Je to jediná příčina a jediná síla, která dokáže všechno na světě. Ctěte ji, žijte s pocitem Boží inspirace, a ve vašem životě se začnou dít zázraky. Věřte ve světlo, které k vám přichází z nebeských výšin, oddávejte se tomuto duševnímu stavu, a uvidíte, že vás podvědomí obdaří moudrostí, pravdou a krásou. Budete-li přemítat o Božích pravdách, celý váš svět se změní.

Soustavnou prací na změně pocitu ze svého „já“ dosáhnete toho, že se všechna zákoutí vaší mysli zaplní a rozzáří věčnými pravdami: „Neboj se, já jsem tě vykoupil... Půjdeš-li přes řeku, nestrhne tě proud, půjdeš-li ohněm, nespálíš se, plamen tě nepopálí.“ (Izajáš 43,1;2) Bůh ve vašem nitru vždy kráčí před vámi, ať se ubíráte kamkoli. Váš duševní postoj či pocit vám připravuje cestu a již dnes vytváří zážitky, které vás v budoucnu potkají.

Při každé modlitbě je nejdůležitější uvést v soulad vědomí a podvědomí. Musíte cítit, že to, po čem toužíte, již máte a musíte odmítnout všechny logické argumenty, které vás přesvědčují o opaku. To je pravá modlitba. Přemýšlejte a uvažujte o tom, zač se modlíte. Čiňte tak tiše a pravidelně, dokud se vám nepodaří své vědomí přesvědčit. Uvidíte, že vás daný problém přestane znepokojovat, ve vaší duši se rozhostí mír a klid. Říkejte si: „Nyní cítím, že jsem takový, jaký toužím být.“ Budete-li to cítit celým svým srdcem, stanete se tím.

Zákon praví: „Jsem takový, jaký se cítím být.“ Každý den pracujte na svém novém „já“ a neustále si opakujte: „Duch je mou podstatou, myslím, vidím a jednám jako Duch přítomnosti Boží.“ (Vaše druhé já myslí, cítí a jedná podle mylného obecného přesvědčení lidstva.) Po nějaké době vás zaplaví pocit jednoty s Bohem. Stejně jako slunce na obloze vykupuje zemi z temnoty a šedi, tak i poznání Boží přítomnosti ve vás odhalí bytost, jakou jste vždy chtěli být - veselého, rozzářeného, klidného, bohatého a úspěšného člověka, jehož mysl naplňuje nebeské světlo.

Bůh stvořil slunce, aby svítilo všem lidem. Nikdo na světě vám nemůže vzít světlo Boží lásky. Nikdo vás nemůže uvrhnout do vězení strachu a nevědomosti, znáte-li Boží pravdu, která vás osvobozuje.

Pocit, že Bůh sídlí ve vašem nitru, vám zjevuje, že není čeho se bát, že jste jedno s všemocnou silou, věděním a přítomností. Zdraví, klid, radost ani štěstí vám nikdo nemůže ukrást, protože jste zapudili svá „já“ naplněná strachem, pochybnostmi a předsudky a žijete v Boží přítomnosti a s vědomím svobody.

Položte sami sobě tuto otázku: „Kdo mne neustále řídí, kdo hovoří Jeho jménem a nazývá se 'já'?" Nikdy se neztotožňujte s negativními myšlenkami strachu, předsudků, pýchy, arogance, odsouzení a tak dále. Uvědomte si, že nemusíte svá negativní „já“ následovat. Již nikdy do své mysli nepouštějte zbytečné, negativní myšlenky, již nikdy jim nedávejte svůj souhlas a podpis.

Staňte se pozorovatelem a oči pozvedejte k Bohu -svému skutečnému „já“ - nekonečnu ve vás. Člověk hledí na svět očima Boha, a tudíž platí: „ Tvé oči jsou čisté, nemohou se dívat na zlo a hledět na trápení." (Abakuk 1,13)

ZŮSTAŇTE NAVŽDY MLADÍ

Před několika měsíci jsem navštívil svého nemocného přítele v Londýně. Řekl mi: „Člověk se narodí, dospěje, zestárne, není už k ničemu, a to je konec.“ Tento duševní postoj marnosti a bezcennosti byl hlavní příčinou jeho nemoci. Byl zoufalý a slabý, jako by už ani nežil. Měl pocit, že ve svém věku (přes osmdesát let) nemá již žádnou naději. Jeho největší bolestí byl pocit, že je zbytečný, že už ho nikdo nepotřebuje. Před sebou viděl jen starobu a po ní - nic.

Bohužel mnoho lidí přemýšlí stejně jako tento muž. Bojí se toho, čemu říkají stáří, konec, zánik, což ovšem ve skutečnosti znamená, že se bojí života, protože život je nekonečný. Stáří není soumrakem života, nýbrž úsvitem moudrosti. Lidský duch se nikdy nerodí a nikdy nemůže zemřít. Duch je Bůh a Bůh nemá začátku ani konce. Lidské tělo je jen oděvem, který Bůh nosí, když na sebe bere podobu člověka. Aby se tento Duch mohl projevit, potřebuje formu. Lidské tělo je nástrojem, jehož prostřednictvím Duch žije a pracuje na této zemi. Duch a tělo, hmota a Duch jsou jedno. Duch je nejvyšší formou hmoty a hmota je nejnižší formou Ducha. Člověk bude mít vždy nějaké tělo. Až opustí tento svět, oblékne si čtyřrozměrné tělo a tak to jde dál až do nekonečna, protože není konce slávy člověka.

Život je pokrok a naše cesty vždy směřují vzhůru -k Bohu. Každý tvor, každá věc se postupně navrácí k věčné beztvaré formě. Vše, co má začátek, má také konec. Naše tělo je začátkem, znovu se vrátí do beztvaré, prapůvodní substance a my na sebe vezmeme nové tělo, protože každý konec má i svůj začátek.

Stáří není žádná tragédie. To, čemu říkáme stárnutí, je pouze změna. Je třeba ji vítat radostně a vděčně, protože každá fáze lidského života je krokem na cestě, která nemá konce. Člověk je obdařen silou, která přesahuje jeho tělesné schopnosti, a smysly, které předčí pět lidských smyslů. Vědci nám dnes předkládají nezvratné, jednoznačné důkazy o tom, že člověk může opustit své tělo, putovat tisíce mil, vidět a slyšet druhé, dotýkat se jich, hovořit s nimi, aniž by se jeho fyzické tělo pohnulo z křesla. Lidský život má duchovní podstatu a trvá věčně. Člověk nikdy nezestárne, protože ani Duch ani život nemohou zestárnout. Život je sebeobnovující, věčný a nezničitelný. Bůh je život a život je pravou podstatou všeho lidstva. Důkazy nesmrtelnosti člověka ohromují. Vědec nevidí elektron pouhým okem, přesto jej uznává za vědecký fakt, protože jeho existence je jediným logickým závěrem, k němuž lze na základě pozorování dojít. Boha ani život nemůžeme spatřit, přesto víme, že jsme naživu. Život je a my jsme se narodili, abychom ho vyjadřovali v celé jeho kráse a nádheře.

V bibli se píše: „A život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha.“ (Jan 17,3) Člověka, který věří, že pozemský cyklus zrození, dospívání, mladosti, dospělosti a stáří je celý život, je vskutku třeba litovat. Takový člověk nemá žádnou kotvu, žádnou naději ani vizi a život pro něj nemá smysl. Podobné přesvědčení přináší jen zklamání, stagnaci, cynismus a pocit beznaděje, které ve svém důsledku vyvolávají nejrůznější neurózy a duševní poruchy. Pokud už nedokážete sehrát rychlý tenisový zápas, syn vás předčí v plavání a reakce vašeho těla i krok se zpomalily, připomeňte si, že Duch se neustále odívá do nového šatu. To, čemu říkáme smrt, je jen cesta do jiného města, jiného poschodí domu našeho Otce.

Posluchačům na svých přednáškách stále říkám, aby to, čemu říkáme stáří, přijali s grácií. Stáří má svou vlastní nádheru a krásu. Láska, krása, mír, radost, štěstí, moudrost, dobrá vůle a porozumění - ty nikdy nezestárnou a nikdy nezemřou. Emerson řekl: „Léta začíná člověk počítat teprve tehdy, když už nemůže počítat s ničím jiným.“

Váš charakter, vlastnosti vaší mysli, síla vaší víry a přesvědčení nepodléhají zkáze času.

V Anglii jsem se setkal se čtyřiaosmdesátiletým chirurgem, který každé ráno operuje, odpoledne navštěvuje pacienty a po večerech píše. Je mu osmdesát čtyři let a je mlád, plný života, nadšení, entuziasmu, lásky a dobré vůle. Nepoddal se pokročilému věku, ví, že je

nesmrtelný. Řekl mi: „Kdybych zítra zemřel, vím, že budu dál operovat lidi v jiné dimenzi; ne se skalpelem v ruce, ale pomocí duševní a duchovní chirurgie.“

John Welsey ještě v devadesáti letech přednášel o Bohu a jeho zákonech. Prezident Herbert Hoover zvládal v osmdesáti letech ohromné množství práce. Byl zdravý, šťastný, čínorodý a plný života a nadšení. Poslouchal jsem jeho projevy v rozhlase, jeho mysl byla čilá a rozhodná a já jsem přesvědčen, že jeho postřeh a úsudek byly mnohem lepší než v době, kdy mu bylo čtyřicet. Život pro něho nikdy neztratil své kouzlo. Četl jsem, že veškerý svůj volný čas trávil psaním životopisu bývalého prezidenta Woodrowa Wilsona. Pan Hoover byl nábožensky založený člověk, byl naplněn vírou v Boha, život a vesmír. Přestože byl v době velké hospodářské krize kritizován a zatracován, přestál i tuto bouři a nezestárl v nenávisti, zášti, zlé vůli či zahořklosti. Naopak, uchýlil se do ticha své duše a v rozmluvách s Bohem našel mír, který dává sílu lidskému srdci.

Nejlepším lékem proti sešlosti, duševním i fyzickým obtížím je pokoj duše. Prociťte si jej. Všechny ostny, kritika, zloba a nenávist, které vás mají zasáhnout, budou pohlceny a ztratí se v obrovském oceánu Boží lásky a pokoje ve vašem nitru. To je tajemství věčné mladosti.

Můj otec se začal učit francouzsky v pětadesáti letech a v sedmdesáti tento jazyk dokonale zvládl. Když mu bylo přes šedesát, pustil se do studia keltštiny a stal se slavným učitelem tohoto jazyka. Usilovně pomáhal mé sestře s výukou na střední škole až do své smrti v devětadevadesáti letech. Jeho mysl byla v devětadevadesáti stejně bystrá jako v padesáti, zlepšil se mu úsudek i rukopis. Cato se naučil řecky v osmdesáti a paní Schumannová-Heinková dosáhla vrcholu své pěvecké dráhy jako babička. Staré přísloví praví: Člověku je tolik let, na kolik se cítí. Jste tak staří - či mladí-jak jsou staré či mladé vaše myšlenky. Uvědomte si to. Položte si tyto jednoduché otázky: „Kdy se zrodila má mysl? Kdy zemře? Má mysl a Duch začátek? Jak může skončit něco, co nemá ani začátek ani konec?“

Život se nerodí ani neumírá. Vody jej neodplaví, oheň nespálí, vítr neodvane. Vy víte, že je to pravda. Jak můžete říci: „Jsem starý, jsem zbytečný, nikdo mě nepotřebuje?“ Nikdy, za celou věčnost nemůžete vyčerpat nádheru a krásu, která je ve vás. Nekonečno máte ve svém nitru. Člověku není konce, protože není konce Bohu. Budete-li se držet této pravdy, zůstanete navždy mladí, dychtiví, plní života a světla, které nikdy nepohasne. Vaše šediny jsou pro vás cenným přínosem, symbolizují moudrost, porozumění, shovívavost a sílu charakteru. Knězi dostávají ty nejlepší nabídky, když je jim přes šedesát, protože lidé věří, že v tomto věku už něco vědí. Jeden muž mi nedávno řekl: „Jediný důvod, proč jsem se s vámi chtěl setkat, je, že máte šedé vlasy. Věřím, že jste si prožil své a že mluvíte ze zkušenosti.“ Jeden kněz v důchodu se mi nedávno svěřil, že v sedmdesáti začal dostávat z nejrůznějších míst ty nejlákavější nabídky. Pravda, láska a moudrost nemají věk. Dvanáctiletý chlapec, který studuje zákony mysli a ducha, může o Bohu vědět mnohem víc než jeho dědeček, který odmítá otevřít svou mysl Božím pravdám.

Nikdy neodcházejte do důchodu se slovy: „Jsem starý, skončil jsem.“ Takové myšlenky znamenají ustrnutí na místě, smrt a opravdový konec. Někteří lidé jsou staří již ve třiceti, jiní zůstávají mladí ještě v osmdesáti. Vaše mysl je architektem, návrhářem a sochařem. George Bernard Shaw byl ještě v devadesáti letech aktivní a své myslí nedopřál odpočinku. Mnoho lidí si stěžuje, že některé firmy jim téměř zabouchnou dveře před nosem, jakmile se dozví, že jim je přes čtyřicet. Tento postoj je třeba odsoudit jako bezcitný, zlý a zcela prostý soucitu či pochopení. Jako by dnes každý kladl největší důraz na mládí, které podle mnohých končí v pětatřiceti letech.

Důvody, které za tím stojí, jsou každopádně velice povrchní. Pokud by se takový zaměstnavatel na chvíli zastavil a zamyslel, uvědomil by si, že mu uchazeč o práci nenabízí svůj věk ani šediny, ale že chce dát k dispozici svůj talent, zkušenost, moudrost, kterou nasbíral za celá ta léta na tržišti života. V praxi by měl být pokročilý věk pro organizaci jasným přínosem. Šediny takového člověka, pokud nějaké má, by měly být chápány jako

symbol moudrosti, kvalifikace a porozumění. Emocionálně a duchovně zralý člověk je pro každou organizaci skutečným požehnáním. Lidé by neměli být nuceni odcházet do důchodu, jakmile překročí pětadesátku. Vždyť právě v tomto věku může být člověk nejužitečnější při řešení personálních problémů, plánování a rozhodování. Hýří nápady, které vycházejí ze zkušenosti a znalosti podstaty věci.

Jeden scénárista z Hollywoodu mi řekl, že musí psát scénáře, které odpovídají myšlení dvanáctiletého dítěte. Je to tragédie, která nám ukazuje, jak obrovské masy lidí nejsou emocionálně a duchovně zralé. Veškerý důraz je kladen na mládí, a přitom mládí představuje nezkušenost, nedostatek soudnosti a zbrklé úsudky. Vzpomínám si na jednoho šedesátiletého muže, který se snaží zůstat za každou cenu mladý. Každou neděli se chodí koupat s mladými chlapci, vydává se na dlouhé pěší túry, hraje tenis a chlubí se svou zdatností a fyzickou silou: „Podívejte, vyrovnám se těm nejlepším z nich.“ Tento člověk zapomněl na velkou pravdu: Jak člověk myslí ve svém srdci, takový je. Diety, cvičení ani nejruznější sporty nevrátí tomuto člověku mládí. On musí pochopit, že stárne či mládne jen prostřednictvím svého myšlení. Duch je podmíněn myšlenkou, a pokud se jeho myšlenky zaobírají krásou, vznešeností a dobrem, bude stále mlád bez ohledu na svůj skutečný věk.

Job říká: „Čeho jsem se tolik strachoval, to mne postihlo.“ Mnozí lidé se bojí stárnutí, strachují se o svou budoucnost a s příchodem stáří očekávají duševní a fyzický úpadek. To, na co myslí a co cítí, se také stane. Člověk zestárne, jakmile ztratí zájem o život, přestane snít, hladovět po nových pravdách a neobjevených světech. Je-li jeho mysl otevřena novým myšlenkám a zájmům, pozvedne-li oponu a vpustí dovnitř světlo a inspiraci nových povznášejících pravd, zůstane navždy mladý a plný života. I když je vám devadesát, devětadevadesát let, pomyslete na to, co všechno můžete lidem dát. Můžete pomáhat, vést a řídit mladou generaci, můžete předávat své znalosti, zkušenosti a moudrost. Vždy můžete hledět kupředu, protože hledíte do nekonečna. Stále můžete objevovat nádheru a zázraky života, který před vámi odkládá závoj po závoji a jehož tvář se stává vznešenější a nádhernější. Pokuste se každý den něco nového naučit, a vaše mysl bude stále mladá.

V Bombaji jsem se seznámil s mužem, kterému bylo sto deset let. Měl tu nejkrásnější tvář, jakou jsem kdy spatřil. Jako by byl celý prozářen paprsky vnitřního světla. V jeho očích byla zvláštní krása, která mi pověděla, že zestárl rád.

V dopisech mi celá řada lidí píše: „Odmítli mě, protože je mi přes čtyřicet.“ Jak neodpuštělná lhostejnost k upřímné touze člověka uplatnit své nadání a schopnosti. Zdá se, že jsme vytvořili nový kult - „kult pětaticátníků“. Jeden muž si mi stěžoval, že ho firma odmítla zaměstnat jen proto, že mu je šestatřicet let a zaměstnavateli se nechťelo platit o pár dolarů více na pojistném. Jak malicherný, krátkozraký a zavrženíhodný přístup! Vždyť by měl platit opak. Zkušenosti a schopnosti takového člověka by měly být řádně oceněny.

V tisku proběhla informace, že při posledních volbách v Kalifornii prudce vzrostl počet starších voličů. Znamená to, že jejich hlas se bude zřetelněji ozývat v zákonodárném sboru státu i v Kongresu. Jsem přesvědčen, že je třeba schválit federální zákon, který by zakazoval zaměstnavatelům diskriminovat muže a ženy jen na základě jejich věku. Pětadesátiletý člověk může být duševně, duchovně i fyzicky mladší než mnozí třicátníci. Je hloupé a nevýslovně směšné odmítnout uchazeče o místo jen proto, že je mu více než čtyřicet let. Je to totéž jako tvrdit, že se hodí leda tak do starého železa. Co má dělat člověk, kterému je přes čtyřicet? Pohřbívat své nadání a ukrýt se před celým světem? Lidem, kterým je odepřeno či znemožněno pracovat jen kvůli jejich věku, musí být přiznána podpora ze státní pokladny na místní, státní i federální úrovni. Tatáž firma, která staršího člověka odmítla zaměstnat a využít jeho moudrosti a zkušeností, ho bude muset svými daněmi podporovat. Poškozuje tím jen sama sebe, páchá finanční sebevraždu.

Člověk je na tomto světě, aby se radoval z plodů své práce, aby pro společnost něco vytvářel, ne aby byl jejím vězněm, odsouzeným k zahálce. Tělesné funkce se sice s

přibývajícímí léty postupně zpomalují, zato mysl může pracovat mnohem aktivněji, pozorněji, živěji a rychleji. Lidská mysl nemusí zestárnout. Job říká: „Kéž by mi bylo jako za předešlých měsíců, jako za dnů, kdy mě Bůh střežil, kdy jeho kahan mi nad hlavou zářil a já jsem temnotou šel v jeho světle, jako se mi vedlo za dnů mé svěžesti, kdy můj stan byl místem důvěrného rozhovoru s Bohem." (Job 29,2-4)

Job tu mluví o radosti. Všichni si můžeme uchovat mládí, pokud vyburcujeme své nitro z nečinnosti. Kdykoli si uvědomíme Ducha v sobě jako všemocného Pána a odmítneme sílu nepravé víry, probouzíme dar Boží ve svém nitru. „Raduj se u svého pána. Vrcholem radosti je být s tebou. (Matouš 25,21; Žalm 15,11)

Pomyslete na zázračného, uzdravujícího, obnovujícího se, věčně živého Boha, který dlí ve vašem těle a mysli. Inspiruje vás, povznáší, omlazuje a posiluje. Uvědomíte-li si to, omládnete, ožijete a duchovně se naplníte. Můžete překypovat nadšením a radostí stejně jako za dnů vašeho mládí, protože do stavu radosti se můžete kdykoli duševně a emocionálně přenést. Světlo, zářící nad vaší hlavou, je Boží moudrost, která vám odhaluje vše, co potřebujete vědět, a dává vám sílu prosazovat dobro. Bez ohledu na vnější zdání neustále kráčíte pod tímto světlem a víte, že zavane den a stíny dají se v běh.

Neříkejte: „Jsem starý," prohlašujte: „jsem naplněn Boží moudrostí." Nikdy nemůžete zeslábnout, protože víte, že On nikdy neochabuje. Ve své mysli můžete stále putovat a dobývat nové světy. Nedovolte lidem, organizacím, novinám ani statistikám, aby vám před očima rozestřely obraz stárí doprovázeného úpadkem, ochablostí, senilitou a zbytečností. Odmítněte tuto představu, protože je nesprávná. Povzneste se, nenechte se ovládat lživou propagandou. Svě „ano" říkejte životu - nikoli smrti. Člověk žije věčně a jeho podstatou je Duch. Představte si sami sebe jako šťastnou, rozzářenou, úspěšnou, klidnou bytost, naplněnou Božím světlem. Jste-li v důchodu, začněte studovat bibli, její vnitřní význam. Najděte si nového koníčka, dělejte to, co jste vždy toužili dělat. Přihlaste se na univerzitu a vyberte si předměty, které jste vždy chtěli studovat. Cestujte, poznávejte, objevujte a takto se modlete: „Jako laň dychtí po bystré vodě, tak dychtí duše mapo tobě, Bole!" (Žalm 42,2) Nedovolte, aby do „důchodu" odešla i vaše mysl. Ta je jako padák: není k ničemu, když se neotevře, a proto buďte otevření a vnímaví k novým myšlenkám. Znal jsem pětadesátileté sedmdesátileté muže, kteří odešli do důchodu, ztratili veškerý zájem o život a za několik měsíců zemřeli. Měli totiž pocit, že jejich život je u konce. Důchod však může být dobrodružstvím, výzvou, novou cestou, počátkem naplnění dávného snu. Není nic depresivnějšího než slova: „Co si počnu? Jsem už v důchodu." Takový člověk ve skutečnosti říká: „Jsem duševně a fyzicky mrtvý. Můj duch je s myšlenkami na mizině." To je ovšem falešná představa. V devadesáti letech můžete dokázat mnohem více než v šedesáti, protože jste každým dnem moudřejší a lépe chápete Boha a jeho zákony.

Jeho tělo bude svěžejší než v mládí, vrátí se do dnů dospívání" (Job 33,25) Vaše mysl nikdy nezestárne, pokud ji k tomu sami nedonutíte. Naučte se věrnosti a oddanosti Bohu ve svém nitru, který je tou nejvyšší a jedinou příčinou i silou. Podlehnete-li obecnému přesvědčení, starobě, nemoci, názorům ostatních, vnějším podmínkám, okolnostem a událostem, slábne vaše pravá víra a ve vaší duši se usídí strach. Nejde o to, že je vám osmdesát let. Stárí jste proto, že jste rozmrzelí, podráždění, popudliví, nedůtkliví a nevrlí, nikoli proto, že máte osm křížků. Stárí přemítá o Boží pravdě z toho nejvyššího pohledu a přivede vás k Boží studnici, z níž se napijete živé vody, která vás navždy osvěží a opije Bohem.

Hleďte kupředu, k vyššímu stupni duchovního poznání a uvědomte si, že jste na nekonečné pouti v bezbřehém, neúnavném, nekonečném oceánu Boží lásky. Říkejte si spolu se žalmisty: „... ještě v šedinách ponesou plody, zůstanou statní a svěží-" (Žalm 92,14) „Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, добрota, věrnost, tichost a sebeovládání. Proti tomu se zákon neobrací." (Galatským 5,22;23)

Jste dětmi nekonečna, jste syny a dcerami věčnosti.

JAK K SOBĚ PŘILÁKAT PENÍZE

Na bohatství máte právo

Máte právo být bohatí. Jste na tomto světě, abyste žili v nadbytku, štěstí, světle a svobodě. Proto byste měli mít tolik peněz, kolik potřebujete k plnému, šťastnému a bohatému životu.

Chudoba není ctnost, je to duševní nemoc a měla by být vymýcena ze zemského povrchu. Narodili jste se proto, abyste duchovně, duševně i materiálně rostli. Máte nezczitelné právo na všestranný rozvoj a měli byste být obklopeni krásou a přepychem.

Proč se máte spokojovat s málem, které vystačí k holému přežití, když si můžete užívat nekonečného bohatství? V této kapitole se dozvíte, jak si udělat z peněz své přátele, a již nikdy nebudete trpět nedostatkem. Vaše touha po bohatství je touhou po plnějším, šťastnějším, krásnějším životě. Je to kosmické volání. Je to správná touha.

Začněte pohlížet na peníze v jejich pravém významu: jako na symbol směny. Peníze znamenají osvobození od nedostatku, krásu, přepych, blahobyt a lepší život.

Možná si právě říkáte: „Chci více peněz. Zasloužím si vyšší plat, než dostávám.“

Podle mého názoru je většina lidí nedostatečně odměňována. Ovšem jedním z důvodů, proč lidé nemají více peněz, je, že jimi tiše nebo otevřeně opovrhují. Mluví o nich jako o „špinavém mamonu“, věří, že „láska k penězům je kořenem všeho zla“ a tak dále. Dalším důvodem jejich nedostatku je jakési vtíravé, podvědomé přesvědčení, že na chudobě je cosi ctnostného. Tento podvědomý model patrně vyvolala výchova v dětství, předsudky nebo nesprávný výklad Písma.

Na chudobě nic ctnostného není, je to duševní nemoc. Když onemocníte, cítíte se špatně a hledáte pomoc, snažíte se tento stav okamžitě změnit. Stejně tak platí, že pokud ve vašem životě bez přestání nekolují peníze, není s vámi něco v pořádku.

Peníze jsou jen symbol. Jako prostředek směny nabývaly v průběhu staletí nejrůznějších forem: platilo se solí, korálky a nejrůznějšími tretkami. V dávných dobách se bohatství člověka posuzovalo podle toho, kolik měl ovcí nebo volů. Dnes jsme na tom lépe - když potřebujeme zaplatit účet, stačí vypsát šek a nemusíme s sebou vláčet stádo ovcí.

Bůh nechce, abyste žili v chatrči nebo trpěli hladu. Bůh chce, abyste byli šťastní, bohatí a úspěšní. Bůh je vždy úspěšný, ať koná cokoli - tvoří hvězdy či vesmír.

Možná je vašim snem vydat se na cestu kolem světa, studovat umění v cizích zemích, přihlásit se na univerzitu nebo poslat své děti do těch nejlepších soukromých škol. Určitě chcete své děti vychovávat v prostředí naplněném láskou, chcete je učit účt ke kráse, řádu, symetrii a proporcím.

Narodili jste se pro úspěch, pro vítězství, pro překonání všech potíží a pro plné rozvinutí všech svých schopností. Pokud se vám nedostává peněz, něco s tím udělejte.

V první řadě se zbavte všech svých předsudků, které máte s penězi spojené. Nikdy na ně nepohlížejte jako na něco špinavého či zlého. Budete-li peníze ztracovat, dáte jim křídla a ony vám uletí. Pamatujte, že to, co ztracujete, ztrácíte.

Představte si, že jste našli na zemi kus zlata, stříbra, olova, mědi nebo železa. Považovali byste tyto kovy za zlo? Vše, co Bůh stvořil, je dobré. Pravým kořenem zla je lidská zaslepenost, nevědomost, nesprávné chápání života a zneužití božské moci. Místo peněz by se daly jako prostředek směny používat uran, olovo nebo jiné kovy. My používáme papírové bankovky a šeky; kus papíru přece není žádné zlo. Fyzikové a chemici dnes vědí, že jediný rozdíl mezi kovy spočívá v počtu a pohybu elektronů, které obíhají kolem jádra. Bombardováním atomů v silném cyklotronu již umíme přeměňovat jeden kov ve druhý. Zlato

se za určitých podmínek mění ve rtuť. Nebude trvat dlouho a v chemických laboratořích budeme umět syntetizovat zlato, stříbro a další kovy. V elektronech, neutronech, protonech a izotopech by snad žádný člověk zlo nehledal.

I kus papíru ve vaší kapse se skládá z elektronů a protonů a od stříbra se liší pouze stavbou a pohybem částic. Možná namítnete: „Ale vždyť lidé pro peníze zabíjejí! Kradou!" Peníze jsou spojovány s bezpočtem zločinů, ale ony samy zlo nečiní.

Když člověk zaplatí pět tisíc dolarů jinému člověku, aby někoho zabil, tak peníze zneužívá a jejich prostřednictvím způsobuje zkázu. Elektřinou můžete někoho usmrtit, anebo si osvětlit dům. Vodou můžete uhasit žízeň dítěte, anebo v ní dítě utopit. Ohněm můžete dítě zahřát, anebo popálit.

Představte si, že si ze zahrady přinesete hrst půdy a nasypete ji do kávovaru místo kávy. Půda není zlem, ani káva ne. To vy sami jste si způsobili zlo, protože jste ji špatně použili - půda patří na záhonek, nikoli do šálku.

Píchnete-li se jehlou do prstu, sami si způsobíte zlo - jehla patří do jehelníčku, ne do vašeho prstu.

Všichni víme, že přírodní síly nejsou zlo. To, zda nám prospějí nebo nás zraní, závisí na tom, jak je využíváme.

Jednou mi kdosi řekl: „Jsem na mizině. Nenávídím peníze, jsou kořenem všeho zla."

Budete-li usilovat jen o peníze a všeho ostatního se zřeknete, porušíte svou vnitřní rovnováhu. Jste na tomto světě, abyste svou moc a sílu využívali moudře. Někdo touží po moci, jiný po penězích. Pokud budete celým svým srdcem toužit jen po penězích a řeknete si: „Toto je vše, co chci. Veškerou svou pozornost věnuji penězům, nic jiného mě nezajímá," můžete získat nesmírné bohatství. Zapomněli jste však, že máte vést vyrovnaný život. „Nejen chlebem živ je člověk."

Patříte-li například k nějakému fanatickému kultu či sektě, odloučíte se od přátel, společnosti a společenského života, stane se z vás nevyrovnaný, plachý, frustrovaný člověk. Příroda vyžaduje rovnováhu. Pokud veškerý svůj čas trávíte myšlenkami na majetek, brzy zjistíte, že hladovíte po klidu mysli, harmonii, lásce, radosti, dokonalém zdraví. Přijdete na to, že to pravé, opravdové není na prodej. Člověk může nahromadit nesmírné bohatství, mít miliony dolarů - není to ani zlo ani dobro. Ale láska k penězům s vyloučením všeho ostatního vede k frustraci, zklamání a rozčarování - v tomto smyslu je opravdu kořenem všeho zla.

Pokud z peněz učiníte svůj jediný cíl, zvolili jste špatně. Mysleli jste si, že peníze jsou vše, co chcete, ale brzy zjistíte, že potřebujete i něco jiného. To, po čem opravdu toužíte, je správné místo v životě, klid duše a blahobyt. Pokud opravdu chcete miliony, můžete je mít, a přitom se nepřipravít o duševní klid, harmonii, dokonalé zdraví a Boha ve svém nitru.

Nikdo se nechce spokojit s málem, které tak tak vystačí na holé živobytí. Každý touží po dostatku peněz - a měl by ho mít. Touhy, přání a potřeby, které cítíme ve vztahu k jídlu, oblečení, domovu, automobilu, poznání či blahobytu, pocházejí od Boha; jsou božské a dobré. Lidé však tyto touhy a přání zaměřují nesprávným směrem, což vede ke zlu - negativním zážitkům v životě.

Člověk není ve své podstatě zlý, je vyjádřením Boha, vesmírné moudrosti a života.

Představme si chlapce, který chce studovat na univerzitě, ale nemá dost peněz. Vídá své kamarády ze sousedství odjíždět do školy a jeho touha roste. Říká si: „Já se chci také učit," a peníze, které potřebuje na studia, ukradne nebo zpronevěří. Jeho touha studovat na univerzitě byla ve své podstatě dobrá, on ji však nesprávně nasměroval, a protože porušil jak zákony společnosti, tak kosmický zákon harmonie, dostane se do potíží.

Pokud by však tento chlapec znal zákony mysli a své možnosti a využil duchovní sílu, neocítl by se za mřížemi. On sám sebe dostal do vězení. Policista, který ho zatkl, byl jen nástrojem lidských zákonů, které chlapec porušil - kradl a ubližoval druhým, a tím sám sebe

vsadil do žaláře své mysli, kde panoval strach a vědomí viny. Teprve potom přišla skutečná vězeňská cela z cihel a kamenů.

Peníze jsou symbolem Boží hojnosti, krásy, očisty a blahobytu. Měly by být užívány moudře, soudně a prospěšně, aby byly celému lidstvu požehnáním. Peníze jsou symbolem ekonomického zdraví národa. Když vám krev volně proudí tělem, jste zdraví. Když peníze volně obíhají ve vašem životě, jste ekonomicky zdraví. Jakmile však začnete peníze hromadit v kovových trezorech, jakmile se o ně začnete bát, onemocněli jste.

Krach na burze v roce 1929 vyvolal nesmírnou paniku - to strach zachvátil mysl lidí na celém světě jakýmsi negativním hypnotickým kouzlem.

Všichni žijeme ve dvou světech - objektivním a subjektivním. Nesmíme opomíjet duchovní potravu, kterou je klid mysli, láska, krása, harmonie, radost a smích.

Znalost duchovní síly je královskou cestou k bohatství všeho druhu, ať už jsou vaše touhy duchovní, duševní či materiální. Člověk, který studuje zákony mysli a duchovní zásady, nepochybuje. Ví, že bez ohledu na ekonomickou situaci, kolísání cen na trhu, hospodářskou krizi, stávky, války a další vnější podmínky a okolnosti bude mít vždy dostatek. Nezáleží na tom, jakou formu na sebe peníze vezmou. Takový člověk totiž zůstává věrný svému přesvědčení, že bohatství neustále svobodně proudí do jeho života a že nikdy nebude mít nouzi. Kdyby měla zítra vypuknout válka a veškerý jeho majetek ztratil svou hodnotu (jako tomu bylo s německou markou po první světové válce), on bude přesto přitahovat bohatství, bude o něj postaráno - v té či oné formě.

Bohatství je stavem vědomí, je to mysl naladěná na nevyčerpatelný zdroj božského blahobytu. Moudrý člověk pohlíží na peníze a bohatství jako na příliv a odliv; peníze odcházejí, ale vždy se vracejí zpět. Příliv a odliv nikdy nezklame a nezklame ani nevyčerpatelný zdroj bohatství, pokud člověk věří v neúnavnou, neměnnou, nesmrtelnou a nekonečně plynoucí Boží přítomnost. Člověk, který porozumí funkci podvědomí, nemá nikdy obavy z ekonomické situace, neděsí ho panika na burze, devalvace nebo inflace měny, protože setrvává ve vědomí věčného božského zdroje. Nad takovým člověkem neustále bdí oko Boží. „Pohleďte na nebeské ptactvo: neseje, nežne, nesklízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější?" (Matouš 6,26)

Bude-li vaše vědomí v souladu s Boží silou, budete-li vědět, že tato síla vás vede a řídí na všech vašich cestách, že je lampou osvětlující vaše kroky, že je světlem na vaši pouti, budete bohatí a budete si žít tak, jak se vám nikdy ani nesnilo.

Existuje jednoduchý způsob, jak podvědomí vtisknout myšlenku nevyčerpatelného zdroje všeho blahobytu. Uklidněte svou mysl. Uvolněte se! Ponořte se do ospalého, meditativního stavu a tiše, uvolněně, nenuceně přemýšlejte o prostých pravdách. Zeptejte se sami sebe: „Odkud přicházejí myšlenky? Odkud přichází bohatství? Odkud jsem přišel já? Odkud přišel můj mozek a má mysl?" Vždy dojdete zpět k onomu jedinému zdroji.

Nyní jste dospěli k duchovní podstatě a váš rozum již neuráží poznání, že bohatství je stav mysli. Tuto krátkou větičku opakujte čtyři nebo pět minut, třikrát nebo čtyřikrát denně, zejména před spaním: „Peníze volně obíhají v mém životě a všeho mám stále nadbytek." Budete-li tak činit pravidelně a systematicky, myšlenka bohatství se přenesení do vašeho podvědomí a vaše vědomí ji přijme. Bezmyšlenkovité, mechanické opakování však k úspěchu nestačí. Musíte cítit pravdu toho, co říkáte. Vy přece víte, co děláte a proč to děláte. Víte, že vaše podvědomí reaguje na to, co vědomě považujete za skutečnost.

Lidem s finančními potížemi zpočátku obvykle nepomáhají pozitivní věty typu: „Jsem bohatý. Jsem úspěšný." Taková tvrzení mohou jejich situaci dokonce zhoršit. Podvědomí totiž přijme ze dvou pocitů či myšlenek tu silnější. Když tedy říkají: „Jsem bohatý," a jejich pocit nedostatku je silnější, někde v jejich nitru se ozývá: „Ne, nejsi bohatý, jsi na mizině." Tento pocit nedostatku převáží a situace se ještě zhorší. Jediným způsobem, jak lze tento stav překonat, je opakovat si to, na čem se vědomí i podvědomí shodnou, a vyvarovat se tak

vnitřního rozporu. Podvědomí přijímá naši víru, naše pocity, přesvědčení a to, co vědomě považujeme za skutečnost.

Spolupráci svého podvědomí si můžete zajistit těmito slovy: „Každý den se mi daří lépe. Každý den roste mé bohatství a moudrost. Každý den se mé bohatství znásobuje. Má finanční situace se zlepšuje, postupuji kupředu.“ Podobné větičky nevytvoří v mysli žádný konflikt.

Má-li obchodník v kapse jen deset centů, klidně může souhlasit s tvrzením, že zítra bude mít více. Pokud prodá jeden pár bot, nemá jeho podvědomí důvod tvrdit, že nemůže prodat více. Takový člověk si může říkat: „Mé tržby každý den rostou. Postupuji kupředu.“ Tyto věty budou pro jeho mysl přijatelné a přinesou kýžené ovoce.

Duchovně vyspělejší člověk, který tiše, cílevědomě a procítěně říká: „Jsem bohatý a úspěšný“, také dosáhne zázračných výsledků. Proč je tomu tak? Slova: „Jsem bohatý“, pro něho znamenají, že Bůh je jediným zdrojem a nevyčerpatelným bohatstvím. Co platí pro Boha, platí i pro člověka. Když říká: „Jsem bohatý“, ví, že Bůh je nekonečným přísunem, nevyčerpatelnou pokladnicí a že co je pravdou Boží, je pravdou jeho, neboť Bůh sídlí v jeho nitru.

Mnozí lidé dosahují skvělých výsledků tím, že zaměří svou pozornost na tři abstraktní pojmy - zdraví, bohatství a úspěch. Zdraví je podstatou, vlastností Boha. Bohatství pochází od Boha, je věčné a nekonečné. Úspěch je také božský, Bůh je ve svém konání vždy úspěšný.

Pozoruhodných výsledků dosáhnete tím, že se postavíte před zrcadlo, například při holení, a pět až deset minut si budete opakovat: „Zdraví, bohatství a úspěch.“ Neříkejte „jsem zdravý“ ani „jsem úspěšný“, nevnášejte do své mysli rozpor. Zůstaňte klidní a uvolnění, a vaše mysl bude vnímavá k vašim slovům. Dostaví se neuvěřitelné výsledky. Ztotožněte se s pravdami, které jsou věčné, neměnné a nadčasové.

I vy si můžete vytvořit představu bohatství. Uveďte zásady vyslovené a rozvedené v této knize do života, a dojdete spravedlivé odměny - váš život rozkvetne jako růže.

Před mnoha lety jsem se v Austrálii setkal s mladíkem, který se chtěl stát chirurgem, ale neměl peníze ani maturitu na střední škole. Aby si vydělal na živobytí, chodil uklízet do ordinací, myl okna a prováděl nejrůznější drobné opravy. Svěřil se mi, že si každý večer před spaním představuje na zdi lékařský diplom se svým jménem napsaným velkými písmeny. Oprašoval a leštil diplomy v nemocnici, kde pracoval, a nebylo pro něj obtížné uložit si jejich podobu do své mysli. Nevím, jak dlouho se touto představou zabýval, ale určitě to bylo několik měsíců.

Vytrval a výsledek se dostavil. Jeden z lékařů si tohoto mladíka velice oblíbil, naučil ho sterilizovat nástroje, píchat injekce, poskytovat první pomoc a později ho přijal jako svého asistenta. Za nějaký čas ho poslal na své vlastní náklady na střední školu a později na lékařskou fakultu.

Dnes je z chlapce jeden z prominentních lékařů v Montrealu. Měl sen! Jasnou představu ve své mysli! Jeho bohatství bylo v jeho mysli.

Bohatství je vaše idea, touha, nadání, přání sloužit, schopnost rozdávat a být užitečný lidstvu. Bohatství je vaše láska ke všem lidem.

Tento mladík nevědomky pracoval s velkým zákonem. Troward říká: „Vidíte-li před sebou svůj cíl, vůle vaší mysli najde prostředky, jak jej uskutečnit.“ Cílem tohoto chlapce bylo stát se lékařem. Viděl sám sebe jako lékaře, žil s touto myšlenkou, posiloval ji a rozvíjel. Naplnil svou představu láskou a ona se přenesla do jeho podvědomí. Stala se přesvědčením a vydláždila cestu k naplnění jeho snu.

Tento mladík mohl klidně říci: „Nemám vzdělání, neznám ty správné lidi. Jsem příliš starý, abych začal chodit do školy. Nemám peníze, trvalo by to roky a nejsem inteligentní.“ V takovém případě by byl poražen dříve, než by začal. Jeho bohatství spočívalo v tom, že dokázal využít duchovní sílu ve svém nitru, která splnila jeho přání.

Způsoby, jakými je naše modlitba vyslyšena, nám zůstávají utajeny, jen příležitostně můžeme intuitivně vnímat část celého procesu. „A vaše cesty nejsou cesty moje.“ (Izajáš 55,8) Nepátřejme po těchto cestách, stačí, když si budeme představovat svůj cíl a přijmeme ho jako skutečnost. Způsob jeho realizace přenechme moudrosti svého podvědomí.

Velmi často se mne lidé ptají: „Co se stane, jakmile dokončím modlitbu a svůj cíl přijmu jako skutečnost?“ Odpověď je prostá, vaše podvědomí vás donutí, abyste dělali to, co je třeba pro uskutečnění vaší touhy. Zákon podvědomí je zákonem nutkání. Zákon života je zákonem akce a reakce. To, co činíme, je automatickou reakcí na změny v našem nitru, myslí, pocitech a přesvědčeních.

Před několika měsíci jsem si začal před spaním představovat, jak čtu jednu ze svých esejí Kouzlo víry ve francouzštině. Představoval jsem si, jak se tato kniha dostává ke všem francouzsky mluvícím národům. Několik týdnů jsem si každý večer maloval tento obraz a usínal s představou francouzského vydání Kouzla víry v rukou.

Před Vánocemi jsem dostal dopis od významného pařížského nakladatele. Nabízel mi smlouvu na vydání Kouzla víry ve francouzštině a její distribuci ve všech francouzsky mluvících zemích.

Ptáte se, co jsem kromě modlitby udělal? Nic. Subjektivní moudrost se chopila mé touhy a uskutečnila ji svým vlastním způsobem, který byl mnohem lepší než cokoli, na co by přišel můj rozum.

Vše, co děláme, je důsledkem vnitřního hnutí naší mysli. Vše se napřed odehrává uvnitř, teprve později navenek. Ať se kroky, které podniknete, zdají být sebevíce objektivní, stejně jsou součástí podvědomého plánu, který vy pouze naplňujete.

Přijmete-li svůj cíl, získáváte i prostředky k jeho uskutečnění. Věřte, že to, po čem toužíte, již máte - a vaše touha se naplní.

Přestaňte se odříkat vlastního dobra. Uvědomte si, že jediné, co vás dělí od bohatství, které proudí všude kolem, je váš vlastní duševní postoj, způsob, jakým se díváte na Boha, život a svět jako takový. Neexistuje jediný důvod, proč byste nemohli mít díky Božím zákonům to, po čem toužíte, a být tím, kým chcete být.

Znalost zákonů mysli je vaší spásou a vykoupením. Myšlenky a pocity jsou vašim osudem. Člověk má právo na všechno bohatství světa. Víra ve zdraví vytváří zdraví, víra v bohatství přináší bohatství, i když se někdy zdá, že celý svět popírá to, o čem se modlíte, a že se vám vaše vlastní smysly vysmívají.

Když svému příteli řeknete, že si otevíráte firmu, patrně vám začne vyjmenovávat všechny důvody, proč nemůžete uspět. Podlehnete-li jeho hypnotickému kouzlu, zašije do vaší mysli strach z neúspěchu. Jakmile si však uvědomíte duchovní sílu, která je jediná a nedělitelná a která reaguje na všechny vaše myšlenky, odmítnete zaslepenost a nevědomost světa, pak pochopíte, že máte všechny předpoklady, sílu a znalosti, které k úspěchu potřebujete.

Na královské cestě za bohatstvím nesmíte druhým stavět překážky, nesmíte na ostatní žárlit nebo jim závidět. Těmito negativními stavy mysli ubližujete jen sami sobě - jsou to vaše myšlenky, vaše pocity. Jak říká Quimby: „Radu, kterou dáváte druhému, dáváte sobě.“ Právě proto je zákon zlatého pravidla kosmickým, božským zákonem.

Určitě jste již slyšeli slova: „Ten člověk je podvodník. K penězům určitě nepřišel poctivě. Je to lhář. Znal jsem ho, když ještě nic neměl. Je to zloděj a švindlíř.“ Člověk, který takto mluví, obvykle sám trpí nedostatkem, nemocí těla či duše. Snad to jeho bývalí spolužáci dotáhli dále než on a jeho nyní stravuje hořkost a závist. A právě ta bývá příčinou neúspěchu. Negativní postoj k bývalým spolužákům, zatracování jejich blahobytu je příčinou toho, že bohatství, po kterém tento člověk sám touží, dostává křídla a odlétá. On totiž popírá to, zač se modlí. Na jedné straně říká: „Bůh mi poskytuje blahobyť,“ a jedním dechem - potichu nebo

nahlas - tvrdí: „nepřeji tomu muži jeho bohatství.“ Vždy žehnejte úspěchu ostatních, radujte se z jejich hojnosti, protože tak žehnáte sami sobě a vytváříte své vlastní bohatství.

Potkáte-li v bance svého konkurenta, který právě ukládá mnohem vyšší částku než vy, radujte se z hojnosti, kterou Bůh právě obdaroval jednoho ze svých synů. Tím žehnáte tomu, zač se modlíte. Čemu žehnáte, to násobíte. Co zatracujete, to ztrácíte.

Pokud pracujete ve velkém podniku a v hloubi duše se trápíte, že nejste řádně oceněni, že máte nízký plat, že si zasloužíte víc peněz a více uznání, podvědomě jste již dali sami sobě výpověď. Uvedli jste do pohybu zákon a vás nadřizený vám brzy bezpochyby oznámí: „Budeme se s vámi muset rozloučit.“ Propustili jste se sami. Vedoucí byl jen nástrojem, který zrealizoval vaši negativní duševní představu. Byl poslem, který vám přinesl zprávu o tom, co si sami o sobě myslíte. Právě tak funguje zákon akce a reakce. Vaše myšlenky byly akcí, po níž následovala odpovídající reakce okolního světa.

Možná si při čtení těchto řádek vzpomínáte na někoho, kdo zbohatl z toho, že využíval druhé, podváděl a lhal. Odpověď je nasnadě. Pokud okrádáme a podvádíme druhé, okrádáme a podvádíme i sami sebe. Znamená to, že sami trpíme pocitem nedostatku, který k nám přivolá ztrátu. A tato ztráta může přijít v nejrůznějších podobách - jako nemoc, ztráta dobrého jména, duševního klidu, společenského postavení. Může onemocnět někdo z vašich blízkých nebo se vám přestane dařit v práci. Nemusí se vždy jednat jen o ztrátu finanční. Nebud'te krátkozrací. Nemyslete si, že v životě můžete přijít jen o peníze.

Cožpak to není nádherný pocit uléhat večer ke spánku s pocitem smíření s celým světem a dobrou vůlí v srdci? Ano, existují lidé, kteří se k penězům dostali nepoctivě - podvodem, lstí, uskoky. Jakou cenu za to zaplatí? Někdy je to duševní nebo tělesná choroba, výčitky svědomí, nespavost nebo skrytý strach. Jeden muž mi řekl: „Ano, šel jsem přes mrtvoly. Mám, co jsem chtěl, ale mám taky rakovinu.“ Uvědomil si, že ke svému bohatství přišel nečestně a pochopil, že nese následky.

Ale vy můžete být bohatí, aniž byste někomu ubližovali. Mnozí lidé neustále okrádají sami sebe o duševní klid, zdraví, radost, inspiraci, štěstí a smích. Tvrdí, že nikdy nekradli, ale je to pravda? Kdykoli na druhého žárlíme, závidíme mu jeho bohatství či úspěch, okrádáme sami sebe. Toto jsou ti zloději a lupiči, které Ježíš vyhnal z chrámu. I vy je musíte z chrámu svého srdce nemilosrdně vyhnat. Nemají právo tam žít. Usekejte jim hlavy, spalte je ohněm správných myšlenek a pocitů.

Vzpomínám si, že jsem na začátku druhé světové války četl o jedné ženě z Brooklynu, která chodila od obchodu k obchodu a skupovala kávu. Věděla, že budou zavedeny příděly, a bála se, že se na ni nedostane. Nakoupila tolik kávy, kolik se jí vešlo do sklepa. Večer šla na mši. Když se vrátila domů, zjistila, že se jí domů dostali zloději a ukradli nejen všechnu kávu, ale i stříbro, peníze, šperky a spoustu dalších věcí.

Tato žena reagovala tak, jak lidé obvykle reagují: „Proč se to stalo právě mně? Já jsem přece nikdy nikomu nic neukradla.“

Byla to pravda? Vždyť právě její strach z nedostatku ji donutil, aby si začala nakupovat kávu do zásoby. Tento strach stačil k tomu, aby přišla o majetek. Nemusela vyloupit banku; její strach z nedostatku přivodil nedostatek. Právě z tohoto důvodu mnozí takzvaní „dobří“ lidé strádají. Jsou totiž dobří v pozemském slova smyslu - platí daně, dodržují zákony, pravidelně chodí k volbám, přispívají na dobročinnost. Jejich vztah k majetku, bohatství či postavení ostatních je však negativní. Je-li člověk schopen něco ukradnout, když ho nikdo nevidí, svědčí to jednoznačně o tom, že žije ve strachu z nedostatku. A právě tento postoj může být příčinou, proč k sobě takový člověk přitahuje nejrůznější padouchy, kteří ho podvedou nebo zatáhnou do nepoctivého obchodu.

Člověk vždy nejdříve okrade sám sebe, teprve pak přijde skutečný zloděj, který ho oloupí.

Někteří lidé žijí s pocitem viny a neustále se obviňují. Znal jsem takového muže. Byl velmi čestný a pracoval jako pokladník v bance. Nikdy nic neukradl, ale udržoval poměr s jinou ženou a zapíral svou rodinu. Žil s hlubokým pocitem viny a ve strachu, že se na to přijde. Jeho strach mu přivodil křeče svalů a sliznice, z nichž se vyvinula akutní sinusitida. Léky, které užíval, mu poskytovaly jen krátkodobou úlevu.

Vysvětlil jsem mu příčinu jeho potíží a poradil mu, aby ukončil svůj poměr s onou ženou. Namítal, že nemůže, prý to zkoušel, ale nedokáže bez ní být. A tak žil dál v zatracování a obviňování sebe sama.

Po nějaké době ho v bance obvinili ze zpronevěry. Propadl panice, protože situace byla vážná, existovaly proti němu důkazy. Teprve pak si uvědomil, že jedinou příčinou nespravedlivého obvinění bylo jeho neustálé sebe-odsuzování. Pochopil zákony mysli - jelikož se ve svém nitru neustále obviňoval, obvinilo ho i jeho okolí.

Okamžitě ukončil svůj mimomanželský vztah a začal se modlit o nastolení Boží harmonie a pochopení. Opakoval si: „Není nic skrytého, co nebude odhaleno. Mír Boží ovládá mysl a srdce všech, koho se to týká.“

Pravda zvítězila. Celá záležitost se vyřešila, zjistilo se, že peníze zpronevěřil někdo jiný. Tento muž věděl, že ho před vězením zachránila pouze modlitba.

Zákon praví: „Smýšlej o druhých tak, jak chceš, aby oni smýšleli o tobě. Chovej se k druhým tak, jak chceš, aby se oni chovali k tobě.“

Upřímně si nyní v duchu řekněte: „Každému člověku na zemi přeji to, co přeji sobě. Upřímným přáním mého srdce je tedy mír, láska, radost, blahobyt a Boží požehnání pro všechny.“ Radujte se a těšte z pokroku a blahobytu lidstva. To, co si přejete pro sebe, přejte všem ostatním. Modlíte-li se za štěstí a klid mysli, modlete se za klid a štěstí pro všechny. Nikdy se nepokoušejte druhého připravit o radost, protože tím o ni připravujete sami sebe. Loď, která připlouvá pro vašeho přítele, připlouvá i pro vás.

Když některého z vašich kolegů povýší, buďte šťastni a radujte se s ním. Poblahopřejte mu, mějte radost z jeho postupu a uznání, kterého se mu dostalo. Budete-li cítit vztek a zášť, ublížíte jen sami sobě. Nesnažte se připravit ostatní o jejich přirozené právo na štěstí, úspěch, blahobyt a dobro.

Ježíš říká: „Ukládejte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou.“ (Matouš 6,20) Nenávist a zášť požírají vaše srdce, působí vám jizvy a ničí vás svým jedem.

Poklady v nebi jsou pravdy Boží, které chováme ve své duši. Naplňte svou mysl klidem, harmonií, něhou a uložte své bohatství v ráji svého ducha.

Chcete-li dobře investovat nebo si děláte starosti s kurzem cenných papírů, tiše si říkejte: „Nekonečná moudrost řídí a spravuje veškeré mé finanční transakce. Ať dělám cokoli, zvětšuji své bohatství.“ Často si tato slova opakujte, a vaše investice budou moudré, vy budete chráněni před ztrátou a vždy poznáte, kdy je ta nejvhodnější doba na prodej akcií.

Každý den se modlete za svůj domov, obchody a majetek: „Všemocná síla, která řídí planety na jejich cestě a způsobuje, že svítí slunce, nyní bdí nad mým majetkem, domovem, prací a vším, co mi náleží. Bůh je mou záštitou a ochranou. Chrání veškerý můj majetek. Je to nádherný pocit.“ Budete-li si každý den připomínat tuto velkou pravdu a budete-li jednat podle zákonů lásky, vždy budete pod Boží ochranou, dostane se vám vedení a blahobytu. Nikdy vás nepostihne ztráta, protože jste za svého poradce a průvodce zvolili Nejvyššího. Závoj Boží lásky vás obklopuje a zahaluje. Spočíváte ve věčném náručí Boha.

Všichni můžeme nalézt řešení svých problémů ve svém nitru. Máte-li finanční potíže, opakujte si před spaním: „Usínám s mírem v duši. Předávám tuto záležitost božské moudrosti ve svém nitru. Jen ona zná odpověď. Až ráno vyjde slunce, odpověď mi bude vyjevena.“

Kvůli problému nedělejte povyk, nepanikařte. Noc vám přinese radu. Vyspěte se na to. Všechny své problémy nedokážete vyřešit pouze rozumem. Modlete se za poznání a ono přijde. Pamatujte, že každý den vychází slunce a stíny odlétají. Usínejte s pocitem blaženosti.

Nejste obětí okolností, pokud tomu sami nevěříte. Máte dost sil, abyste zvedli hlavu a překonali každou překážku. Jakmile se napřímíte na útesu duchovní pravdy a zůstanete věrni svým cílům a touhám, zjistíte, že se vše kolem vás změnilo.

Ve velkých obchodech si vedoucí najímají detektivy, aby zabránili krádežím. Každý den je přistiženo mnoho lidí, kteří se snaží dostat něco zadarmo. Všichni tito lidé žijí ve strachu z nedostatku a omezení. Okrádají jen sami sebe a povolávají k sobě ztrátu v nejrůznějších formách. Nemají dost víry v Boha a nechápou zákony mysli. Kdyby se modlili, našli by své místo na slunci, blahobyt a dobrou práci. Svou poctivostí a pilností by prospívali sobě i celé společnosti.

Ježíš říká: „Vždyť chudé máte stále kolem sebe, mne však nemáte stále.“ (Marek 14,7) Chudé máme stále kolem sebe, jelikož bez ohledu na to, jak jsme v tuto chvíli bohatí, vždy je něco, po čem v hloubi svého srdce toužíme. Možná je to zdraví, touha ukázat cestu svým dětem či nastolit pokoj do svého domova. V tomto smyslu je každý člověk stále chudý.

Nemůžeme poznat blahobyt, aniž bychom nepoznali bídu. „Nevyvolil jsem si vás dvanáct? A přece jeden z vás je ďábel.“ (Jan 7,70)

Ať jste králem Anglie nebo chlapcem z chudé čtvrti, narodili jste se do jednoho světa se všemi jeho omezeními a předsudky. A právě díky nim se člověk rozvíjí a roste. Nikdy bychom neobjevili svou vnitřní sílu, kdybychom neměli žádné problémy a potíže. To ony nás nutí hledat řešení. Nepoznali bychom radost, kdybychom nikdy neronili slzy. Musíme poznat chudobu, abychom se od ní mohli osvobodit a našli hojnost.

Strach, nevědomost, starosti, nedostatek a bolest nejsou špatné, pokud nás nutí hledat svůj pravý opak. Do-stanete-li se do potíží, padáte z louže pod okap a kladete si negativní, srdceryvné otázky typu: „Proč se tohle muselo stát právě mně? Proč mě pořád pronásleduje smůla?“ osvítlí vás světlo poznání. Skrze utrpení, bolest či strádání objevíte pravdu, která vás osvobodí. „Sladko je moudrost těžít z protiventství, jež jako ropuchy, až ohyzdné a jedovaté v hlavě nosí klenot.“)

Nespokojenost nutí člověka hledat uspokojení. Všichni, kdo studují zákony života, byli někdy nespokojení. Všichni měli problémy a potíže, které nedokázali vyřešit. Logické odpovědi na hádanky života jim nemohly pomoci. Svou odpověď našli v klenotu svého nitra. Bible říká: „Dotázal jsem se Hospodina a odpověděl mi, vysvobodil mě od všeho, čeho jsem se lekal.“ (Žalm 34,5)

Jakmile dosáhnete naplnění své touhy či přání, pocítíte uspokojení. To však po krátké době pomine, touha se rozroste. A to je život, který usiluje o své vyjádření na vyšší úrovni. Jakmile je uspokojena jedna touha, objeví se další a tak to jde dál až do nekonečna. Na tento svět jste přišli, abyste duchovně rostli. Život znamená pokrok, nikoli stagnaci. Narodili jste se, abyste šli od úspěchu k úspěchu, které nemají konce, protože není konce Boží slávy.

Všichni jsme chudí v tom smyslu, že v životě neustále hledáme více světla, moudrosti, štěstí a radosti. Bůh je nekonečno, a člověk nikdy nemůže vyčerpat nádheru, krásu a moudrost svého nitra.

V absolutnu všechno končí, ale v relativním světě si musíme uvědomit nádheru, která zde byla ještě předtím, než vznikl svět. Nezáleží na tom, jak jsme moudří, stále hledáme moudrost a stále jsme chudí. Nezáleží na tom, jak jsme inteligentní, neustále bádáme na poli matematiky, fyziky či astronomie a zůstáváme jen na povrchu. Stále jsme chudí. Cesta vede vpřed, vzhůru, k Bohu. Je to proces probuzení, v němž si uvědomíte, že stvoření je dokonáno. Pochopíte-li, že Bůh se nemusí učit, růst ani se rozvíjet, probouzí se ze svého omezujícího snu a ožívá v Bohu. Z očí vám padají klapky strachu, nevědomosti, falešné víry a lidských

předsudků a začínáte hledět očima Boha. Slepá místa mizí a vy vidíte svět takový, jaký ho stvořil Bůh. Nyní si řekněte: „Přiblížilo se království nebeské.“

Nakrmte „chudé“ ve svém nitru, ošat'te nahé myšlenky a dejte jim tvar svou vírou v jejich uskutečnění, důvěrou ve velkého tvůrce vašeho nitra, který je oděje a zhmotní. Váš svět (myšlenka) se stane skutečností (formou). Má-te-li hlad, hledáte jídlo. Máte-li starosti, hledáte klid. Jste-li nemocní, toužíte po zdraví. Jste-li slabí, hledáte sílu. Vaše touha po blahobytu je hlasem Božím, který vám říká, že na blahobyť máte právo. Skrze svou chudobu nacházíte touhu růst, rozvíjet se, postupovat a dosáhnout naplnění svého cíle.

Bolí-li vás rameno, je to požehnání. Bolest vás nabádá, abyste něco podnikli. Kdybyste ji necítili, nevěděli byste, že vám něco je, a ruka by vám mohla odpadnout. Bolest je poplašné zařízení, které vás vybízí, abyste hledali Boží mír a léčivou sílu, abyste vyšli z temnoty na světlo. Je-li vám zima, rozděláte oheň. Máte-li hlad, najíte se. Máte-li nedostatek, nalad'te se na myšlenku blahobytu a hojnosti. Představte si svůj cíl, radujte se z něho. Dokážete-li si svůj cíl představit, přijmout ho jako skutečnost, našli jste prostředky k jeho uskutečnění.

Trápí-li vás strach či obavy, naplňte svou mysl velkými Božími pravdami, které přestály zkoušku času. K vnitřnímu klidu dospějete meditací o žalmech a dalších biblických pravdách. „Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek; Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál?; Bůh je naše útočiště, naše síla; Ve svého Pána věřím; Přikryje tě svými perutěmi, pod jeho křídly máš útočiště; S Bohem je vše možné; Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?; Všecko mohu v Kristu, který mi dává sílu.“ Dovolte, aby léčivé vibrace těchto pravd naplnily vaši mysl a srdce a zahaly všechny strach, pochyby a obavy.

Zamyslete se i nad těmito duchovními pravdami: „Radostným srdcem zkrásní tvář; Mírné srdce je tělu k životu, kdežto žárlivost je jako kostižer; Proto ti kladu na srdce, abys rozněcoval oheň Božího daru.“ Začněte nyní rozněcovat oheň Božího daru tím, že zcela odmítnete důkazy smyslů, tyranii a despotismus lidských předsudků a plně uznáte duchovní sílu ve svém nitru, která je jedinou příčinou, jedinou mocí a jedinou přítomností. Vězte, že je to vnímavá a prospěšná síla. Přimknete se k ní, a ona se přimkne k vám. Obrat'te se k ní oddaně, s jistotou, důvěrou a láskou, a ona vás obdaří láskou, klidem, vedením a hojností.

Bude vaším utěшитelem, průvodcem, poradcem a nebeským Otcem. Pak řeknete: „Bůh je láska. Našel jsem Ho a On mne osvobodil od všeho mého strachu.“ Ocitnete se na zelených pastvinách a veškeré Boží bohatství bude skrze vás volně proudit.

Radostně si každý den opakujte: „Celý den kráčím s vědomím Boží síly, která mnou neustále proudí a naplňuje prázdné nádoby mého života.“

Jakmile vás zaplaví pocit, že jste tím, čím jste chtěli být, byla vaše modlitba vyslyšena. Jsou všechny nádoby ve vašem životě opravdu plné? Zamyslete se, jak je to s vaším zdravím, bohatstvím, láskou a seberealizací. Jste ve všech těchto ohledech spokojeni? Cokoli hledáte, se dá zařadit k jednomu z těchto pojmů.

Pokud vás nyní napadá: „Toužím po pravdě a moudrosti,“ vyjadřujete touhu všeho lidstva. Po pravdě a moudrosti touží každý člověk, i když to třeba vyjadřuje jinými slovy. Je to obecná touha po vyjádření Boží podstaty a patří do skupiny seberealizace.

Je prostřednictvím nedostatku, omezení a problémů může člověk růst ve světle Božím a objevit sebe sama. Jiné cesty není.

Kdybyste neměli možnost využívat své schopnosti dvěma rozličnými způsoby, nikdy byste nepoznali sami sebe ani zákony, které vás řídí. Kdyby člověk konal dobro nebo miloval z donucení, nebylo by to ani skutečné dobro ani skutečná láska. Takový člověk by se choval jako robot. Vy však máte svobodnou volbu - svou lásku můžete dát, nebo si ji ponechat. Láska z donucení není láska. Cožpak vám nezalichotí slova ženy, která šeptá, že vás miluje? Vybrala si vás ze všech mužů na světě - a nemusela. Kdyby byla k této lásce donucena, už by vám její slova nelichotila a tato láska by vás netěšila.

Je pouze na vás, zda budete vraždit, nebo meditovat. Právě proto si tolik vážíme lidí, jako byl kupříkladu Abraham Lincoln, kteří zvolili dobro a které ctíme za jejich volbu. Kdyby všichni lidé věřili, že okolnosti, podmínky, události, věk, barva pleti, náboženské vyznání či prostředí, v němž jsme vyrůstali, může člověku znemožnit dosažení šťastného a naplněného života, byl by svět plný zlodějů a podvodníků. Abychom byli šťastní a žili v blahobytu, musíme se cítit šťastní a bohatí. Pocit bohatství vytváří bohatství. Stav vašeho vědomí se vždy projeví. Právě proto bible říká: „Všichni, kdo přišli přede mnou, jsou zloději a lupiči.“ (Jan 10,8) Pocit je zákon a zákon je pocit.

Vaše touha po blahobytu je příslibem Boha, že jeho bohatství je i vaším bohatstvím. Přijměte tento slib bez výhrad.

Quimby přirovnával modlitbu k advokátovi, který vás hájí před soudem. Tento velký učitel zákonů myslil tvrdil, že obviněný není vinen, že se stal pouze obětí lži a falešné víry. Vy sami jste soudcem, který vynáší ortel. Můžete se odsoudit k žaláři, anebo sami sebe osvobodit. Negativní myšlenky, nedostatek, bída a neúspěch jsou jen lži, za kterými nic nestojí.

Vy však víte, že existuje jen jediná duchovní síla, jediná prvotní příčina, a proto již nepřikládáte žádný význam okolnostem, podmínkám ani názorům druhých. Oddejte se této duchovní síle ve svém nitru a vězte, že ona uskuteční vaše představy o hojnosti a blahobytu. Uvědomíte-li si nadřazenost Ducha a sílu vlastní myšlenky či duševní představy, vykročíte na cestu vedoucí k trvalému blahobytu a svobodě. Přijměte blahobyt do své mysli, a vaše očekávání se tou či onou formou naplní. Ponořte se do představy hojnosti, a dostane se vám všeho, co potřebujete k bohatému životu. Vy jste tím soudcem, který v soudní síni vaší mysli dospívá k rozhodnutí. Stejně jako Quimby máte i vy nepopíratelné důkazy o tom, jak fungují zákony podvědomí. Všem myšlenkám strachu a předsudkům jste sťali hlavu. Strach je výzvou k činu, a pokud vás pohání opačným směrem - k víře v Boha a pozitivní hodnoty - není tak úplně špatný.

Tuto modlitbu si запиšte do srdce a každý den si ji opakujte: „Bůh je zdrojem mého bohatství. Jeho bohatství je nyní i mým bohatstvím. Hojnost a blahobyt proudí do mého života. Vždy znám svou pravou hodnotu. Moudře rozdávám své nadání a jsem za to pohádkově, božsky odměňován. Děkuji ti, Otče.“

Cesty k bohatství

Bohatství je stav mysli. Představme si lékaře, kterému ukradli diplom i veškeré vybavení ordinace. Určitě se mnou budete souhlasit, že on má své bohatství v sobě. Může i nadále pracovat, diagnostikovat, léčit, operovat i vyučovat. Ukradli mu jen jeho symboly, které si může kdykoli znovu opatřit. Jeho bohatství spočívá v jeho duševních schopnostech, znalostech, touze pomáhat druhým a být prospěšný celému lidstvu.

Pokud budete cítit silnou touhu prospívat dobru všeho lidstva, nikdy si nemůžete připadat chudí. Vaší touze sloužit - poskytnout své nadání světu - se vždy dostane odezvy ze srdce vesmíru.

V době hospodářské krize jsem v New Yorku znal muže, který přišel o všechno - svůj dům i celoživotní úspory. Potkal jsem ho po své přednášce v jednom newyorském hotelu. Tehdy mi řekl: „Přišel jsem o všechno. Za čtyři roky jsem vydělal milion dolarů. Zase je vydělám. Ztratil jsem pouze symbol. A ten k sobě dokáži znovu přilákat, jako med láká mouchu.“

Několik let jsem osudy tohoto člověka sledoval a pochopil jeho recept na úspěch. Ačkoli zní trochu podivně, je velmi starý. On sám si ho nazval takto: přeměň vodu ve víno. Tato pasáž z bible se pro něho stala cestou k dokonalému zdraví, štěstí, vnitřnímu klidu a bohatství.

Biblické víno představuje uskutečnění vašich tužeb, přání, plánů, snů a předsevzetí. Jinými slovy, víno je to, čeho chcete dosáhnout, k čemu chcete dospět.

Voda označuje mysl či vědomí. Voda se vždy přizpůsobuje tvaru nádoby, do níž je nalita. Vše, co přijmete za skutečnost, vše, v co věříte, se projeví i v reálném světě -proměníte vodu ve víno.

Bible je osvícenou knihou a učí nás, jak žít. Jejím hlavním poselstvím je zásada, že svými myšlenkami, pocity a přesvědčením člověk sám určuje, tvaruje, navrhuje a vytváří svůj osud. Bible nás učí, že dokážeme vyřešit každý problém, překonat každou překážku, učí nás, že jsme zrozeni pro úspěch, vítězství a slávu. Abychom odhalili královskou cestu k bohatství a získali nezbytnou sílu a jistotu na cestě životem, musíme se oprostít od tradičních pohledů a způsobů výkladu bible.

Muž, o kterém jsem se zmiňoval, si vždy, když byl bez peněz, říkal: „Dokážu proměnit vodu ve víno, a myslel tím, „dokážu představu chudoby ve své mysli proměnit v uskutečňovanou touhu a potřebu, a tou je bohatství a finanční dostatek."

Jeho duševní postoj (voda) byl: „Už jednou jsem poctivou prací vydělal jmění. Dokážu to znovu (víno)." Pravidelně si opakoval: „Již jednou jsem k sobě přitahoval symbol (peníze) a nyní jej přitahuji znovu. Vím, že tomu tak je (víno)."

Tento muž pracoval jako prodejce u chemické firmy. Měl spoustu nápadů, jak lépe propagovat její výrobky, a dělil se o ně. Netrvalo dlouho a stal se viceprezidentem firmy. Za čtyři roky si ho zvolili za předsedu správní rady. Jeho duševní postoj zůstal stále stejný: „Dokážu proměnit vodu ve víno."

Vzpomeňte na Jana, který obrazně měnil vodu ve víno, a řekněte si stejně jako tento prodejce: „Své neviditelné touhy, přání a sny dokážu uskutečnit, protože jsem objevil jednoduchý, obecný zákon mysli."

Je to zákon akce a reakce a učí nás, že vnější svět, tělo, okolnosti, prostředí a finanční situace jsou vždy dokonalým odrazem vnitřního myšlení, víry, pocitů a přesvědčení. A jelikož tento zákon platí, i vy můžete změnit modely svého myšlení a od této chvíle se zaměřit pouze na myšlenky úspěchu, bohatství a duševního klidu. Jakmile těmito obrazy naplníte svou mysl, docílíte toho, že postupně přejdou do vašeho podvědomí, kde vyklíčí jako semínka, porostou a přinesou vám blahobyt, úspěch a vnitřní klid. Po moudré myšlence (akci) následuje správný čin (reakce).

Bohatství máte na dosah, stačí jen pochopit, že modlitba je jakousi duševní svatební hostinou, při níž meditujete o svém dobru a touhách tak dlouho, dokud s nimi ne-splynete v jednotě.

Rád bych vám vyprávěl příběh jedné mladé ženy, která učinila svůj první zázrak - proměnila vodu ve víno. Patřilo jí velmi hezké kadeřnictví, ale její matka onemocněla, ona se o ni musela starat a svůj podnik začala zanedbávat. Toho využily její dvě asistentky a zpronevěřily peníze. Kadeřnictví zbankrotovalo, majitelka přišla o dům a topila se v dluzích. Nemohla zaplatit léčbu své matky a byla bez zaměstnání.

Pověděl jsem jí o zázračném zaklínadle proměny vody ve víno a vysvětlil, že víno představuje vyslyšenou modlitbu, zhmotněný cíl.

Ona se však se mnou přela: „Jen se podívejte, jak se věci mají, přišla jsem o všechno. Svět je krutý. Nemůžu zaplatit účty. Nemodlím se, protože jsem ztratila naději." Byla tak pohlcena materiálním světem, že si vůbec neuvědomovala vnitřní příčinu situace, v níž se ocitla. Po delším rozhovoru však pochopila, že ze všeho nejdříve musí vyřešit konflikt ve své mysli.

Ať jsou vaše touhy či ideály jakékoli, při čtení těchto řádek vás jistě napadne jejich pravý opak. Toužíte po zdraví, a přitom si říkáte: „Nemohu se uzdravit. Snažil jsem se, ale není to k ničemu. Je to stále horší. O léčivé duchovní síle vím jen málo."

Zamyslete se nad sebou. Neprobíhá ve vaší mysli právě malá válka? Nepokládáte stejně jako ona dívka své okolí a vnější podmínky za překážku naplnění své touhy po seberealizaci, bohatství a vnitřním klidu?

Pravá modlitba je svatební hostinou ducha a učí nás, jak řešit duševní rozpory. Při modlitbě přemítáte o tom, v co věříte. Emerson řekl: „Člověk je tím, nač celý den myslí.“ Svým myšlením si tvoříte vlastní duševní zákony víry. Pokud se k určitým myšlenkám neustále vracíte, vkládáte je do svého podvědomí, odkud pak řídí všechny vaše skutky. Pokud tuto zásadu pochopíte a začnete ji uplatňovat, učiníte první krok k zázraku proměny vody ve víno, proměny nedostatku v hojnost a blahobyt. Předsudkům a strachu z nedostatku podléhá pouze člověk, který si není vědom své vlastní vnitřní duchovní síly.

Otevřete si bibli a učíte jako ona kadeřnice svůj první zázrak. Dokážete to. Nečtěte bibli jako pouhý historický dokument, hledejte v ní duchovní, duševní, vědecký pohled na zákony mysli.

Vezměme si tuto pasáž: „Třetí den byla svatba v Káně Galilejské. Byla tam Ježíšova matka.“ (Jan 2,1)

Galilea je vaše mysl či vědomí. Kána představuje vaši touhu. Svatba je její duševní, subjektivní ztělesnění. Celé toto nádherné drama modlitby je dramatem duchovním a jednotlivé postavy představují duševní stavy, pocity a myšlenky ve vašem nitru.

Ježíš zde symbolizuje osvícený rozum, Ježíšova matka pak pocity, nálady a emoce, které nás ovládají.

„Na svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci.“ (Jan 2,2) Učedníci jsou vaše duševní schopnosti, díky kterým uskutečňujete svou touhu.

„Když se nedostávalo vína, řekla Ježíšovi jeho matka: Už nemají víno.“ (Jan 2,3) Víno, jak jsme již řekli, představuje vyslyšenou modlitbu, projev vaší touhy a ideálu v reálném životě. Sami vidíte, že je to drama odehrávající se každý den ve vašem vlastním životě.

Chcete-li něčeho dosáhnout - například najít práci, získat peníze či dospět k řešení svého problému - možná vás napadne: „Není žádná naděje. Všechno je ztracené. Nedokáží to, je to beznadějně.“ Je to hlas vnějšího světa, který vám říká: „Už nemají víno,“ neboli, „jen se podívejte, jak se věci mají.“ Promlouvá to váš vlastní pocit nedostatku, omezení a pout.

Jak se těmto okolnostem a vnějším podmínkám postavit? Nyní již znáte zákon mysli: „Svět, který mne obklopuje - mé tělo, finanční situace, prostředí, společenské postavení a všechny mé vztahy ke světu a lidem - je takový, jaké jsou myšlenky a pocity v mém nitru.“ Vnitřní, duševní pochody a představy vždy řídí a ovládají externí rovinu života.

Bible říká: „Jak člověk myslí ve svém srdci, takový je.“ (srov. Matouš 12,35) Srdce označuje podvědomí a jakmile myšlenka dosáhne subjektivní úrovně, začne vaše podvědomí pracovat na jejím uskutečnění.

Myšlenka a pocit - to je váš osud. Myšlenka, do níž vložíte pocit a zájem, se vždy subjektivizuje a projeví navenek. Modlitba je svatbou myšlenky a pocitu, ideje a emoce, a právě o tom vypravuje náš příběh svatební hostiny.

Jakákoli idea nebo touha - ať už je dobrá, zlá či neutrální - se splní, pokud ji vnímáme jako skutečnost. To je zákon - vše, co si představujete a cítíte ve své mysli, se stane skutečným vyjádřením, projevem či prožitkem. Uved'te jej do života.

Jakmile se vám do mysli vloudí myšlenky na nedostatek, strach, pochybnosti nebo zoufalství („už nemají víno“), okamžitě je odmítněte a zaměřte svou pozornost na vyslyšenou modlitbu, splněnou touhu.

V Evangelii podle Jana čteme: „Ještě nepřišla má hodina.“ „Ženo, co to ode mě žádáš?“ Pokusme se tyto věty parafrázovat a odhalit jejich obrazný význam.

Zenou se zde míní negativní pocity, které prožíváme. Tyto negativní sugesce nemají žádnou moc ani podobu, pokud jim nedáme svou podporu.

Sugesce nedostatku nemá žádnou moc, tu jí dáváte svými vlastními myšlenkami a pocity.

Co pro vás znamená Bůh? Bohem nazýváme jedinou duchovní sílu. Bůh je jediný neviditelný zdroj, z něhož vyvěrá vše na tomto světě.

Jsou-li vaše myšlenky pozitivní a harmonické, duchovní síla na ně reaguje a projevuje se jako harmonie, zdraví a blahobyt. Převeďte tuto nádhernou teorii do praxe a naučte se odmítat každou myšlenku nedostatku. Uvědomte si, že duchovní síla ve vás odpoví na všechny vaše pozitivní představy. V tom se skrývá velká pravda těchto slov: „Ženo, co to ode mne žádáš?”

„Ještě nepřišla má hodina,” čteme v bibli. Znamená to, že ačkoli jste ještě nedosáhli úplného přesvědčení či pozitivního stavu mysli, víte, že se k nim blížíte, protože svou mysl zaměřujete na pozitivní ideály a životní cíle. Vše, čím se ve svém nitru zabýváte, se znásobuje, roste a rozvíjí, až nakonec dosáhnete zcela nového stavu vědomí. A tehdy se z negativního stává pozitivní.

Duchovně vyspělý člověk se při modlitbě posouvá od představy nedostatku k představě míru a víry v duchovní sílu ve svém nitru. Jelikož v tuto sílu věří, jeho matka (náklady a pocity) zvítězí a přinese řešení či odpověď na jeho modlitbu.

Kamenné nádoby z našeho biblického příběhu označují duševní etapy, kterými člověk prochází na své cestě za subjektivním uskutečněním své touhy. Může to být okamžik, hodina, týden, měsíc, podle toho, jaká je jeho víra a stav vědomí.

Při modlitbě musíme svou mysl očistit od všech předsudků, strachu, pochybností, úzkosti a zcela se odpoutat od důkazů, které nám vnucují naše smysly a okolní svět.

V pokoji a tichu své zklidněné mysli medituje o radosti z vyslyšené modlitby, dokud se tato vnitřní jistota nepřenese v pocit „vím, že vím”. Jakmile se ztotožníte se svou touhou, uzavřeli jste úspěšný duchovní sňatek - dosáhli jste jednoty pocitu a myšlenky.

Jsem přesvědčen, že každý člověk touží po zdraví, harmonii a úspěchu. Každou svou modlitbou připravujete svatbu v Káně Galilejské (uskutečnění svých tužeb a ideálů) a duševně se ztotožňujete s představou míru, úspěchu, blahobytu a dokonalého zdraví.

„I naplnili je až po okraj.” Šest kamenných nádob představuje v tomto duchovním a duševním tvořivém aktu vaši vlastní mysl. Musíte ji až po okraj naplnit pocitem, že jste takoví, jací chcete být. Podaří-li se vám naplnit svou mysl ideálem, jehož chcete dosáhnout, jste „plni až po okraj”. Pak již není třeba dále o tento ideál v modlitbě prosit, protože váš pocit se ve vaší mysli změnil v realitu. A vy to víte! Je to konečný stav vědomí a vy cítíte pokoj v duši.

„Pak jim přikázal: Teď z nich naberte a doneste správci hostiny.” Cokoli je vepsáno do vašeho podvědomí, se vždy posléze zhmotní na obrazovce prostoru. Pokud člověk dosáhne přesvědčení, že jeho modlitba je vyslyšena, vlastně udělil příkaz: „Doneste správci hostiny.”

Své duševní hostiny si spravuje každý člověk sám. Každý den jsou vaše oči a uši vystaveny stovkám myšlenek, sugescí, názorů, pohledů a zvuků. Můžete je buď odmítnout, anebo se z nich těšit, je to na vás. Správcem hostiny je vaše vědomí, intelekt, rozum. Když se vědomě rozhodnete, že se budete bavit, meditovat a hodovat, a představíte si, jak se touha vašeho srdce stává skutečností, učiníte z ní živý obraz a součást svého myšlení. Podvědomí ji pak naplní. Jinými slovy, vše, co do podvědomí vložíte, dojde svého objektivního vyjádření. Vaše smysly a vědomí hledí na ztělesnění vašeho dobra. Jakmile vědomí pochopí, že se „voda mění ve víno”, modlitba je vyslyšena. Voda je onou neviditelnou, beztvarou, duchovní silou, nepodmíněným vědomím. Víno je podmíněné vědomí, mysl, z níž se rodí vaše víra a přesvědčení.

Služebníci, nabírající vodu, jsou mír, klid, důvěra a víra. Podle vaší víry a pocitů k vám plyne vaše dobro.

Těšte se z těchto duchovních zásad, které vám bible přináší, zamilujte se do nich. První Ježíšův zázrak nám říká, že modlitba je svatební hostinou - jednotou mysli a touhy.

Láska je naplněním zákona. Láska je citové pouto, pocit jednoty s vlastním dobrem. Tomu, co milujete, musíte být věrní. Musíte být věrní svému cíli a ideálu. Člověk se dopouští

nevěry ve chvíli, kdy začíná flirtovat se strachem, pochybnostmi, úzkostí či předsudky. Láska je stav jednoty, stav naplnění. (Viz kapitola Láska je svoboda, str.19)

Toto prosté drama jsem objasnil i oné kadeřnici. Ona je pochopila, začala uvádět do života a duševně se obohatila. Věděla, že pokud změní způsob myšlení, voda (její mysl) dokáže naplnit všechny prázdné nádoby.

Každý večer se uklidnila, uvolnila a začala s pozitivními představami. Postupovala takto:

První krok: Začala si představovat, jak ukládá do banky velkou částku peněz a jak jí ředitel banky blahopřeje. Touto představou se zabývala asi pět minut.

Druhý krok: Ve své představivosti slyšela hlas své matky: „Jsem tak šťastná, že máš báječné nové místo." Tri až pět minut si představovala svou matku, jak jí šťastně a radostně říká tato slova.

Třetí krok: Živě si představovala, jak před ní stojím při svatebním obřadu a oddávám ji. Slyšela mne říkat: „Nyní vás prohlašuji za manžele." Poté usínala s pocitem naplnění - cítila v sobě radost vyslyšené modlitby.

Tri týdny se nic nedělo, ba dokonce se její situace zhoršila. Ona však vytrvala a odmítala „ne" jako odpověď. Věděla, že aby mohla duchovně růst, musí dokonat tento první zázrak, musí přeměnit svůj strach ve víru, pocit nedostatku v představu hojnosti, že musí proměnit vědomí (vodu) v okolnosti a zážitky, které chtěla naplnit.

Vědomí, poznání, bytí, zásada, Duch - všechna tato slova označují jedinou prapříčinu, jedinou přítomnost a sílu. Duchovní síla je podstatou všeho; ptáci, stromy, hvězdy, slunce, měsíc, země, zlato, stříbro a platina - to vše jsou její projevy. „Nic jiného není."

Ona to pochopila, věděla, že voda (vědomí) se může stát přílivem ve formě peněz, správného místa, seberealizace, zdraví její matky, partnerského vztahu a naplněného života. Pochopila tuto prostou - přesto složitou - pravdu mrknutím oka a řekla mi: „Přijímám své dobro."

Věděla, že člověku nezůstává nic skryto, že Bůh je v nás a čeká na své objevení.

Za necelý měsíc se vdala a já jsem ji oddával. Vyslovil jsem to, co mne tisíckrát slyšela říkat při své meditaci: „Nyní vás prohlašuji za manžele."

Manžel jí dal jako svatební dar šek na dvacet čtyři tisíc dolarů a cestu kolem světa. Zřídila si kosmetický salón a krásou naplnila i svůj domov a zahradu. Poušť její mysli rozkvetla jako růže.

Tato žena dokázala proměnit „vodu ve víno". Její vědomí - voda - se naplnilo trvalou šťastnou představou. Takové představy, pokud se jim při práci se svým podvědomím systematicky, pravidelně a s vírou věnujeme, vystoupí z temnoty (podvědomí) na světlo (zhmotnění na obrazovce prostoru).

Existuje jedno důležité pravidlo: Nevystavujte čerstvě vyvolaný film své představy ničivému světlu strachu, pochybností, malomyslnosti a obav. Kdykoli vám na dveře zaklepe strach či úzkost, okamžitě se obraťte k obrazu, který jste si vytvořili ve své mysli, a řekněte si: „V temné komoře mé mysli se právě vyvolává krásná fotografie." Ponořte ji do lázně své duševní radosti, víry a poznání. Pracujete s duševním a duchovním zákonem, který říká, že to, co si vložíte do podvědomí, dojde svého vyjádření i navenek.

Na následujících stránkách najdete popis jisté a bezpečné cesty k rozvíjení a naplňování veškerého materiálního bohatství, které potřebujete k životu. Pokud budete tento model poctivě a upřímně uplatňovat, dostane se vám bohaté odměny. Pro dokreslení vám budu vyprávět příběh muže, se kterým jsem se setkal v Londýně. Ocítl se v zoufalé finanční situaci. Byl členem anglikánské církve a již předtím částečně studoval zákony podvědomí.

Poradil jsem mu, aby si několikrát za den říkal: „Bůh je zdrojem hojnosti a neustále plní veškeré mé potřeby." Pomyslete na říši zvířat, na vesmír - o vše pečuje nekonečná moudrost. Všimněte si, jak je příroda štědrá, bohatá a plná hojnosti. Pomyslete na ryby v moři, na ptactvo nebeské - všichni mají dostatek.

Tento muž si uvědomil, že je o něho postaráno od chvíle, kdy přišel na tento svět - matka o něho pečovala, otec ho šatil a oba rodiče ho zahrnuli svou láskou. V dospělosti získal práci a dobrý plat. Pochopil, jak mylná je jeho domněnka, že životní princip, který ho stvořil a dosud o něj pečoval, najednou přestane reagovat na jeho pros-by.

Uvědomil si, že se sám odřízl od zdroje blahobytu záští ke svému zaměstnavateli, sebeodsuzováním, sebekritikou a vlastním pocitem bezcennosti. Přetřal duševní pouto, které ho pojilo s nekonečným zdrojem - vnitřním Duchem, životním principem, který nazýváme vědomí či poznání.

Člověk se musí vědomě spojit s vnitřní silou, která mu ukáže cestu, dá mu odvahu a chuť žít a uspokojí všechny jeho potřeby.

Podle této zásady začal onen muž měnit vodu ve víno hojnosti a finančního úspěchu. Uvědomil si, že Bůh, duchovní síla v jeho nitru, je jedinou příčinou a že když přijme myšlenku na bohatství jako na své přirozené právo, do jeho života vstoupí blahobyť.

Používal tyto pozitivní věty: „Bůh je zdrojem mého blahobytu. Mé finanční i ostatní potřeby jsou neustále uspokojovány a stále mám všeho dostatek." Jednoduchá, často a přesvědčivě opakovaná tvrzení podminila jeho mysl vědomím blahobytu.

Stačilo, aby sám sobě tuto pozitivní ideu „prodal", stejně jako onen obchodník nabízející chemické výrobky, jenž byl přesvědčen o poctivosti své firmy, o výhodné ceně, o vysoké kvalitě výrobku a služeb, které zákazníkovi poskytuje.

Poradil jsem mu, aby se nesnažil bojovat s negativními myšlenkami, které se vloudí do mysli. Takové myšlenky občas přepadnou každého z nás. Měl si prostě jen vybavit svou duševní představu a tiše a láskyplně si ji přehrávat. Negativní myšlenky ho nepřestávaly zavalovat jako lavina a zaplavovat jako povodeň. On se jim však pokaždé postavil svým pozitivním, pevným přesvědčením: „Bůh plní veškeré mé potřeby, v mém životě panuje božský blahobyť."

Svěřoval se mi, že při jízdě v automobilu a při každodenní práci se mu čas od času do mysli vloudí nejrůznější negativní myšlenky typu: „Není žádná naděje. Jsi na mizině." On je však odmítal přijmout, obracel se k věčnému zdroji bohatství a zdraví, svému vlastnímu duchovnímu poznáním. Zřetelně a neochvějně si opakoval: „Bůh je zdrojem mého blahobytu, tento blahobyť mi patří; existuje Boží řešení. Bohatství Boha je i mým bohatstvím." A další pozitivní tvrzení, která plnila jeho mysl nadějí, vírou, očekáváním a nakonec i přesvědčením o nevysychající fontáně hojnosti, která bohatě, radostně a bez přestání plní všechny jeho potřeby.

Negativní záplava myšlenek ho přepadala padesátkrát za hodinu, ale on vytrvale zavíral dveře své mysli před těmito lotry, vrahy a zloději, kteří by ho okradli o klid, bohatství, úspěch a dobro. Namísto toho se otevřel myšlence věčného životního principu, který k němu proudí ve formě bohatství, zdraví, energie, síly a všeho, co je nezbytné pro plný a šťastný život na tomto světě.

Po několika dnech zjistil, že na jeho dveře už tolik zlodějů neklepe. Negativních návštěvníků bylo stále méně a pak přicházeli už jen nahodile v naději, že budou přece jen vpuštěni dovnitř. Vždy se jim však dostalo stejné odpovědi: „Vstup zakázán. Já přijímám pouze ty myšlenky, které mou mysl uzdravují a povznášejí, které jí žehnají."

Své vědomí, svou mysl podmínil představou bohatství. „Přichází vládce tohoto světa. Proti mně nic nezmuže." (Jan 14,30) Negativní myšlenky, jako je strach, nouze, obava, úzkost, sice přišly, ale jeho mysl na ně nereagovala. Stal se imunním, ovládala ho víra v hojnost a finanční dostatek. Tento muž nakonec nezbankrotoval. Dostal velký úvěr, jeho podnik začal prosperovat, další a další dveře se před ním otvíraly a vše se mu dařilo.

Při modlitbě vždy pamatujte na to, že musíte zůstat věrni svému ideálu a cíli. Mnohým lidem se nedaří dosáhnout bohatství a finančního úspěchu, protože se modlí ke dvěma pánům. Na jedné straně tvrdí, že Bůh je zahrnuje blahobytem, ale o několik minut později toto své

dobro popírají slovy: „Nemohu platit účty. Tohle si nemohu dovolit. Pronásleduje mě smůla. Nic se mi nedaří. Nikdy jsem neměl dost, abych slušně vyžil." Všechna tato tvrzení jsou vysoce destruktivní a neutralizují vaši pozitivní modlitbu.

Svému plánu a cíli musíte být věrni. Musíte věřit své duchovní síle. Přestaňte uzavírat negativní sňatky, přestaňte se spojovat s negativními myšlenkami, strachem a obavami.

Modlitba je jako kapitán, který řídí loď. Musíte mít cíl. Musíte vědět, kam se ubíráte. Kapitán, znalý zákonů navigace, usměřňuje kurz, a když se v bouři nebo při velkých vlnách loď od kurzu odchýlí, on ji v klidu dokáže navést zpět na původní trasu.

Vy jste tím kapitánem na můstku, vy vydáváte příkazy svým myšlenkám, pocitům, názorům, víře a náladám. Nespouštějte oči ze stěžně. Plujete za svou vizí. Proto se přestaňte zabývat překážkami, které by vás odchýlily od kurzu. Buďte rozhodní a pozitivní. Určete si cíl své plavby a pamatujte, že váš duševní postoj je loď, která vás doveze od nedostatku a omezení k hojnosti a víře v neodvratný zákon Boha, který je vždy na vaší straně.

Quimby, významný učitel zákonů podvědomí, říká: „Člověk jedná podle toho, jak je jednáno s ním." Co vás pohání? Co určuje vaše reakce? Odpověď je prostá - vaše myšlenky, víra a názory aktivují vaši mysl a vedou vás tam, kde se podle Quimbyho slov stanete „vyjádřením své víry". Je to důkaz pravdivosti další Quimbyho myšlenky: „Člověk je vyjádřená víra."

Quimby také říká: „Duch lidstva se slévá v atmosféru a každý člověk má v této atmosféře své místo." V dětství jste podléhali náladám, pocitům, víře a obecné duševní atmosféře rodiny. Strach, úzkost, předsudky stejně jako náboženská víra a přesvědčení rodičů se vepsaly do vaší mysli.

Dítě, které vyrůstalo v bídě, v rodině, kde nikdy nebylo dost peněz na holé živobytí, neustále slychalo jen samé stížnosti na chudobu a nedostatek.

Podle Salterovy terapie podmíněného reflexu je takové dítě „podmíněno" k bídě. Člověk může trpět komplexem chudoby, vyplývajícím ze zkušeností, výchovy a víry v dětství, ale je v jeho silách se nad tuto situaci povznést a silou modlitby se osvobodit.

Znal jsem sedmnáctiletého chlapce, který se narodil v New Yorku, ve čtvrti, které se říkalo „pekelná kuchyně". Poté, co navštívil několik mých přednášek ve Steinway Hall, pochopil, že se stal obětí negativního, destruktivního myšlení a že pokud svou mysl nepřeladí na pozitivní kanály, ovládnou ho lidské předsudky strachu, neúspěchu, nenávisti a žárlivosti. „Člověk jedná tak, jak je jednáno s ním."

Je nad slunce jasnější, že pokud se člověk nestará o svůj dům (mysl), propaganda, předsudky, strach a obavy fenomenalistického světa ho zasáhnou jako hypnotické kouzlo.

Všichni žijeme ve světě, který věří v nemoc, smrt, neštěstí, nehody, neúspěchy a katastrofy. Řiďte se biblickým přikázáním: „Vyjděte z jejich středu a oddělte se." (2. Korintským 6,17) Duševně a emocionálně se ztotožněte s věčnými pravdami, které přestály zkoušku času.

Tento mladík se rozhodl, že bude myslet a plánovat ve svůj prospěch. Rozhodl se vstoupit na královskou cestu bohatství, přijmout myšlenku božské hojnosti a naplnit svou mysl duchovními pravdami. Věděl, že se tím automaticky zbaví všech negativních představ.

Uplatňoval při tom jednoduchý postup, takzvanou „vědeckou představivost". Měl krásný, ovšem neskolený hlas. Vysvětlil jsem mu, že představa, kterou se bude ve své mysli zabírat, se přesune do jeho podvědomí a uskuteční se. Pochopil zákon mysli - zákon akce a reakce, to jest zákon o reakci podvědomí na vědomě vytvořený duševní obraz.

Pokaždé se pohodlně usadil ve svém pokoji, uvolnil se a živě si představoval, jak zpívá do mikrofonu. Dokonce natahoval ruce, aby mikrofon „cítil". Představoval si, jak mu gratulují k báječné smlouvě a jak chválím jeho krásný hlas. Tím, že se své duševní představě věnoval pravidelně a systematicky, vtiskl svému podvědomí její živý obraz.

Uběhl nějaký čas. Chlapce si všiml italský učitel zpěvu a začal mu dávat hodiny zdarma. Později přišla i smlouva a koncerty v Evropě, Asii, jižní Africe i jinde. Po finančních starostech nebylo ani památky, honoráře byly doslova pohádkové. Skutečným bohatstvím tohoto chlapce byl jeho skrytý talent a schopnosti. Naše nadání a síla jsou darem od Boha, dovolme jim, aby se projevíly.

Už jste si někdy položili otázku: „Jak bych mohl být užitečnější lidem? Jak bych mohl lidstvu prospět?"

Jeden můj přítel, kněz, mi vyprávěl, jak se vypořádal s finančními problémy na samém počátku své kariéry. Používal jednoduchou modlitbu, která činila zázraky: „Bůh mi odhaluje lepší způsoby, jak předkládat pravdu Boží svým bližním." Peníze se začaly hrnout, hypotéka byla za pár let splacená a on si již nikdy nemusel dělat kvůli penězům starosti.

V této kapitole jste se naučili, že vnitřní pocity, nálady a víra člověka vždy ovládají a řídí jeho vnější svět. Z vnitřních duševních pochodů vychází veškeré vnější projevy. Abyste mohli změnit vnější svět, musíte změnit svět vnitřní. „Jak v nebi, tak na zemi." „Stav mé mysli a vědomí řídí mé tělo, okolnosti a prostředí, ve kterém žiji."

V bibli se píše: „Není nic skrytého, co nebude poznáno." (Matouš 10,26) Jste-li kupříkladu nemocní, odhalujete duševní a emocionální stav, který je příčinou choroby. Všimněte si, jak se váš stav při rozrušení nad tragickou zprávou projevuje ve vaší tváři, očích, gestech, hlase, držení těla a postoji. Celé vaše tělo odhaluje stav vnitřního napětí. Pomocí modlitby a duševní kázně můžete však zachovat klid a vyrovnanost a nedávat své vnitřní pocity a duševní stavy na odiv. Naříd'te svým svalům, aby se uvolnily a zklidnily - musejí vás poslouchat. Vaše oči, tvář ani rty nemusí prozrazovat strach, hněv nebo sklíčenost. Pomocí meditace a modlitby můžete změnit celý obraz. Bez ohledu na závažnost zprávy, kterou jste dostali, můžete pocítit radost, klid a uvolnění. Nikdo nepozná, že jste se právě dozvěděli něco nepříjemného.

Zapomeňte na to, co vám dnes kdo řekl, běžte k zrcadlu a představte si, že jste právě získali obrovské jmění. Pozorujte reakci ve své tváři, na rtech, v očích. Zahrajte si divadlo, ponořte se do své role, a poznáte, jak vaše tělo reaguje na vnitřní vzrušení.

Modlitbou můžete změnit každou situaci. Zaměřte svou mysl na obraz pokoje, úspěchu, bohatství a štěstí. Duševně a emocionálně se s těmito idejemi ztotožněte.

Představte si sami sebe takové, jací chcete být, uložte si tento obraz do svého nitra, prožívejte ho s radostí, vírou a očekáváním a vaše představa se nakonec vyplní.

Lidem, kteří za mnou chodí s finančními problémy, vždy radím, aby se „zasnoubili s bohatstvím". Někteří to pochopí, jiní nikoli. Jak nás učí bible, jen s manželkou je muž duševně spojen, jsou jedno tělo a jedna duše.

To, čemu věříte, je vaše představa. Věříte-li, že svět je krutý, chladný a nepřátelský, bezohledný a sobecký, je to představa, s níž jste uzavřeli sňatek, a z tohoto sňatku se zrodí vaše děti - vnější podmínky, okolnosti a všechny události ve vašem životě. Všechny vaše zážitky se budou podobat myšlenkám, které je zplodily.

Zamyslete se nad všemi „manželkami", se kterými obyčejný člověk žije: strach, pochybnosti, úzkost, kritika, žárlivost a zloba - všechny pustoší vaši mysl. Ožeňte se s bohatstvím; přesvědčivě a láskyplně si opakujte: „Bůh plní svým bohatstvím a krásou všechny mé potřeby." Tato tvrzení si říkejte pořád dokola, dokud se nezabydlí ve vašem podvědomí: „Jsem vyjádřením Boha, a mám báječné příjmy." Neopakujte to jako papoušek, pamatujte, že myšlenka se zapisuje do vašeho podvědomí a stává se podmíněným stavem vědomí. Učiňte si z této věty smysluplné tvrzení. Vdechněte jí život, lásku, procit'te ji, oživte ji.

Jeden z mých posluchačů si nedávno otevřel restauraci. Do telefonu mi řekl, že se s restaurací „oženil". Myslel tím své rozhodnutí stát se úspěšným, pracovitým a vytrvalým

člověkem, jehož podnik bude jen vzkvétat. Jeho duševní manželka byla víra v uskutečnění jeho touhy a přání.

Ztotožněte se se svým životním cílem a zrušte své duševní svazky s kritikou, sebezatrčováním, zlobou, strachem a starostmi. Oddejte se svému ideálu, naplňte se vírou a důvěrou ve fungování zákona blahobytu a úspěchu. Budete-li svůj ideál v jednom okamžiku milovat a vzápětí popírat, ničeho nedosáhnete. Je to jako mísit kyselinu se zásadou - získáte inertní látku. Na královské cestě k bohatství musíte svému ideálu (své manželce) zachovávat věrnost.

I bible nás tomu učí. „Bůh utvořil Evu z Adamova žebra." Oním žebrem je vaše touha, idea, plán, životní cíl.

Eva je emoce, pocit. Musíte být své myšlence matkou a zahrnout ji svou láskou. Musíte ji vnímat jako skutečnost, jinak svého cíle nedosáhnete.

Idea je otcem a emoce matkou na svatební hostině vaší mysli.

Ouspensky hovoří ještě o třetím prvku, který vstupuje do hry, jakmile se touha sjednotí s pocitem. Nazývá jej neutrálním prvkem. My mu můžeme říkat „mír", protože Bůh je mír.

V bibli se píše: „A na jeho rameni spočine vláda." (Izaiáš 9,5) Dovolte svému moudrému podvědomí, aby vás vedlo a řídilo na všech cestách. Obrátte se k této vnitřní síle se svou žádostí a hluboko v srdci vězte, že rozežene vaši úzkost, zahojí rány a vrátí vaši duši klid a mír. Otevřete svou mysl a své srdce a řekněte: „Bůh je mým průvodcem. Vede mne. Obohacuje mne. Je mým rádcem." Každé ráno a večer se modlete: „Boží bohatství mnou nekonečně, bez přestání a svobodně proudí." Zapište si tuto modlitbu do srdce, vtiskněte ji do své mysli. Svě oči upírejte k paprsku Boží slávy.

Člověk neznalý zákonů mysli zná jen břemena, úzkost a starosti. Nenaucil se totiž, jak své břímě předat vnitřní síle a osvobodit se.

Zenbuddhistického mnicha se jeho žák zeptal: „Co je pravda?" Mnich sňal vak ze svých zad a položil ho na zem.

Žák se znovu otázel: „Mistře, co to znamená?"

Mnich si beze slova znovu naložil vak na záda a s písní na rtech se vydal na cestu. Ten vak je vaším břemenem, vaším problémem. Předějte ho svému podvědomí, které ví vše a zná cestu k úspěchu.

Naložit si vak znovu na záda znamená, že ačkoli se člověk svého problému úplně nezbavil, našel duševní útočiště a své břímě předal do rukou Boží moudrosti. Proto si zpívá píseň vítězství. Ví, že jeho modlitba bude vyslyšena, zpívá si pro radost, která ho čeká.

„Každý člověk podává nejprve dobré víno, a teprve když už se hosté napijí, víno horší. Ty jsi však uchoval dobré víno až pro tuto chvíli." (Jan 2,10) To platí pro každého, kdo nahlédne do tajů duševních zákonů. Zpočátku má velké ambice, je plný nadšení a dobrých úmyslů. Jak praví lidové rčení - nové koště dobře mete. Často však zapomíná na zdroj své síly a zpronevěří se principu svého nitra, který by ho vyvedl na krásnou cestu ke svobodě a klidu mysli. Začíná se zabývat myšlenkami, které nesouvisejí s jeho cílem. Jinými slovy, nezachovává věrnost svému ideálu.

Vždy si buďte jisti, že vaše subjektivní já, vaše podvědomí přijme vaši žádost, a protože je mocné, převede ji do života svým vlastním způsobem. Vy nemusíte dělat nic jiného než tuto žádost s vírou a důvěrou předložit. Je to totéž, jako když sázíte do půdy semínko či posíláte dopis příteli a víte, že semínko vzklíčí a přítel vám odpoví.

Už jste se někdy procházeli ve skalách a zaposlouchali se do ozvěny vlastního hlasu? Stejně tak vám odpovídá i hlas životního principu ve vašem nitru. Je to ozvěna vašich duševních pochodů, vaše vnitřní cesta, na níž se kocháte svou myšlenkou, dokud vás zcela nenaplní; pak můžete počínout.

Znáte-li tento zákon a jeho použití, nemusíte se bát, že by vás někdy opila moc, povýšenost, pýcha či pohrdání. Používejte zákon k tomu, abyste žehnali druhým, uzdravovali, inspirovali a pozvedali je i sebe.

Každý zákon se dá zneužít. Pokud sobecky využíváte své bližní, ubližujete jen sami sobě. Chudoba, bezpečí a bohatství nepřicházejí zvenčí. Vyvěrají ze studnice věčnosti ve vašem nitru. Člověk by si měl pamatovat, že dobré víno je vždy po ruce, protože Bůh je věčné nyní. Bez ohledu na momentální okolnosti můžete dokázat, že vaše dobro je vždy přítomné, pokud se duševně odpoutáte od problémů a vystoupáte na nejvyšší rozhlednu ke svému Otci.

Vystoupat na nejvyšší rozhlednu znamená předpovídat vlastní dobro, vidět sám sebe takovým, jakým chci být, a této představě se plně odevzdat. Zůstanete-li věrni, budete mít stále dobrou náladu, protože víte, že víno je radost a vyslyšení vaší modlitby je na dosah. „Nastal den spásy. Přiblížilo se království nebeské. Ty jsi však uchoval dobré víno až pro tuto chvíli.“

Právě teď se můžete vydat na své duševní putování a prostřednictvím božské představivosti dojít ke všemu, po čem toužíte. Bohatství, zdraví či nápad, který toužíte uskutečnit, bývají zpočátku neviditelné. Vše vychází z neviditelná. Abyste žili v blahobytu, musíte si nejprve přisvojit myšlenku na blahobyt. Pocit blahobytu přináší blahobyt, protože bohatství je stav vědomí. Stav vědomí je to, co si myslíte, co cítíte, s čím duševně souhlasíte.

Jedna učitelka z Kalifornie s platem šesti tisíc dolarů ročně za výlohou spatřila nádherný hermelínový plášť. Stál osm tisíc dolarů. „Trvalo by mi roky, než bych na něj našetřila," pomyslela si. „Nikdy si ho nebudu moci dovolit. Tolik bych ho chtěla!" Po vyslechnutí jedné z mých přednášek pochopila, že odpoutá-li se od negativních myšlenek, může získat nejen tento plášť, ale i cokoli jiného, po čem touží, aniž by komukoli ublížila.

Poradil jsem jí, aby si představovala, jak si plášť obléká, jak na svém těle cítí jeho hebkou kožešinu. Začala se touto představou zabývat každý večer před spaním. Oblékala si imaginární kožich, hladila ho, hrála si s ním jako holčička s panenkou. Po nějaké době začala při své představě pociťovat opravdové vzrušení.

Každý večer usínala ve svém imaginárním kožichu a s pocitem štěstí. Uběhly tři měsíce a nic se nedělo. Už to chtěla vzdát, ale připomněla si, že jen trpělivost přináší ovoce. „Ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen." (Matouš, 24,13) Řešení se zjeví tomu, kdo se nevzdá, tomu, kdo si nese vůni Boží přítomnosti v sobě. Odpověď přijde tomu, kdo kráčí ve světle splněného přání. Vytrvejte ve šťastném a radostném očekávání s vědomím, že vaše dobro přichází. Viděli jste je jako neviditelné a spatříte je i jako viditelné.

Rozuzlení myšlenkového dramatu této učitelky je nesmírně zajímavé. Jednoho nedělního rána po mé přednášce jí náhodou šlápl na nohu cizí muž. Omluvil se, zeptal se jí, kde bydlí, a nabídl jí svezení domů. Ona s radostí přijala. Brzy poté jí požádal o ruku, daroval jí nádherný diamantový prsten a řekl: „Viděl jsem nádherný kožich, nesmírně by ti slušel." Byl to přesně ten plášť, který celé měsíce obdivovala. (Prodavač z kožešnictví říkal, že tento plášť obdivovaly stovky žen, ale z nějakého záhadného důvodu si ho žádná nekoupila.)

Díky své schopnosti zvolit si svůj ideál a představovat si jeho uskutečnění, díky víře a vytrvalosti můžete právě teď i vy uskutečnit svůj životní cíl. Veškeré bohatství Boží máte v sobě, jen čeká na své odhalení. Mír, radost, láska, vedení, inspirace, dobrá vůle a hojnost - to vše je zde. Stačí, abyste se odpoutali od své přítomnosti (svých omezení), vytvořili si duševní obraz - představu - a šťastně a radostně se ztotožnili se svým ideálem. V povznesených chvílích budete vídat a cítit své dobro s vědomím, že se zanedlouho stanete svědky uskutečnění své touhy. Jak uvnitř, tak navenek. Jak nahoře, tak dole. Jak v nebi, tak i na zemi. Spatříte vyjádření své víry, protože člověk je vyjádřená víra.

LÉČIVÁ SÍLA LÁSKY

Jedním z nejkrásnějších biblických příběhů je láskyplné, dojemné vyprávění o Rút a Bóazovi. Rút je zosobněním lásky, Bóaz pak Boží pravdy - dva pilíře, které podpírají svátost všech svátostí v každém z nás.

Milovat Boha znamená vzepřít se síle omylů, předsudků, plně se odevzdat duchovnímu principu ve svém nitru a neochvějně věřit, že se princip harmonie ve vašem životě projeví. Milovat Boha znamená duševně odmítnout moc fenomenalistického světa a zachovat věrnost jediné síle - všemocnému Duchu - s vědomím, že vyslyší vaše prosby. Pak se stává vaším pastýřem a vy jste naplnění láskou k Bohu.

Rút promlouvá ke své tchyni Noemi slovy: „Nenaléhej na mne, abych tě opustila a vrátila se od tebe. Kamkoli půjdeš, půjdu, kdekoli zůstaneš, zůstanu. Tvůj lid bude mým lidem a tvůj Bůh mým Bohem." (Rút 1,16)

Noemi je naše emocionální já. Její dva mrtvé syny lze přirovnat k našemu tělu a okolí, které je vyjádřením nedostatku a omezení. Neuskutečňuje-li se touha vašeho srdce, jste zklamaní a rozladění. Příběh Noemi je příběhem každého z nás. Biblický obraz mrtvého manžela znamená, že ona žena již není vyjádřením Božích skutků, protože ji nenaplnují božské myšlenky pravdy, dobroty a krásy. Jednoduše řečeno, její vědomí ovládají emoce porážky a zoufalství. Tato žena je v každém z nás, je naší emocionální, subjektivní podstatou. Jejím manželem rozumíme myšlenku. Když se člověku nedostává víry a důvěry, když chybí iniciativní podnět, je onen obrazný manžel vskutku mrtev.

„Tvým manželem je přece ten, jenž tě učinil, jeho jméno je Hospodin zástupů." (Izajáš 54,5) Tímto manželem je mužský princip ve vaší mysli - myšlenka, čin, touha, schopnost představitosti. Pokud člověk duchovně správně funguje, jeho touha roste, zvětšuje se a směřuje kupředu. Život je neustálý pokrok. Je-li však lidská mysl nemocná a zmatená a emoce rozrušené, mívá člověk tendenci uzavřít se do sebe a přemítat. Pak jeho ideje, sny a touhy uvnitř umírají a on se cítí rozčarován. Vašimi dvěma syny jsou současný stav vědomí a touha. Jste-li zdraví, šťastní, veselí a máte všeho dostatek, jsou vaši synové naživu. Jakmile však do svého nitra vpustíte strach či neblahé předtuchy, začnete se brodit bažinami zoufalství a malomyslnosti, jsou vaši dva synové mrtvi. Ano, vaše pocity (Noemi) mohou být zoufalé, ale přesto z vašeho nitra zaznívá volání, které vás nutí jít dál, výš. Je to hlas volající na poušti, který všem lidem říká: „Připravte na poušti cestu Hospodinu." (Izajáš 40,2)

Rút představuje lásku, kosmickou touhu, Boží impuls v každém z nás. Tato touha nás neopouští, neustále ovládá naši mysl jako vytrvalý hlas, který si žádá pozornosti. Život vždy touží po svém vyjádření.

„Kam odejdu před tvým duchem, kam odejdu před tvou tváří?" (Žalm 139,7) Bůh je přítomen i v těle nemocného, kterého stravuje bolest. „Hle, jsem zde." Così v lidské mysli člověku neustále připomíná jeho božský původ a volá ho zpět do náruče Otce. Naším posláním a úkolem je se z této vzpomínky radovat, rozvíjet ji a osvobodit. Jiskra se pak rozhoří v plamen, který ozáří celou lidskou bytost.

Rút je ženský princip. Je to nevědomá touha života, který vždy usiluje o své vyjádření a zachování. Tento ženský princip - chcete-li, Bůh ve vašem nitru - je oním impulzem, který vás ve stavu deprese donutí přemýšlet a najít východisko. Můžeme jej nazvat matkou či intuicí. Každý člověk touží být dobrý, konat dobro a vyjadřovat dobro, protože dobro - Bůh - je jeho podstatou. Bůh sídlí v každém člověku a hledá skrze něj své vyjádření. Když se člověk touží stát lepším, než je, je to volání Boha v jeho nitru, který se touží projevit. Uvolněte se, buďte vnímaví a nechte se naplnit Božím pramenem. „Že prozřetelnost naše cíle mění, ať člověk co chce míní.")

Pečlivě naslouchejte slovům, kterými k vám vaše vnitřní Rút promlouvá: „Kamkoli půjdeš, půjdu, kdekoli zůstaneš, zůstanu. Tvůj lid bude mým lidem a tvůj Bůh mým Bohem." Není snad krásnějších a něžnějších slov, která by vyjadřovala obraz lásky, víry a oddanosti až do samého konce. „Kde umřeš ty, umřu i já a tam budu pochována." Vaše víra v ideál či cíl musí vytrvat až do konce, pak starý stav umírá a nový stav (vyslyšená modlitba) vstává z mrtvých. Cesty vědomí směřují vždy kupředu. Rút je skutečnou životní touhou, hledající v člověku své vyjádření, a její vroucnost je symbolem vaší lásky k Bohu a duchovnu. Zamilujte se do moudrosti, pravdy a krásy, a ve vašem životě se budou dít zázraky.

Bóaz je cílem, ideálem, který v životě hledáte. Každý člověk potřebuje v životě svůj cíl, úkol, smysl. Musí se někam ubírat, jinak jen bezcílně bloumá. Naslouchejte Rút, svému vnitřnímu nutkání, šepotu vašeho srdce. Pokud hledáte své místo v životě, prostě v modlitbě o Boží vedení, a brzy pocítíte neodbytné nutkání vydat se určitým směrem. Z ničeho nic se ve vaší mysli zrodí nápad. Touha, která nemizí, ale roste s každým dnem, je tou pravou touhou vašeho srdce.

Znám šestnáctiletého chlapce, který se modlil, aby našel v životě to pravé místo, kde by dosáhl seberealizace. Posléze začal studovat náboženské knihy a bibli a vstoupil do církve. Nyní má v úmyslu přihlásit se na teologickou fakultu. Rozhodl se a je šťasten. Až vystuduje, bude své bližní vyučovat zákonům života a Ducha. Modlil se o vedení a podvědomí mu odpovědělo. Jakmile se ve vaší mysli usídí určitý předpoklad, to, co přijde, musí být v souladu s ním. Předpoklad a závěr, začátek a konec, semeno a rostlina jedno jsou. Chlapec prosil o vedení, a jelikož věřil, ocitl se v pravý čas na pravém místě.

Jednou jsem hovořil s mužem, který právě dostal nabídku výhodného zaměstnání v zahraničí. Nemohl toto místo přijmout, protože měl hrůzu z vody a letadel. Při pouhé myšlence, že by měl vstoupit na loď, propadal panice. Příčinou byl bezpochyby podvědomý model vyvolaný nějakým hrozivým zážitkem z dětství - snad škodolibost kamarádů na koupališti. Začal se modlit o pravé vyjádření, jeho modlitba byla vyslyšena, ale on i tak odmítl.

Svůj strach můžete překonat. Rút - dominantní součást lidské duše - nám říká, že vždy existuje východisko a řešení. Skutečnost, že za mnou tento člověk přišel s prosbou o pomoc, dokazovala, že instinktivně tuší možnost zbavit se svého strachu. Dokazovala, že uznává existenci síly, která je mocnější než lidský rozum.

Začal svou představivost pozitivně využívat. Živě si představoval, jak plave v bazénu, cítí chlad vody na svém těle a slyší, jak mu přátelé blahopřejí k úspěchu. S láskou a zájmem se nořil do vody ve svých myšlenkách tak dlouho, dokud nepřesvědčil sám sebe, že do ní může vstoupit i ve skutečnosti.

S pomocí instruktora se zanedlouho naučil plavat, a strach z vody byl ten tam. Duchovní síla, které se dovolával, odpověděla na jeho prosbu a tato vnitřní reakce vyvolala i reakci vnější - to je zákon.

To, co se děje v našem nitru, zažijeme ve vnějším světě. V bibli se píše: „Měj se k Bohu důvěrněji, ať užiješ pokoje. Vzejde ti z toho jen užitek." (Job 22,21) Mějte se důvěrněji k duševním a emocionálním procesům své mysli. Uplatňujte zásady zákona podvědomí, uvědomte si svou touhu a „užijete pokoje".

Bóaz symbolizuje Boží moc a moudrost. Bóaz je tím, kdo žehná, léčí a rozdává štěstí. Rút (vnitřní vedení) vás k němu dovede. Ať toužíte po uznání svého návrhu nebo chcete dosáhnout úspěchu jako zpěvák, skladatel, velký umělec či hudebník, Bóaz představuje vždy to, s čím se chcete vědomě spojit. A jak to máte učinit? „Umyj se, potřij se mastí, přehoď si plášť." (Rút 3,3)

Vaše dobro je váš Bůh. Umýt se znamená očistit svou mysl, odmítnout vše kromě vlastního vědomí a vládnoucí síly své myšlenky. Rozhodně a jednou provždy své mysli zakažte setrvávat v negaci. Potřít se mastí znamená pozvednout svůj ideál. Přemýšlejte o něm,

vystavte jej záři světla, važte si ho, vzývejte ho a oslavujte. Opakujte si, jak je nádherný, a duševně se s ním ztotožněte. Dejte se jím polapit a očarovat (přehoďte si plášť). Boží odpověď naleznete ve svém nitru. Vnitřní síla zareaguje na vaše myšlenky a nálady. Moderní věda to nazývá zákonem akce a reakce. Vy musíte nejprve splnit určité podmínky (akce), a pak přijde Boží odpověď (reakce). Izajáš říká: „Ptejte se mě na ty věci, které přijdou! Ohledně mých synů, díla mých rukou, budete mi něco přikazovati?" (Izajáš 45,11)

Bůh pracuje skrze vás, skrze vaše vlastní myšlenky a víru. Musíte učinit první krok ke svému duchovnímu růstu, a Bůh začne konat vaším jménem. Bůh nedělá nic pro vás, vše činí skrze vás. Pracuje na kosmické, vesmírné úrovni a ovládá veškeré životní funkce vašeho těla, veškeré procesy, které se v něm odehrávají. Další růst a duchovní rozvoj musíte iniciovat vy. Musíte dát Bohu ve svém nitru výraz.

Největším předmětem bádání člověka je člověk. Na to se v dnešním světě, kdy horečně pracujeme na výrobě nových vodíkových pum, jaksi zapomnělo. Ale člověk se musí vrátit k Bohu, z něhož vyšel. „I vzal si Bóaz Rúť a stala se jeho ženou. Vešel k ní a Hospodin jí dopřál, že otěhotněla a porodila syna." (Rút 4,13) Tento syn se měl stát otcem Isaje, dědem Davida. Obráťte se k Bohu, pravdě a věčnému zdroji, uvědomte si, že On je pramenem lásky, a nikdy nepocítíte strach - jen mír.

Začněte meditovat a sytit svou mysl Božími pravdami, které přestály zkoušku času. Tešte se z Boží lásky, míru, radosti, blaženosti, krásy a dokonalosti. Vaše mysl bude nasycena a vaše duše opevněna. Bůh a jeho mír zaplaví vaši duši a z vás se stane Rúť, nevěsta Bóazova. Dítě, které se zrodí z tohoto svazku, se stane otcem Isaje a dědem Davida. Zažijete radost vyslyšené modlitby, kterou je mír, zdraví a štěstí.

Isaj znamená „Jsem", to jest Bůh, a David je láska. Váš pocit jednoty s Bohem stvoří veškeré vaše dobro. Ve vaší mysli se zrodí Isaj („jsem") - vědomí Boží přítomnosti - a David - Boží láska - ovládne vaše srdce. Najdete svou spásu, svého společníka, průvodce, milujícího přítele, který s vámi zůstane navždy. Odpoutejte se od předsudků světa, oddejte se skutečným duchovním hodnotám, a na své pouti dojdete k Rúť - vaše lidská láska se změní v lásku Boží. Rúť a Bóaz ve vašem nitru se spojí a vy budete vždy následovat Boží lásku a zůstanete neochvějní ve své víře a věrnosti jedině síle.

Milujte tou nejvyšší a nejkrásnější láskou, uznejte Boha lásky za Pána svého života. Vaše věrnost a oddanost bude odměněna - stanete se vládci světa naplněného radostí, štěstím a pokojem. Půjdete od vítězství k vítězství, budete stoupat vzhůru, k Bohu.

PROČ SE TO STALO PŘÁVĚ MNĚ?

„Nevzpomínejte na věci dřívější, o minulosti nepřemýšlejte.“ (Izajáš 43,18)

„Jen to mohu říci: zapomínaje na to, co je za mnou, upřen k tomu, co je přede mnou, běžím k cíli, abych získal nebeskou cenu..." (Filipským 3,13;14)

„Co člověk zaseje, to také sklídí." (Galatským 6,7) Pokud zaseje myšlenky míru, harmonie, zdraví a blahobytu, sklídí mír, harmonii, zdraví a blahobyt. Zaseje-li myšlenky nemoci, chudoby, hádky a sváru, sklídí nemoc, chudobu, hádky a svár. Pamatujte, že podvědomí je jako půda; vyklíčí v něm jakékoli šeme, které do zahrady své mysli zasejeme. Člověk seje takové myšlenky, kterým z celého srdce věří. To, čemu v hloubi srdce opravdu věříme, se v životě vždy uskuteční.

Měl jsem v Londýně přítelkyni, kterou choroba upoutala na lůžko. Při mé návštěvě v nemocnici mi řekla: „Proč se to stalo právě mně? Čím jsem si to zasloužila? Proč se na mne Bůh hněvá. Za co mě trestá?" Podle slov svých přátel byla tato žena nesmírně dobrosrdečná a duchovně založená.

Ano, v mnoha ohledech to byla báječná žena, jenomže uvěřila v realitu své nemoci, uvěřila, že se nemůže uzdravit. Byla přesvědčená, že její srdce se řídí vlastními zákony, které nijak nezávisí na způsobu myšlení. A toto přesvědčení se naprosto přirozeně projevilo i navenek. Ona však dokázala své přesvědčení změnit. Uvědomila si, že duch ovládá tělo a že když změní způsob myšlení, změní i svůj stav. Přestala svými myšlenkami nemoc posilovat a začala se modlit: „Nekonečná léčivá síla mnou nyní proudí jako harmonie, zdraví, mír, celistvost a dokonalost. Boží hojivá láska nyní vstupuje do každé buňky mého těla." Tuto modlitbu si často opakovala, a jelikož změnila své myšlenky, začala se uzdravovat. Celá léta žila ve strachu z infarktu, aniž by věděla, že to, čeho se nejvíce bojíme, se nám stane.

Zákon života je zákonem víry. Každá nemoc je pouze poplašným signálem přírody, který nás varuje, že s naším myšlením není něco v pořádku. Nic než změna myšlení nás nemůže osvobodit. Člověk je vyjádřená myšlenka, řekl Quimby; jsme vyjádřením toho, čemu skutečně věříme. Zákon příčiny a důsledku platí vždy a všude. Člověka nic nepostihne bez jeho duševního souhlasu a účasti.

Dr. Paul Tournier, známý francouzský psychiatr, se zmiňuje o muži, který si pilou poranil ruku a jako důvod uváděl, že dřevo bylo mokré. Dr. Tournier však za jeho vážným zraněním hledal duševní a emocionální příčinu. Přišel na to, že tento muž pociťuje hlubokou nenávist jak ke svému současnému, tak i bývalému zaměstnavateli, který ho propustil. Jeho emocionální podrážděnost a rozčilení vedlo k tomu, že s pilou pracoval nekoordinovaně a zbrkle, a to byla příčina nehody.

Ve třinácté kapitole Evangelia podle Lukáše se píše:

„Právě tehdy k němu přišli někteří se zprávou o Galilejcích, jejichž krev smísil Pilát s krví jejich obětí. On jim na to řekl: 'Myslíte, že tito Galilejci byli větší hříšníci než ti ostatní, že to museli vytrpět? Ne, pravím vám, ale nebudete-li činit pokání, všichni podobně zahynete. Nebo my s-lite, ze oněch osmnáct, na které padla věz v Siloe a zabila je, byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma: Ne, pravím vám, ale nebudete-li činit pokání, všichni právě tak zahynete,'“ (Lukáš 13,1-5)

Ježíš kategoricky popírá, že oběti katastrof jsou většími hříšníky než ostatní a dodává: Nebudete-li činit pokání, všichni právě tak zahynete. Nejruznější neštěstí, nehody a tragédie jsou znaky duševního a emocionálního zmatku, který se projevuje ve vnějším světě. Činit pokání znamená změnit myšlení, obrátit se k Bohu a spojit své myšlenky a duševní představivost s nekonečným životem, láskou, pravdou a krásou Boží. Jen tak může být člověk vyjádřením své Boží podstaty.

Několikrát za den uklidněte svou mysl a pomalu, tiše a láskyplně si opakujte: „Bůh mnou proudí jako harmonie, zdraví, mír, radost, celistvost a dokonalost. Bůh sídlí v mém nitru. Boží kouzlo mne stále obklopuje a Boží moudrost mě provází na každém kroku. Všechny mé cesty jsou cestami radosti a pokoje.“

Přemítáním o těchto věčných pravdách vytvoříte ve svém podvědomí představu Božího řádu. A protože platí, že vše, co je v podvědomí zapsáno, se projeví i navenek, budete neustále pod ochranou všemocné síly, svého nebeského Otce, který vyslyší každou vaši prosbu.

Všichni plujeme na vlnách předsudků lidstva, ve velkém duševním oceánu života, kde panuje víra v nemoci, nehody, smrt, neštěstí a tragédie. Nebudeme-li činit pokání, to znamená, nebudeme-li myslet po svém, bude tento oceán myslet za nás. Postupně se negativní myšlenky vloudí do našeho podvědomí, zaplní je a přivodí nehodu, náhlou nemoc nebo neštěstí. Většina lidí nemyslí, jen si myslí, že myslí. Skutečně myslet znamená odlišit pravdu od lži. Myslet znamená vybírat si. Vždy máte možnost říci ano či ne. Řekněte „ano“ pravdě a odmítněte vše, co není Bohem a pravdou. Člověk je proto člověkem, že má možnost svobodné volby. Má možnost souhlasit či odmítnout. „Přemýšlejte o tom, co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté.“ (Filipským 4,8)

Myslet znamená vědět, že existuje nekonečná moudrost, která reaguje na vaše myšlenky. Nezáleží na povaze problému. Stačí, když se ve svých myšlenkách upnete na dokonalé řešení a šťastný konec a moudrost vašeho nitra vám odpoví, odhalí vám dokonalý plán a ukáže vám cestu, kterou se máte ubírat.

Před několika měsíci mě navštívila žena, která tvrdila, že již několik let trpí poruchou vnitřního orgánu a nic jí nepomáhá. Podstoupila nejrůznější druhy léčby včetně ozařování. Modlila se, hledala pomoc v modlitbách svých přátel, ale bezvýsledně. „Bůh mi odplácí," řekla, „jsem hříšná, a proto mě trestá.“ Svěřila se mi, že se podrobila i hypnóze. Člověk, který ji zhypnotizoval, tvrdil, že nahlédl do jejích minulých životů a měl tu odvahu a drzost jí říci, že je obětí karmy, že v minulém životě lidem ubližovala, nespravedlivě je trestala, a nyní proto trpí a sklízí to, co si zaslouží. Naléhavě se mě ptala: „Myslíte, že to je ten pravý důvod, proč se nemohu uzdravit?"

Celé to byl neslýchaný, absurdní nesmysl, který bolest a utrpení této ženy jen znásobil a nedokázal jí ukázat cestu k uzdravení ani duševnímu klidu. Hovořil jsem s ní o věčné pravdě, že existuje jen jediná síla zvaná Bůh a že nekonečná moudrost, která nás stvořila, sídlí v našem nitru. Tato síla se pro člověka stane tím, zač ji sám pokládá. Jestliže je přesvědčen, že ho Bůh trestá, že musí trpět, pak se mu děje podle jeho víry. Jak člověk myslí ve svém srdci, takový je. (srov. Matouš 12,35) Myšlenky a pocity vytvářejí náš osud. Člověk je tím, na co po celý den myslí, a pokud nemyslí pozitivně, moudře a uváženě, naplní ho lidské předsudky a pověry, které mu zničí život.

Věříte-li, že Bůh je nekonečné dobro, absolutní láska, harmonie a moudrost, Boží podstata odpoví podle zákona a vám se dostane nekonečného požehnání. Síly života nejsou zlé, záleží na tom, jak je člověk využívá. Atomová energie není sama o sobě zlem; je dobrá či zlá podle toho, jak ji použijeme. Elektřinou můžeme zabít, nebo vyluxovat podlahu. Vodou můžeme utišit žízeň dítěte, anebo v ní dítě utopit. Vítr může zahnat loď na útes, anebo ji dovést do bezpečí. Cokoli na světě se dá využít i zneužít - záleží jen na lidské myšlence. Dobro a zlo vychází z lidské mysli a závisí na vztahu člověka k oné jediné síle, která je sama o sobě celistvá, čistá a dokonalá. Tvořivá síla je v člověku. Materiální svět nad námi nemá žádnou moc, pokud mu ji sami svými myšlenkami nedáme. Zmíněná žena hledala pro své utrpení omluvu, jakési alibi. Hledala však venku, nikoli v sobě, a přitom příčina byla v jejím podvědomí.

Požádal jsem ji, aby mi vyprávěla o svých vztazích k mužům. Svěřila se mi, že se pět let stýkala se ženatým mužem, že se cítí vinna a mučí ji výčitky svědomí. Tyto nevyřešené

výčitky byly duševní příčinou jejích zdravotních potíží. Pochopila, že ji netrestá Bůh, nýbrž její vlastní myšlenky. Nemoc byla zhmotněnou myšlenkou, které se ona nedokázala zbavit. Bůh netrestá. Spálíte-li si prst, po chvíli otok zmizí a vytvoří se nová tkáň. Sníte-li něco zkaženého, máte potřebu zvracet - to život znovu nastoluje pořádek. Již naši předkové věděli, že lékař ránu obváže a Bůh zahojí.

Potíže oné ženy, kterou nedokázala uzdravit žádná léčba ani modlitba, zmizely během týdne. Není horšího utrpení a škodlivějšího stavu než vědomí viny. Tato žena pět let trestala samu sebe negativním myšlením. Jakmile se přestala odsuzovat a uvěřila v nekonečnou léčivou sílu, která naplňuje celou její bytost, a v Boha, který vstupuje do každé buňky jejího těla, obtíže zmizely. Když člověk padesát let nesprávně používá zákony elektřiny nebo chemie a pak je začne používat správně, určitě nebude očekávat, že se mu ony zákony začnou mstít. Stejně platí, že bez ohledu na to, jak dlouho jste používali svou mysl negativně a destruktivně, v okamžiku, kdy ji začnete používat správně, dostaví se ten správný výsledek. „Nevzpomínejte na věci dřívější, o minulosti nepřemýšlejte.“ (< Izajáš 43,18)

Před několika měsíci za mnou přišel muž, který ztrácel zrak. Připisoval to nedostatku vitaminů a dědičnosti; jeho dědeček prý oslepl v osmdesáti letech. Tento člověk byl členem podivné sekty, jejíž vůdce v horoskopu našel příčinu jeho očních potíží v nepříznivém postavení planet. Mezi odborníky na psychosomatické příčiny nemocí je známo, že psychické faktory hrají u každé choroby rozhodující roli. I krátkozrakost si může člověk přivodit vlastními myšlenkami. Spíše než na léčbu oka samotného je třeba se zaměřit na zkoumání duševních a emocionálních příčin. Ty mohou odhalit, proč si podvědomí zvolilo zrovna nemoc, která člověku uzavírá pohled na okolní svět.

Dr. Flander Dunbar tvrdí, že určité emocionální reakce mohou způsobit stahy mikroskopického svalstva, které vychýlí oční bulvu. Při rozhovoru s oním mužem vyšlo najevo, že nesnáší pohled na tchyni, která s nimi žila v jednom domě. Byl plný potlačovaného vzteku a jeho emocionální systém, který již toto napětí nesl, si za svého obětího beránka vybral jeho oči. Tohoto muže velice překvapilo zjištění, že přetrvávající negativní emoce naplňují jeho podvědomí, a jelikož jsou negativní, musí se i negativně projevit navenek. Negativní příkazy typu: „Nenávidím pohled na ni, už ji nechci nikdy vidět," podvědomí přijalo jako žádost, kterou začalo uskutečňovat.

Pochopení příčiny bylo i lékem na jeho potíže. Zařídil, aby se tchyně odstěhovala, modlil se za ni a přál jí veškerá Boží požehnání. Jeho zrak se začal téměř okamžitě lépe a do dvou týdnů měl oči v pořádku. Dokázal své tchyni odpustit, dokázal se s ní setkat ve své mysli a výčitky svědomí zmizely. I on se však nejdříve snažil ochabující zrak vysvětlit vnějšími příčinami, namísto aby hledal ve své vlastní mysli.

Zánět spojivek nebo oční bulvy může způsobit nedostatek vitaminu A stejně dobře jako lidská nevědomost, lhostejnost či nedbalost. V tomto případě byla příčinou hloupost a lehkomyšlnost, což je stav mysli, nebo prostě nedostatek znalostí. Vitamin A je všude kolem nás a my bychom měli být natolik inteligentní, abychom ho využívali.

Zákonu mysli se nemůžete vyhnout ani ho obejít. Děje se vám podle vaší víry a víra je myšlenka. Žádná vnější síla nemá takovou moc, aby vám mohla ublížit. Lidé neustále připisují své nemoci atmosféře, počasí, špatným zvykům, zlým silám, bacilům, virům a stravě. Člověk však více otravuje vzduch svým scestným přesvědčením a falešnými doktrínami. Věří-li, že pokud bude sedět u elektrického větráku, nastydne, toto přesvědčení se stane jeho pánem a vládcem a skutečně přivodí nachlazení. Právě proto se v bibli píše: „Podle vaší víry se vám staň." Větrák nemá tu moc, aby vám přivodil rýmu, je sám o sobě neškodný. Svou vírou můžete sloužit dvěma různým pánům. Můžete věřit v neviditelný virus, způsobující chřipku, nebo můžete věřit v neviditelného Ducha ve svém nitru, který vámi proudí jako harmonie, zdraví a pokoj.

Bůh nemůže onemocnět a Duch ve vás je Bůh. Co platí pro Boha, platí i pro vás. Uvěřte tomu a nikdy nebudete nemocní, protože podle vaší víry (ve zdraví a štěstí) se vám staň. Emerson ve své esejí Osud píše: „Člověk považuje svůj osud za cosi cizího, protože nechápe jeho spojení se sebou samým. Duše však ovládá události, které ho postihnou, protože tyto události jsou jen aktualizací jeho myšlenek. Vše, oč v modlitbě prosíme, nám bude dáno. Událost je otiskem formy, padne nám jako druhá kůže.“

Biblický ďábel symbolizuje nevědomost a nepochopení. Zlo je opakem životního principu, jímž je Bůh. Bůh je jednota a hledá v člověku své vyjádření ve formě krásy, lásky, radosti, míru a Božího řádu. Ďábel či satan je vaše špatná myšlenka. Nepřátelství, hádky, nenávist, pomstychtivost, sebeodsouzení a další negativní pocity - to jsou ďáblové, kteří člověka uhranou. Nejsme-li schopni uvěřit v Boží dobrotu a lásku, odevzdáváme se moci takzvaného ďábla, který nosí jen bolest a neštěstí.

Před časem jsem dostal dopis od jedné ženy. Psala mi, že se její dcera stala na newyorské ulici svědkem rvačky. Začalo se střílet, dívku zasáhla kulka a museli ji amputovat dva prsty. Matka se mne ptala na příčinu. Byla to Boží vůle? Byla tato nehoda trestem za její hříchy? Odpověď zní „ne“. Bůh nesoudí ani netrestá, dobro a zlo jsou hnuty naší vlastní myslí. Víra, že Bůh nás trestá a ďábel svádí, je velmi primitivní. Stav vědomí se vždy projeví, o čemž svědčí životní příběhy stovek mužů, žen i dětí. Stav vědomí je vždy tou pravou příčinou.

Neznám myšlenky oné dívky. Pokud by ale její duši naplňovala nenávist, zášť, nepřátelství či sebeodsouzení, mohla to být příčina, proč se ocitla v daný okamžik na daném místě a utrpěla nehodu. Nesmíme zapomínat, že většina lidí není schopna ovládat a řídit své myšlenky a duševní představy v souladu s Božími cestami. Tato neschopnost pozitivního a harmonického myšlení znamená, že se otevírají iracionálnímu přesvědčení lidstva, které je plné strachu, nenávisti, žárlivosti a dalších negativních emocí.

Neschopnost člověka správně myslet je stejně škodlivá jako samotné negativní myšlení. Vzpomínám si na jednoho irského farmáře, který každý den číhal za plotem, aby mohl zastřelit nenáviděného statkáře. Jednoho dne se jako obvykle ubíral k plotu, klopýtl, puška vystřelila a on na místě zemřel. Tehdy jsem stejně jako ostatní nechápal důvod, věřil jsem, že to byla nehoda. Jenomže nehody neexistují. Za oním autem, vlakem, kolem nebo puškou stojí vždy myšlenka, nálada, pocit. Tento farmář příliš dlouho vraždil ve svém srdci a jeho podvědomí zareagovalo.

„Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne Otec, který mě poslal.“ (Jan 6,44) Otec je váš duševní stav, vaše vlastní tvořivá síla. Ve svém životě zažíváte jen to, co k sobě podvědomě přitahujete. Opaky se odpuzují. Pokud na své pouti hovoříte s Bohem a věříte, že Bůh vás vede, že vás vždy řídí zákon harmonie, nikdy nenastoupíte do vlaku, který vykolejí, protože harmonie a konflikt se nemohou projevit současně. Ona matka ve svém dopise dodala: „Modlitbou se mé dceři prsty nevrátí.“ Nevím, proč jsou lidé tak neoblomní a kategoričtí ve svých tvrzeních, že člověku nemůže narůst noha či prst, které mu chybí.

Dovolte mi citovat z knihy Elsie Salmonové On uzdravuje: „Mildred byly tři roky, když mi ji přivedli. Narodila se bez levé ruky. Paže jí končila těsně nad zápěstím a zužovala se do jakéhosi ukazováčku. Do měsíce se tento výběžek na konci zdeformované paže dvojnásobně zvětšil. Když otec děvčátka viděl, k jakému pozoruhodnému vývoji dochází, řekl: Všechno je možné. Následující měsíc se na paži začalo tvořit cosi připomínající palec a my jsme to skutečně za palec považovali. O další tři měsíce později jsme zjistili, že to není palec, ale že na konci paže roste celá dlaň, že se před našima očima rozevírá jako květina.“

Autorka dodává, že i ti největší skeptikové dnes tento fenomén připouštějí. Možná bychom se mohli učit u nosorožců. Když nosorožci odříznou roh, naroste mu nový. Uříznete-li nohu krabovi, vyroste mu nová. Pokud člověk věří, že mu může narůst nový prst, noha nebo jakýkoli jiný orgán, proč by se to nemohlo stát?

Přestaňte obviňovat ostatní, příčinu všeho hledejte v sobě samých. Věřte v Boha, v jeho dobrotu, lásku a vedení, a vaše cesty budou cestami radosti a míru. Jste vyjádřená myšlenka.

KOUZLO VÍRY

V této esejí se vám chci pokusit odhalit duchovní pravdu o svobodě člověka a jeho vládě nad sebou samým. „Poznávej ho na všech svých cestách, on sám napřímí tvé stezky.“ (Příslaví 3,6) „Pozvedám své oči k horám: odkud mi přijde pomoc?“ (Žalm 121,1)

Tento verš z Příslaví vás nabádá, abyste uznali nekonečnou moudrost ve svém nitru, která vás vede na všech vašich stezkách. Obrátíte-li se s vírou na božskou podstatu v sobě, dostane se vám odpovědi na všechny vaše problémy.

Již Shakespeare řekl: „Když skutky ne, ten strach z nás dělá zrádce.“) Ano, strach nás drží zpátky. Strach je nedostatek víry v Boha a dobro.

Kdysi jsem se setkal s mužem, který pracoval jako prodejce u jedné velké chemické firmy, zaměstnávající přes dvě stě obchodních zástupců. Vedoucí prodejního oddělení zemřel a tomuto muži nabídl jeho funkci. On však odmítl. Později si uvědomil, že ho k tomu vedl pouze strach. Bátl se převzít zodpovědnost. Neměl dostatek víry v sebe ani ve svou vnitřní sílu. Váhal a báječná příležitost mu proklouzla mezi prsty.

Tento muž ke mě přišel na konzultaci a po delším rozhovoru se ukázalo, že sám sebe odsuzuje; otravuje se smrtelným duševním jedem. Pokusil jsem se mu to vysvětlit a on si začal uvědomovat, že má v životě bezpočet příležitostí. Objasn timer mu, že víra je způsob myšlení, pozitivní duševní postoj, přesvědčení, že to, oč se modlíme, se uskuteční. Porozuměl a začal si hrdinně opakovat: „Bůh mě vede a odhaluje mi mé pravé místo.“ Netrvalo dlouho a dostal nové, báječné zaměstnání. Dodnes chválí Boha ve svém nitru.

Každý člověk věří, že zítra vyjde slunce. Věř, že šeme, které zasadil, vyroste. Elektrikář věří, že mu elektřina neublíží, bude-li s ní správně zacházet. Vědec vidí ve své představě počítač a jeho víra v uskutečnění cíle mu pomáhá při jeho sestavení.

Příležitost vám neustále klepe na dveře. Touha po zdraví, harmonii, míru a blahobytu klepe na vaše dveře právě teď. Možná jste dostali nabídku lepšího místa - zachováte se jako Petr, který krácel po vodě? „Petr vystoupil z lodi, vykročil na vodu a šel k Ježíšovi. Ale když viděl, jaký je vítr, přepadl ho strach, začal tonout a vykřikl: 'Pane, zachraň mne!'" (Matouš 14,29; 30).

Toto historicky pravdivé drama Ježíše a Petra se odehrává ve vaší vlastní mysli. Petr symbolizuje víru, vytrvalost a odhodlanost. Ježíš představuje vaši touhu, která, bude-li naplněna, je vaší spásou. Ježíš k vám přichází v mysli jako idea, touha, plán, cíl, vize nebo nápad. Uskutečnění těchto snů, plánů a cílů přinese vám i vašemu okolí velké uspokojení a vnitřní radost; to bude váš Ježíš. Abyste je naplnili, musíte si na pomoc přivolat Petra - víru v Boží sílu. Pomyslete na Petra a Ježíše jako na postavy dramatu o síle pravdy, které se odehrává ve vašem nitru.

Vždy, když se pokoušíte o něco nového - například přijmout nové místo, vytanou vám na mysli pochybnosti. To je Petr ve vás, který vidí vítr a tone. Představuje lživou víru lidstva v nedostatek, bídu a omezení, která v daném okamžiku zasahuje vaši mysl.

Tuto negativní myšlenku musíte okamžitě spálit a zničit, nesmíte dopustit, aby vás týrala. Negativní pocit musíte nahradit pozitivní myšlenkou na úspěch, mír a blahobyt a této myšlence věnovat veškerou svou lásku. Prožijete-li si takový stav důvěry, zvítězíte.

Pochybnosti a strach svírají lidstvo v okovech nemoci a neúspěchu. Nutí člověka kolísat, vzdávat se, uhýbat a váhat. Cesta k překonání negativního postoje spočívá v upevnění víry a poznání vlastních skrytých duchovních schopností. Buďte jako Petr; ten uspěl, protože krácel kupředu, naplněn vírou a důvěrou - věděl, že uspěje.

Generál velící plukům si na bojišti nemůže dovolit sebemenší zaváhání. Musí se rozhodnout, jinak ho čeká porážka. Neschopnost rozhodnout a neustálé váhání vede v běžném

životě k nervovému zhroucení a duševnímu zmatku. Kdykoli zjistíte, že vás to táhne dvěma směry, vezte, že je to znak pochybností a strachu.

Dobro k vám přijde ve formě touhy. Jste-li nemocní, toužíte po zdraví. Jste-li chudí, toužíte po bohatství. Jste-li naplněni strachem, toužíte po víře a důvěře. Ježíš se zjevuje jako touha na stezkách vaší mysli.

Existuje však ještě druhá část vaší mysli, která říká: „Ne, nejde to, je už pozdě. Je to nemožné.“ V takové chvíli pozvedněte své oči k horám, odkud k vám přichází pomoc; pozvedněte oči a soustředte se na své dobro. Pamatujte, víra hory přenáší. „Tvá víra tě zachránila.“ (Matouš 9,22) „Podle vaší víry se vám staň.“ (Matouš 9,29) Musíte si uvědomit, že vaše touha, idea nebo sen jsou reálné, jen nejsou vidět. Pochopíte-li, že vaše myšlenka je reálná, že je to fakt vědomí, získáváte víru a sílu přenést se přes vody zmatku, sváru a strachu do svého srdce, kde panuje hluboké přesvědčení. Petr řekl: „Pane, jsi-li to ty, poruč mi, ať přijdu k tobě po vodách.“ (Matouš 14,28)

Myšlenka je váš pán a vládce. Myšlenky vás řídí a ovládají. Myšlenka, kterou se nyní zabýváte, je vaším pánem a vytváří pocity, dožadující se svého vyjádření. Věděl-li vaší mysli myšlenka na úspěch, vytváří odpovídající náladu a pocit. Tento pocit ve vás vzbudí nutkání učinit právě to, co je v tu chvíli pro vás nejlepší, takže vše, co konáte s vírou a důvěrou, bude úspěšné. Pane, jsi-li to ty, poruč mi, ať přijdu k tobě po vodách. Ztotožněte se se svou touhou, polibte ji, dovolte jí, aby se zmocnila vaší mysli, prociťte si její realitu.

Je vaše touha dostatečně vznešená, inspirující a krásná, aby vás poháněla kupředu? Váš ideál je reálný stejně, jako byla v myšlenkách vynálezce reálná představa rozhlasu, jako byla v myšlenkách pana Forda reálná představa automobilu, jako je v myšlenkách architekta reálný dům. Není to zabíjení času ani snění s otevřenýma očima.

Petr je ve vás; Petr je víra, vytrvalost, neústupnost a důvěra ve všemocnou sílu, která odpovídá na lidské myšlenky a přesvědčení. Toto beztvaré poznání na sebe bere podobu vaší víry a přesvědčení a je opravdu vším pro všechny. Je vaší silou, pokud potřebujete sílu, je vaším vedením, pokud potřebujete vedení, je vaší potravou a zdravím.

Každý člověk v něco věří. V co věříte vy? Upněte svou víru na vše dobré, na radostné očekávání toho nejlepšího a na pevné přesvědčení vepsané ve vašem srdci, že nekonečná moudrost vás vyvede z potíží a ukáže vám cestu. Přesvědčení o Boží síle, která vás uzdraví a vyřeší vaše problémy, vám dává sílu kráčet s důvěrou přes vody strachu, pochyb, starostí a nebezpečí, číhající ve vaší mysli. Vy přece víte, že omyl a strach jsou falešnou vírou, která nemá žádnou moc. Víte, že tyto negativní stavy jsou lživé a ničím nepodložené. Pavel řekl: „Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.“ (Židům, 11:1) Všechno pramení z víry a pocitu.

Pohlédnete-li na zem, spatříte bláto, pohlédnete-li k nebi, spatříte hvězdy! Řeknete-li: „Není východiska, nemám nejmenší šanci,“ hledíte jako Petr na vítr zmatku, strachu a lidských předsudků. Pokud si ovšem vzpomenete, kde je vaše síla, pokud pozvednete své oči k Ježíši, spatříte řešení, východisko, šťastný konec, a vítr negativních myšlenek vám nenažene strach.

Člověk, který věří, vkládá svou víru v neviditelnou moc ve svém nitru. Ví, že toto je skutečné království. Ví, že jeho ideál je v tomto vnitřním království reálný a že jeho víra či pocit dají beztvaremu a neviditelnému přání formu vnější podmínky, události či zkušenosti. Proto kráčí s důvěrou a poznáním po vodě do země zaslíbené - ke svému cíli. Věřit znamená přijmout za skutečnost to, co váš intelekt a rozum popírají.

Všichni velcí vědci, mystikové, umělci, básníci a vynálezci jsou obdařeni vírou a důvěrou v neviditelnou moc ve svém nitru.

Víra je důvěra. Vzpomeňte si na důvěru, kterou jste cítili ke své matce, když jste se schovávali v jejím náručí, hleděli jí do očí a viděli v nich lásku. Váš Petr - vaše víra a důvěra v Boha - by měl být ještě silnější než víra v matku.

Předejte nyní svou touhu či přání svému podvědomí a v hloubi srdce si buďte jisti, že ono zná cestu k jejich uskutečnění. Jeho cesty jsou nevyzpytatelné. Mír a klid v duši je znamením, že jste úspěšně pronikli do svého podvědomí, že jste dosáhli vnitřního přesvědčení a dokážete přejít přes hladinu zmatku, chaosu a falešné víry. To, co považujete za skutečnost ve svých pocitech, se stane konkrétní událostí ve vašem životě.

Troward řekl, že každá skutečnost je skutečností svým vlastním způsobem. Zamyslete se nad tím, jak může víra ve vašem životě kouzlit a dělat zázraky. Uvědomte si zázrak, který se děje, když pijete sklenici mléka - váš vnitřní mistr chemik proměňuje mléko na tkáň, svaly, kosti, vlasy a krevní buňky. Svou spásu hledejte v sobě, protože opravdovou spásou člověka je uskutečnění touhy jeho srdce. Spojte je v posvátné úmluvě, blaženém svazku, mystickém poutu. Jakákoli idea či touha, kterou s láskou vtisknete do svého podvědomí, je nepřemožitelná, je to víra, která pracuje za vás. Spojte Petra (víru) s Ježíšem (touhou), a stane se zázrak.

JAK SE MODLIT S BALÍČKEM KARET

Původ záhadné a fascinující moderní hry v karty ve skutečnosti nikdo nezná. Jedna stará čínská legenda vypráví, že před tisíci lety, kdy početné legie nemilosrdných cizích nájezdníků plenily a ničily jejich zemi, se sešli čínští mudrci, aby společně přišli na způsob, jak před nepřítelem uchránit starověkou moudrost.

Návrhů byla celá řada. Někteří mudrci se domnívali, že by se staré svitky a symboly měly zakopat v Himalájích. Jiní navrhovali, aby se moudrost uložila v tibetských kláštorech. Další tvrdili, že tím nejlepším místem pro uschování moudrosti jejich Boha jsou posvátné indické chrámy.

Nejstarší mudrc po celou dobu rozpravy mlčel, dokonce i na chvíli usnul a ke všeobecnému zděšení hlasitě chrápal. Po chvíli se probudil a řekl: „Tao (Bůh) mi dal odpověď a ta zní: svoláme velké malíře Číny - muže nadané božskou představivostí - a řekneme jim, čeho chceme dosáhnout. Zasníváme je do tajů pravdy, kterou ve svých kresbách zobrazí a která tak zůstane uchována pro všechna budoucí pokolení. Tato pravda o moci a vlastnostech Boha bude vtělena do obrázkových karet a my pak uvědomíme svět o nové hře, která právě vznikla. Lidé po celém světě budou karty používat pro hru, aniž by věděli, že pomocí těchto prostých nástrojů zachovávají posvátné učení pro budoucí pokolení." Takhle tedy podle legendy vznikl balíček karet, který máte doma.

Někteří vědci se domnívají, že karty vznikly v Egyptě, odkud pocházejí i Rómové, kočovný kmen, který putoval po celé zeměkouli a z karet předpovídal budoucnost. Nezáleží na tom, zda karty vznikly v Číně, Indii nebo Egyptě. Jde o to, že symbolizují hluboké duševní a duchovní pravdy. Moderní karty jsou podle obecného názoru odvozeny ze starých tarotových karet, které prý vymysleli židovští mystikové jako symbolické zobrazení zákonů života ve vesmíru i v člověku. Mají osmasedmdesát listů a dvaadvacet z nich se označuje jako trumfy. Každé kartě je přiřazeno jedno písmeno či slovo hebrejské abecedy s velmi konkrétním významem.

Díky znalosti hebrejské abecedy a symboliky pochopíme i vnitřní význam bible. Naši předkové tvrdili, že kdyby byly všechny výtisky bible na světě zničeny, věčné pravdy a zákony života by se daly obnovit prostřednictvím obrazové představivosti a symboliky tarotových karet, na jejichž základě vznikly i karty moderní. Karty byly po celá staletí používány k věštění, ale jejich prvotním smyslem bezpochyby bylo přinášet lidem hluboké mystické pravdy. Věštění v nejrůznějších formách přetrvalo staletí. Mojžíš kázal zapudit mrakoprawce, věstce a hadače. Člověk, který věnuje pozornost proroctvím zla, ve skutečnosti odmítá prvotní příčinu - Boha - Ducha ve svém nitru.

Svou úctu a poslušnost musíme odevzdat Boží přítomnosti v sobě. Musíme se stát proroky pravdy a předpovídat jen dobro. Naše nálady, vnitřní pocity a přesvědčení o Boží síle a věčné dobrotě se projeví i v reálním světě. Nálady a víra jsou našimi proroky. To, co uvnitř pokládáme za skutečnost, zažíváme navenek. Začneme-li u Boha a uvědomíme-li si, že On vládne naší mysli, může se dostavit jediný výsledek - dobro, protože dobro a Bůh jsou synonyma. Počátek a konec jsou totéž. Začněte u Boha jako u nejvyšší síly a nekonečné lásky a nikdy nebudete muset pochybovat o své budoucnosti. Budoucnost je současnost, která dospěla. Je to vaše zviditelněná myšlenka. Svou budoucností si můžete být zcela jisti, pokud nyní, ještě dnes zasadíte šeme pravdy, lásky, vznešenosti a Boží podstaty v rajské zahradě své vlastní mysli.

Svůj osud tvarujete, utváříte, formujete a směřujete jen vy sami. Budoucnost žije již dnes ve vaší mysli a lze ji změnit modlitbou, meditací a mystickou představivostí. Lidé se vás mohou pokoušet zmást a pobláznit, abyste uvěřili strašlivým předpovědím neštěstí a ztráty, ale jste to opět pouze vy, kdo se vzdává své moci a dovoluje myšlenkám, aby se ubíraly

cestou negace a přinesly vám to, čeho se obáváte. „Čeho jsem se nejvíce obával, to mne postihlo," říká Job.

V okamžiku, kdy se zřeknete Boha a na jeho trůn ve své mysli dosadíte negaci, říkáte si o potíže. Vaše víra v Boha a jeho lásku jsou tím nejcennějším, co máte. Naplňte se vírou a žijte v neustálém očekávání toho nejlepšího. To, co platí o Bohu, platí i o vás. Je to nádherný pocit.

Popis moderních karet

Balíček karet, uložený v pouzdře, obsahuje dvaapadesát listů a dva „žolíky". Abychom mohli karty používat, musíme pouzdro otevřít. Je to symbolika člověka, protože každý člověk je zavřená kniha. Bůh sídlí v člověku a člověk je svatostánkem žijícího Boha. Boží přítomnost, nekonečná inteligence, ^moudrost a síla čekají v lidské mysli na své vzkříšení. Člověk musí rozlomit pečeť a poznat uvězněnou nádhru svého nitra. Jakmile pochopí moc svého vědomí a podvědomí, zákon akce a reakce, rozlomil pečeť a začíná si uvědomovat, že myšlenky jsou věci - přitahuje to, co cítí, a zažívá to, v co věří. Stereotypním způsobem myšlení vytváříte ve svém podvědomí jakýsi model, který se stává podvědomou silou, řídící vaše vnější činy.

Člověk bez závoje je duch, mysl. Odmyslete si na chvíli své tělo, jméno, národnost, domov a okolí a položte si otázku: „Co jsem?" Zapomeňte na okamžik na své tělo a proneste: „Jsem Duch, jsem mysl." Sejměte závoj, rozlomte pečeť a naleznete Boží království ve svém nitru.

Žolík je lichou kartou a obvykle se z balíčku vyjímá. Pokud je ve hře, má ovšem vyšší hodnotu. Žolík je Bůh, kterého člověk obvykle odmítá, protože průměrný člověk chápe Boha jako cosi mimo sebe, jakousi beztvárovou bytost žijící na nebesích, která se jen mstí a trestá. Představy mnohých lidí o Bohu jsou velice vágní a zmatené, protože vycházejí z nevědomosti, strachu a předsudků. Průměrný člověk odmítá Boha v sobě, odmítá skutečnost, že jeho vlastní vědomí je Bohem jeho světa a že svými myšlenkami a pocity tvoří a formuje svou vlastní budoucnost.

Použijete-li žolíka - svou skrytou sílu - vše, co máte, se začne násobit. Využívejte proto žolíka - božskou sílu ve svém nitru - a posilujte své zdraví, mír a klid, štěstí a radost. Nikdo si nemůže dovolit přehlížet svou duchovní sílu. Když se člověk nebude modlit, meditovat, komunikovat s Bohem a vstřebávat jeho pravdy, pohltní ho negativní atmosféra vnějšího světa - strach, války, nelidskost, obchodní problémy, novinové titulky a tak dále. Budeme-li svou duši neustále živit jen představou potíží, nemocí a katastrof, tato představa nás naplní a přivodí nám choroby a problémy.

Odmítat kámen pravdy se nevyplácí. „Kámen, který stavitelé zavrhli, stal se kamenem úhelným." (Matouš 21,24) Posad'te Boha zpět na trůn své mysli, poddejte se jeho vedení a nechtě se naplnit pravdou a krásou.

V balíčku je padesát dva karet; když tyto dvě číslce sečteme, dostaneme číslo sedm. Rok má dvaapadesát týdnů a představuje začátek a konec slunečního cyklu. Stejný cyklus probíhá i v lidské mysli. Jakmile se začnete zabývat nějakou myšlenkou, jakmile ji začnete duševně posilovat a necháte se pohltnout její realitou, přesune se z vašeho vědomí do podvědomí a cyklus je dokončen -svému podvědomí jste vtiskli svou představu, ideu, plán či cíl. Cokoli je do podvědomí zapsáno, bude i vyjádřeno, a váš cyklus se uzavře. Zápis do podvědomí můžeme nazvat „šestý den", váš duševní a emocionální akt je dokončen. Následuje „sedmý den" - den Božího odpočínutí. Mezi vtištěním do podvědomí a vnějším vyjádřením modlitby vždy uplyne nějaký čas. Tato doba je šábesem, kdy radost z vyslyšené modlitby vystřídá vnitřní jistota. Celým cyklem se podrobněji zabývá má kniha Mír ve vašem nitru.

Karty se dělí na čtyři barvy: kříže, srdce, piky a káry a symbolizují duchovní, duševní, emocionální a fyzickou podstatu člověka. Čtyři barvy zastupují také čtyři písmena ve jménu Jehova: Jod-He-Vau-He. „Jod“ znamená „jsem“, „Bůh“, „Duch v nitru“. „He“ je vaše touha či duševní obraz. „Vau“ je pocit a konečné „He“ je vnějším projevem toho, co jste ve své mysli viděli a cítili jako skutečnost. Jednoduše řečeno, zabýváte-li se ve své mysli jakoukoli ideou, myšlenkou nebo duševním obrazem, cítíte-li ji a uznáváte, prožijete výsledek - negativní nebo pozitivní.

Karty nás učí modlitbě, díky které do svého života vnášíme veškeré zážitky, zkušenosti, vnější podmínky a události. Každá myšlenka dojde svého vnějšího vyjádření, vše, co zažíváte, vzniká z modlitby.

TŘINÁCT KARET V KAŽDÉ BARVĚ

V každé barvě jsou tři obrazové karty (král, dáma a spodek) a deset listů od esa do desítky. Král, dáma a spodek představují trojici - Otce, Matku a Dítě, která je symbolicky zastoupena ve všech hlavních světových náboženstvích. Můžeme říci, že vaše idea či myšlenka je Otcem, pocit Matkou a z jejich spojení se rodí duševní Dítě - vyléčená mysl, uzdravené tělo, plná peněženka nebo vyřešený problém. Prostá odpověď je stejně jako prostá modlitba vždy nejlepší.

Král vám oznamuje, že jste se narodili, abyste kralovali své mysli, tělu a vnějším okolnostem. Králem je osvícená, vědomá mysl, protože ovládá dámu - podvědomí, emocionální podstatu člověka. Spodek představuje očištěnou touhu, ideu či plán, který se ještě neprojevil. Vědomí a podvědomí musí být zajedno s touhou. Pokud panuje ve vaší mysli soulad, touha se vždy uskuteční a nic pro vás nebude nemožné.

V každé barvě je deset číselných listů. Vysvětleme si stručně význam jednotlivých čísel: 1 představuje muže, 2 ženu. Jejich spojení vrcholí duševním, duchovním i fyzickým aktem stvoření. Deset karet představuje harmonický vztah vašeho vědomí a podvědomí na všech rovinách života - duchovní, duševní, emocionální a materiální. Číselná řada deseti znamená Boha v nekonečné různosti, protože k jedničce můžete přiřadit nekonečné množství nul.

OBRAZOVÉ KARTY

Tyto karty jsou rozděleny na dvě poloviny, naznačující naši duální podstatu - žijeme jak v duševním a duchovním světě, tak ve světě objektivním, trojrozměrném. Když nás vnější svět netěší, uchylujeme se do útočiště mysli, modlíme se a ztotožňujeme se svým ideálem, žijeme ho a pravidelnou duševní prací jej uskutečňujeme. Vnější a vnitřní se stává jedním, a my pocítujeme klid. Abychom mohli změnit vnější svět, musíme nejprve dosáhnout změny ve světě vnitřním. Vnější je vždy odrazem vnitřního. Každá hůl má dva konce, všechno má svou vnitřní a vnější část. Život je jednota v dualitě - noc a den, odliv a příliv, muž a žena, horko a chlad, klid a bolest, zdraví a nemoc, objektivní a subjektivní, viditelné a neviditelné, pozitivní a negativní, hmota a duch, dobro a zlo. Protiklady jsou duálním vyjádřením neměnného věčného principu, který je sám v sobě úplný a dokonalý.

HLAVY OBRAZOVÝCH KARET

Král nosí plnovous, symbolizující moudrost a Boží sílu. Koruna představuje autoritu a vládu ducha. Kárový král naznačuje svou zvednutou hlavou věrnost Bohu - jediné síle. Za sebou má sekuru, symbolizující spravedlnost zákonů podvědomí. „Jak kdo zašije, tak sklídí.“ Sekyra je i symbolem negativní odezvy na porušení zákona harmonie či Božího řádu v životě. Jsou-li vaše myšlenky zlé, bude následovat zlo, jsou-li dobré, bude následovat dobro - takový je zákon. Meč v ruce srdcového krále představuje meč pravdy. „Nemyslete si, že jsem přišel na zem uvést pokoj; nepřišel jsem uvést pokoj, ale meč.“ (Matouš 10,34)

Pravda vchází do vaší mysli, aby oddělila zrna od plev. Díky pravdě se odpoutáte od staré, lživé víry a vnitřní boj, který pravda vyvolá ve vašem nitru, nastolí do vašeho srdce mír a klid. Srdcový král má srdce (podvědomí) proklaté věčnými pravdami. Meče v ruce křížového, pikového a srdcového krále mají pochvy, které nepřímo naznačují, že na všech rovinách svého života - duševní, emocionální i fyzické - máme držet pochodeň pravdy vysoko nad hlavou.

Kříže představují vaše myšlenky a ideje; srdce vaše pocity, emocionální podstatu; piky vaše hluboké přesvědčení, s nímž vkládáte ideje do svého podvědomí; a káry pak svět, vnější zhmotnění vašich vnitřních myšlenek, pocitů a víry. Balíček karet v sobě skrývá taje modlitby. Při pohledu na všechny čtyři dámy zjistíte, že mají v ruce květiny - symbol čistoty, lásky, krásy, řádu, symetrie a proporcí. Srdce je kalichem Boží lásky a krásy a připomíná nám, že pokud svá srdce naplníme Boží láskou, všude kolem nás rozkvetou květy krásy, míru, radosti a štěstí.

Piková dáma (určující pocit ve vašem podvědomí) svírá v ruce pochodeň. Je to světlo, které osvěcuje každého člověka, (srov. Jan 1,9) Připomíná vám, že nekonečná Boží moudrost bdí ve vašem podvědomí a že s tímto světlem vyjdete z temnoty. I když vám smysly tvrdí, že je to nemožné, vy uvidíte svým vnitřním světlem a vaše oči spočinou na řešení, které vám Boží moudrost přinese, pokud ponese svou víru v Boha vysoko nad hlavou jako pochodeň.

Pikový spodek drží přesýpací hodiny. Člověk se pohybuje v čase a prostoru trojrozměrného světa a každá myšlenka, kterou vtiskne svému podvědomí, se v určitou dobu a určitým způsobem projeví. Cesty vašeho podvědomí jsou nevyzpytatelné, nejsou vašimi cestami a vy nevíte dne ani hodiny - to zůstane tajemstvím vašeho podvědomí. Pírko v ruce srdcového spodka a sekera za jeho hlavou jsou symbolem zákona a světa - otec je vaše myšlenka a zákon ji vykonává. Váš plán musí prospívat dobru všech a nikomu nesmí ubližovat. Ocitnete-li se v potížích, pomyslete na Boha a jeho odpověď. On jediný ji zná, je „pírkem“, které vás zachrání.

Roucha jednotlivých postav jsou krásná, elegantní a pestrobarevná - nesou v sobě sedm barev slunečního spektra. Bílá znamená Boží čistotu, celistvost a dokonalost a často je zvana matkou všech barev. Barvy vyjadřují neposkvřenou a čistou přítomnost v člověku. Červená symbolizuje očištěnou touhu a božskou podstatu. Nachová představuje nadšení a opojení Bohem. Fialová znamená vládu Boží moudrosti nad lidskou myslí. Modrá označuje podvědomí, zákon Boží. Žlutá je síla, moc a Boží sláva.

POČET KARET V JEDNÉ BARVĚ

Každá barva má třináct karet, symbolizujících spojení dvanácti lidských sil a vlastností se samotnou podstatou člověka. Jsou-li tyto síly rozvíjeny a usměrňovány, zrodí se člověk k obrazu Božímu, který otevře uši hluchým a oči slepým a vykoná to, co má konat syn Boží.

Odečteme-li obrazové karty, zbude nám v balíčku čtyřicet listů. Noe strávil čtyřicet dní v arše, Ježíš se čtyřicet dní postil. Je to symbol půstu, při němž se člověk zřiká jedovatých myšlenek a lživých představ a plní svou duši dobrem, o které usiluje. Oněch čtyřicet dní symbolizuje období, které potřebujete, abyste se oprostili od svého problému a ve své mysli došli k neochvějnému přesvědčení, jímž se završuje cyklus. Držte půst, zřekněte se myšlenek na nouzi a radujte se z Božího blahobytu. Odmítněte vnější vzhled věcí, soudy a názory druhých a veškerou svou pozornost zaměřte na svou ideu Božího nadbytku. Může to trvat hodinu, týden nebo měsíc, ale nakonec vždy uspějete. Dříve nebo později se vám podaří vtisknout svému podvědomí ideál bohatství. Čtyřicet dní jste drželi půst a váš svět se nyní naplní Božím bohatstvím.

Tyče v ruce kárového a křížového spodka představují měřicí latě - lokty. Člověk je tím, kdo měří a rozděluje nekonečné dobro a lásku Boží, protože vaše představa o Bohu je představou o vás samých. Staňte se matkou své

myšlence, milujte ji, vdechněte jí život, a získáte duchovní míru pro všechno na světě.

Kříže symbolizují ideje, plány a cíle ve vaší mysli, ono schéma, náčrt či diagram, který vytváříte. Povšimněte si, jak se křížový spodek naklání. Vyjadřuje pokoru a úctu k Bohu. „Otče, děkuji ti, žeš mě vyslyšel. Věděl jsem, že mě vždycky slyšíš." (Jan 11,41)

Panuje obecný názor, že číselné hodnoty, počet, barvy a symbolika karet se úzce váže k Velké pyramidě. Starověcí mystikové, kteří před tisíci let hru v karty vymysleli, věděli, že se Země otáčí podle své osy a výsledky svých pozorování oblohy zobrazili na kartách. Kromě jiných i Job intuitivně vnímal zákon zapsaný v našich srdcích

a vepsaný v naší duši. „Kde jsi byl, když jsem zakládal ze

mi? Pověz, víš-li něco rozumného o tom. Víš, kdo stanovil její rozměry, kdo nad ní natáhl měřicí šňůru? Do čeho jsou zapuštěny její podstavce, kdo kladl její úhelný kámen?" (Job 38,4-6)

NADVLÁDA STRACHU

„ Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál? Hospodin je záštita mého života, z koho bych měl strach?“ (Žalm 27,1)

„ On mé v neblahý den schová ve svém stánku, ukryje mé v skryši svého stanu, na skálu mé zvedne.“ (Žalm 27,5)

Kdo je v této chvíli vašim pánem a vládcem? Je to váš převažující duševní postoj, vaše víra, přesvědčení o sobě samých, ostatních lidech a věcech. Z pána se však může stát tyran. Pokud cítíte zlobu, řídí tento pán-tyran veškeré vaše skutky na každé rovině vašeho života. Chcete-li v takové náladě kupříkladu investovat peníze, koupit si nový dům nebo pozemek, určitě řeknete či uděláte něco špatně, protože váš převažující pocit je negativní. Zákon zní: „Jak uvnitř, tak navenek.“ V takové chvíli se bojíte svého dobra a budete reagovat negativně. Strach je nedostatek víry v Boha, je to popření jeho všemocné síly.

„Hospodin je světlo mé a moje spása.“ Tento Hospodin je Bůh neboli zákon Boha a dobra. Uplatňovat tento zákon - a tak zahnat strach jednou provždy - znamená naplnit mysl myšlenkami síly, odvahy a důvěry. Tyto myšlenky vytvoří odpovídající náladu či pocit, který zazené úhlavního nepřítele vašeho úspěchu a zdraví.

Strach je váš nepřítel, kterého jste sami stvořili. Chcete-li žít v Božím světle, musíte ho zničit, protože strach je mrakem, který zastiňuje Boží slunce. Lidé se bojí minulosti, přítomnosti i budoucnosti a vytvářejí si své soukromé demony.

Postojem k životu určujeme zážitky, které nás čekají. Očekáváme-li neštěstí, dočkáme se ho. Ovšem člověk, který zná zákon Boha a dobra, očekává pouze dobro.

Svět není krutý, jen se nám takový zdá, protože si nedokážeme podmanit Boží sílu. Lidé se tolik bojí kritiky, že většina z jejich nejkrásnějších myšlenek nikdy nespátří světlo světa. Pro člověka, který věří, že Bůh je jedinou mocí a silou, neexistuje minulost; ví, že pokud by uvěřil v moc minulosti, zříkal by se víry Boha. Bůh je věčné nyní, v Bohu není ani minulost ani budoucnost.

To je evangelium - dobrá zpráva. Neexistují žádné minulé karmy a jen bláhosloví člověk v ně uvěří. Nadešel den spásy! Království nebeské se přiblížilo. Dobro, zdraví a úspěch máte na dosah ruky. Uvědomte si jejich realitu, radujte se z nich. Žijte s přesvědčením, že jste právě tou bytostí, kterou toužíte být.

Vina neexistuje, existuje pouze vědomí viny. „I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, zbělejší jako sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé jako vlna.“ Toto je ona dobrá zpráva. Jediné, na čem záleží, je přítomnost. Žijete, plánujete a myslíte nyní, v tomto okamžiku. Bez ohledu na to, co plánujete nebo čeho se děsíte, plánujete to nyní. Uvědomíte-li si, že každá forma nedostatku a omezení je výsledkem vašeho vlastního nesprávného myšlení a citění, poznáte pravdu, která vás osvobodí. Hory strachu zmizí.

Domorodé kmeny a primitivní národy se bály přírody. Moderní člověk se bojí svých bližních. Zahnali jsme strašidelné duchy dávných dob, přemohli jsme mor a brzy dokážeme ovládat živly. Přesto podléháme moderní propagandě, bojíme se žít, bojíme se mluvit. Matky se bojí o své děti, a to vše jen díky předsudkům, že existuje síla, která dokáže přemoci Boha.

Veškeré zlo vyvěrá z neznalosti zákonů života. Položíme-li ruku na obnažený elektrický drát, dostaneme ránu. Ovšem pokud je drát dobře izolovaný, nic se nám nestane. Zlo - elektrická rána - bylo způsobeno naší nevědomostí. Každý člověk nejspíš připustí, že elektřina není zlem; v mnoha směrech je pro lidstvo požehnáním. Díky elektřině můžeme poslouchat hudbu, jezdit vlakem, smažit si vejce, luxovat podlahu a rozsvítit světla. Zlo a strach vyplývají z nesprávného využití a nedostatečného pochopení všudypřítomné Boží síly a

dobra. Kde sídlí strach, není místa pro lásku, protože omyl a poznání nemohou společně existovat.

Bohatí se bojí, že o své bohatství přijdou, chudí se bojí, že nic nezískají. A přitom skutečné bohatství a jistotu máme ve svém vědomí. Pokud jsme přesvědčeni o svém bohatství, nic na světě nám nemůže zabránit, abychom žili v blahobytu. Věci, jichž se lidé bojí, nejsou skutečné. Pouze Bůh je skutečný, pouze On je zákonem a pravdou.

Od dávných šamanů lidstvo přejalo nejrůznější předsudky a mnohé dnešní kultury a sekty naplňují lidskou mysl strachem. Pohledme pravdě do očí. Nejčastější formou lidského strachu je strach z lidí. Jen se podívejte, kolik lidí se v neděli v kostele společně modlí a v pondělí neví, co horšího by jeden druhému udělal.

Východisko musíme hledat v poznání, neboť strach vyvěrá z nevědomosti. Abychom žili harmonicky, musíme harmonicky myslet a cítit. Máme-li mysl naplněnou pocitem úspěchu, důvěry a štěstí, na všech rovinách života se bude úspěch a štěstí neustále projevovat. Jakmile člověk pochopí, že každý spor, nemoc či nedostatek vyplývá z nesprávného myšlení, pozná pravdu, která ho osvobodí.

Vše, po čem toužíte, si představujte tak, jak by to byla skutečnost, kterou právě prožíváte. Je to nejjednodušší a nejrychlejší cesta k úspěchu. Přesvědčete sami sebe o veliké pravdě - že Bůh je jedinou přítomností a jedinou silou. Na světě není krásnějšího poznání.

Ať už je příčina vašeho strachu jakákoli, pomoc a uzdravení hledejte jen v sobě. Musíte sami sebe přesvědčit, že jste vyjádřením života, lásky a pravdy. Nebojte se ničeho a nikoho, vyzárujte odvahu, důvěru a sílu. Jen tak zničíte všechny překážky na své cestě a hory strachu se sesunou do moře.

Člověk tvoří jednotu s nekonečnou mocí. Když si říká, že je slabý, je to lež. Strach od nás odhání lásku Boží a dobro stejně, jako pocit nedostatku vyvolává nedostatek na rovině zdraví, peněz, úspěchů i partnerských vztahů. Musíme lidem přestat kázat strach, musíme je už konečně začít učit pravdě.

Neexistuje žádné peklo ani d'ábel, žádný očištec, limbo ani zatracení. Neexistuje žádná minulé karma, kterou musíme nyní odpykat, neexistuje žádné budoucí zlo. Bůh je věčné nyní! Bible nám předkládá krásné a důležité poselství: „Nadešel den spásy.“ Obráťte se k Bohu a přijměte sami sebe takové, jací toužíte být. Uvěřte své představě a radujte se z ní. „I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, zbělejší jako sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé jako vlna.“ „Sedmdesátkrát sedmkrát odpusť.“ „Dnes budeš se mnou v ráji.“

Přestaňme mysl svých dětí naplňovat strachem, učme je pravdě. Člověk nemá právo kázat náboženskou toleranci, pokud v ní sám nežije. Musíme učit pravdu. Nesmíme ji překrucovat jen proto, abychom si udrželi místo, nebo proto, že se bojíme nesouhlasu ostatních. Tento druh strachu totiž vede k duchovní stagnaci a frustracím. Musíme pozvedat zrak ke království nebeskému, nikoli pozemskému. Musíme ostatní učit poznat pravdu, která je osvobodí. A tato pravda zní: Člověk je tím, v co věří.

Tam, kde panuje víra v Boha, není místa pro strach. Tam, kde vědomí ovládá poctivost, není místa pro strach z druhého člověka. Tam, kde laskavost pokojně vstupuje do lidské mysli, není místa pro strach z kritiky. Náboženství je dobrá vůle v akci, je to uplatňování zlatého pravidla. Strach je největší lidskou slabostí a zakládá se na pouhé nevědomosti.

„On mě ve zlý den schová ve svém stánku, ukryje mě v skrýši svého stanu, na skálu mě zvedne.“ Stánek mívá stříšku a tato stříška (dobro) vás ochrání. Přemýšlejte o Bohu. Položte si otázku: „Co pro mne Bůh znamená?“ Uvědomte si, že Bůh je život, vaše vlastní vědomí, a že je všemocný.

Je-li člověk ve vězení, zcela přirozeně touží po svobodě. A jelikož Bůh a dobro jsou synonyma, začne člověk přemýšlet o jeho nekonečné síle. Ví, že jeho subjektivní moudrost najde způsob, jak ho osvobodit, ačkoli on sám ho nezná. Představuje si opak své situace, to jest svobodu. Ačkoli je za mřížemi, představuje si, jak doma hovoří se svými drahými. Slyší

povědomé hlasy a cítí polibky svých dětí na tváři. Toto je uschování ve stánku. Po pěti až deseti minutách těchto prožitků radosti může své vědomí pozvednout natolik, že se o této skutečnosti subjektivně přesvědčí. To je pravý význam slov „ukryje mě ve skryši svého stanu“. Zákon zní: „To, co je zapsáno uvnitř, se projeví navenek.“ Následně se i dveře vězení pro tohoto člověka otevrou způsobem, který on sám nezná. „Vaše cesty nejsou cesty moje.“

V Písmu čteme: „Neboj se malé stádce, neboť vašemu Otci se zalíbilo dát vám království.“ (Lukáš 12,32) Ježíš hovoří o království v nás - nebeském království a harmonii v každém člověku. Nevyčerpatelná moudrost, božská inteligence a nekonečná moc jsou dostupné každému, protože Bůh je v našem nitru, je podstatou našeho života. I vy si můžete dokázat, že království nebeské se přiblížilo. Je právě tady a teď. Ježíš je viděl a žil v něm. My jsme barvoslepí, a proto je nevidíme. Naše slepota vychází ze strachu a nevědomosti. Jsme zaslepeni staletými falešné víry, předsudků, kréd a dogmat. Pravda je lživými dogmaty natolik zahalena, že si lidé vytvořili vlastní mylné představy o Bohu. Bůh je pro člověka vždy tím, zač ho pokládá. A právě člověk vytvořil představu oné nepoznatelné, trestající bytosti na nebesích, pomstyktivého Boha, který sesílá války a mor. My sami si vytváříme své peklo a nebe podle toho, jak vnímáme Boha. Každý z vás přitom může dokázat, že království nebeské se přiblížilo.

Rád bych vám nyní vyprávěl příběh dívky, která to dokázala. Starala se o svého otce, který se každý večer vracel domů opilý a někdy ji krutě bil. Žila v neustálém strachu, a v důsledku toho měla obličej pokrytý akné.

Člověk nežije s lidmi, žije se svými představami o nich. Dívka tuto pravdu pochopila a začala meditovat o Boží síle ve svém nitru. Přestala svého otce vnímat jako opilce a začala si ho představovat jako laskavého, vyrovnaného a klidného člověka. Oděla ho do „roucha a diadému“ -viděla ho takového, jaký by měl být. Alkoholismus tohoto muže svědčil o tom, že on sám hledá únik, snaží se zakrýt svůj komplex méněcennosti nebo subjektivní pocit ztráty. Jinými slovy, snažil se utéct sám před sebou.

Jeho dcera ho však dokázala uzdravit. Pokaždé se uvolnila, zavřela oči a začala si v duchu opakovat: „Jak bych se cítila, kdyby byl můj otec milující, laskavý a klidný?“ Odpověď na tuto otázku jí vracela do duše mír, důvěru a radost. To bylo „roucho a diadém“, do něhož oděla svého otce.

S každým úsudkem dospíváte k rozhodnutí. Je to konečný verdikt a vy jste soudcem, který jej vynáší. „Jak slyším, tak soudím.“ Jejím verdiktem byl vnitřní hlas či pocit, představa, v níž viděla svého otce, jak se šťastně a radostně usmívá. V duchu ho slyšela říkat, jak nádherně se cítí, protože našel mír, rovnováhu a klid, a jak báječnou má dceru. Prožívala svou představu o uzdravení svého otce, meditovala o lásce, míru a jednotě se svým ideálem. Veškeré pochyby a strach zmizely a ona začala ve svém otci vidět a cítit krásu. Tato krása došla svého vyjádření i na plátně prostoru.

Po týdnu této léčby se její otec uzdravil, stal se z něj docela jiný člověk. Změnil svůj postoj a dnes jsou si s dcerou navzájem velmi oddáni. Tato dívka dokázala, že království nebeské (harmonie a pokoj) se přiblížilo! Čeho se bojíte? „Je-li Bůh s námi, kdo může být proti nám?“ To, čeho se bojíte, neexistuje.

Někteří lidé žijí ve strachu, že jejich firma zkrachuje. Nic takového se ale neděje, obchody jdou normálně, možná výborně - k úpadku dochází jen v jejich představivosti. Job říká: „Čeho jsem se nejvíce obával, to mne postihlo.“ Jobem je každý člověk, který kráčí po zemi. A proto i sebeúspěšnější obchodník, myslí-li neustále na úpadek, přeměnění dřívě či později tento pocit v subjektivní přesvědčení či dojem.

Každý pocit, který vepíšeme do svého podvědomí, se díky neměnnému zákonu života projeví. Podvědomí je neosobní a porozumí tomuto pocitu takto: „John chce zkrachovat.“ Jedná podle tohoto příkazu svým vlastním způsobem, o němž onen John nemá sebemenší

ponětí, a úpadek zrealizuje. Každý člověk musí pochopit, že nezdár si přivodil sám - svými představami a pocity.

Znával jsem jednu ženu, která se někde dočetla o letecké nehodě. Právě se v té době chystala letět do Los Angeles a dostala panický strach z leteckého neštěstí. Negativní myšlenky vám nemohou ublížit, pokud je neposílíte nábojem strachu. Teprve když je naplníte pocitem, stanou se subjektivními. Nevědomost je příčinou všech našich nehod a neštěstí. Tato žena nevěděla, co činí. Neznala zákon života. Tím, že si samu sebe představovala při leteckém neštěstí, zabarvila negativní myšlenku nábojem strachu a učinila z ní subjektivní skutečnost. Když o dva měsíce později letěla, došlo k neštěstí, o kterém sama sebe přesvědčila.

Žena, která se bojí, že ji opustí manžel, musí svůj strach překonat. Strach je totiž negativní pocit, který svému muži předává. Pokud on nezná zákony života, její přesvědčení se uskuteční, manžel udělá přesně to, čeho se ona obává. Proto musí svůj strach překonat. Musí si svého manžela představovat jako člověka vyzařujícího klid, zdraví a štěstí. Při ranní i večerní modlitbě musí ona sama vyzařovat lásku a mír a cítit, že její manžel je tím nejlepším mužem na světě, že je milující, laskavý a oddaný. Musí si ho představovat, jak jí říká, že je báječná a že on se cítí šťastný, svobodný a vyrovnaný. Její strach se tak změní v lásku a pokoj a Duch Boží začne konat jejím jménem. Po nějaké době ji tento pocit naplní a ona pozná, že: „Dokonalá láska strach zahání."

Naše každodenní modlitba musí překypovat radostným a důvěřivým očekáváním všeho dobrého. Očekáváme-li jen to nejlepší, toho nejlepšího se nám také dostane. Naše představa ožije.

Moderní metafyzikové učí, že Bůh je životní princip v člověku. Pociťujete-li důvěru, Duch Boží ve vašem nitru se projeví, protože je všemocný. „Není, kdo by mohl zabraňovat jeho ruce a ptát se Ho: Co to děláš?" Lidské vědomí je Bůh, jiný Bůh neexistuje. Vědomí znamená existenci, život a poznání.

Každý člověk ví, že existuje. A toto vědomí existence je Bůh. Vaše víra je taková, jak vnímáte Boha. Zeptejte se sami sebe: „V co věřím?" Odpověď na tuto otázku bude taková, jaká je vaše víra. Pokud říkáte: „Věřím v nouzi, mám strach, jsem nemocný," jsou to lži, v nichž není ani zrnka pravdy. Řeknete-li si: „Mám strach," tvrdíte, že Bůh je naplněn strachem, což nedává smysl. Řeknete-li si: „Mám nouzi," tvrdíte lež a popíráte Boží hojnost a nekonečný blahobyt. Věříte-li v neúspěch, dosáhnete ho. Věříte lži, kterou neumíte dokázat. Ale lživé představy se zdají reálné, jen dokud se jimi zabýváte. Jakmile jim přestanete věřit, dosáhli jste svobody a uzdravení.

VEPIŠTE DO KNIHY ŽIVOTA NOVÉ JMÉNO

Kniha života je vaše podvědomí a to, co do ní zapisujete, jsou vaše myšlenky a pocity. Shakespeare říká: „Co je to jméno?" Vyslovím-li vaše jméno, označím jím vaše pohlaví, národnost, prostředí, z něhož jste vyšli, vzdělání, finanční situaci, společenské postavení a vše, co k vám patří.

Shakespearovo dílo Romeo a Julie je dramatem vašeho vlastního vědomí a podvědomí. Pokud vědomí a podvědomí harmonicky, klidně a radostně spolupracují, zrodí se z tohoto svazku štěstí, pokoj, zdraví, blahobyt a bezpečí. Disharmonický vztah vědomí a podvědomí vnese do vašeho života bídu, utrpení, bolest a nemoc.

Biblický Abram opustil kaldejský Ur. Ur symbolizuje kouzelnictví, černou magii, uctívání hvězd, idolů a podobné věci. Abram si změnil jméno na Abrahama, což znamená „otec hlučícího davu" a naznačuje existenci jediného Boha, jediné síly a moci.

My všichni jsme dětmi tohoto jediného Boha. Zrodili jsme se v jednotě veškerého života. Všichni muži a ženy jsou bratry a sestrami - mají stejnou mysl, stejného Ducha a stejnou podstatu. Proto ublížit druhému znamená ublížit sobě, požehnat druhému pak požehnat sobě.

I vy můžete vepsat do své knihy nové jméno, nový obraz sebe sama. Udělejte si o sobě novou představu a tažte se, zda je dostatečně velká, vznešená a honosná, aby vás vykoupila a proměnila vaše srdce, mysl a celou vaši bytost. Stejně jako kdysi v Kaldeji má i dnes člověk mnoho idolů. Stále existují falešní bohové. Stále nám vládou předsudky, které nám naštěptávají: „Z toho počasí určitě nastydnou," nebo „Když si promáčím nohy, dostanu zápal plic." Někdo se bojí bacilů, a když v jeho přítomnosti kýchnete, je přesvědčen, že dostane chřipku. Když se takového člověka zeptáte: „Dostal jste letos chřipku?" patrně vám odpoví: „Ne, ještě ne." Očekává ji a to, co očekává, také dostane.

Lidé často tvrdí: „Neznám toho správného člověka. Nemám styky. Tu práci nemohu dostat." Popírají tím tvořivou sílu v sobě. I kdyby se sebevíce přesvědčovali, že je tato síla všemocná a stojí nade vším, svými negativními myšlenkami ji vlastně popírají. Je-li tato síla všemocná a nejvyšší, nic jí nemůže stát v cestě, nic ji nemůže zpochybnit. Proto byste si měli říkat: „Nekonečný Duch mi otevírá všechny dveře, odhaluje mé skryté nadání a ukazuje mi cestu, po které se mám vydat." Vždyť právě to pro vás tento nekonečný Duch udělá.

Všimli jste si, jak často lidé říkají: „Musím to zaklepat na dřevo." Jako by dřevo mělo nějakou moc. Zamyslete se nad sebou. Dáváte i vy moc ostatním lidem? Atmosféře? Počasí? Všechny tyto věci a jevy jsou bezmocné. Nemají žádnou sílu. Ta síla je ve vás.

Saul si změnil jméno na Pavla a zaznamenal mnohé Ježíšovy zázraky. Na cestě do Damašku se mu dostalo osvícení - mystického osvícení, kdy se mysl naplní světlem a z člověka se stane někdo úplně jiný. K takové proměně někdy dochází doslova mrknutím oka, stačí si vzpomenout na svatou Terezu a mnohé další.

Z Pavla se stal jiný člověk. Již nebyl vrahem, který posílal lidi na smrt. Změnil se. Byl osvícen Nejvyšším. Na matrice si můžete své jméno měnit každý rok, pokud chcete. Jméno však nic neznamená. Je bez významu. Vy musíte změnit svou povahu, své nadání, své názory, svou představu o sobě. Musíte uskutečnit vnitřní proměnu.

Před nějakým časem mě navštívil jeden muž. Byl to cynický, zahořklý člověk, křičel na svou sekretářku a na své podřízené. Když někdo prohlásil: „To je dnes hezký den," odpovídal: „Co je na něm hezkého?" U snídaně mu nikdy nechutnalo a pokaždé před sebou rozevíral noviny, aby neviděl svou ženu. Jedním slovem nepříjemný a zlý protiva.

Obrátil se i na psychologa, a ten mu řekl: „Já vám povím, co máte dělat. Změňte svou povahu. Jakmile ráno přijdete ke stolu, polibte svou ženu a řekněte jí, jak jí to sluší, pochvalte snídani. Určitě ji to překvapí." Muž mu odvětil: „Ale to bych byl pokrytec." Psycholog pokračoval: „Stejně to udělejte, zkuste to. Prolomte ledy svého srdce. Když vejdete do

kanceláře, povězte sekretáře, jak dobře vypadá, jaké má hezké vlasy nebo oči - něco hezkého na ní být musí. A buďte společenský, zdvořilý a přívětivý na své podřízené."

Po měsíci praktikování se tyto zásady postupně přesunuly do podvědomí tohoto muže a on se začínal měnit - byl společenský, zdvořilý, vlídný, přemýšlivý. Kolegové si říkali: „Co se s ním stalo?" A odpovídali si: „Je zamilovaný." Ano, myslím, že byl zamilovaný - do svého vyššího já.

Existuje jedna nádherná pravda: „Ten, co mne dovedl až sem, mi odhalí i zbytek cesty." Kdysi jsem dostal dopis od učitele z Alabamy. Psal, že staví dům, který je ze tří čtvrtin hotový, jenomže vypukla stávka a on nemá peníze. Prosil mne o radu, co má dělat. Odpověděl jsem mu touto prostou pravdou: „Ten, co mne dovedl až sem, mi odhalí i zbytek cesty."

Napsal mi: „To je špatně, mělo by to být: Ten, který mne dovedl až sem, mi odhalí i zbytek cesty." A já mu odpověděl: „Ne, já to myslel doslova." Nešlo o omyl, byl to záměr, protože zde mluvíme o principu, neosobní síle, mluvíme o univerzální přítomnosti a moci, která je dostupná každému člověku. Vrah, zloděj, žebrák, svatý muž, ateista i agnostik - všichni z ní mohou čerpat, všichni ji mohou využívat.

Bůh není osoba, je to neosobní síla a moc - nekonečný život a nekonečná moudrost. Onen učitel si představoval Boha jako stařečka na nebesích. Přesto se začal podle mé rady modlit a brzy získal peníze, které potřeboval na svou stavbu.

Univerzální přítomnost tvoří sama sebe, stává se konkrétními věcmi. Jinými slovy, Bůh se stává člověkem, tvoří lidskou bytost sám ze sebe. A tato bytost je schopna navrátit Mu slávu, světlo a lásku. Abraham tuto tvořivou sílu znal. Uvědomoval si ji a svým životem ji vyjadřoval. Věřil, že ho Duch vede a řídí, což se také dělo.

Platon, Aristoteles, Plotinus a řada dalších filosofů hovoří o Bohu jako o nekonečné mysli a nekonečné moudrosti. Neříkají nám však, jak můžeme pomocí této síly získat vedení, harmonii, blahobyt a úspěch, jak se můžeme s její pomocí uzdravovat. Došli sice k velice zajímavému a rozumově uspokojivému závěru, nicméně se od nich ne-do-zvídáme, jak ho využít v každodenním životě.

Pokud věříte, že jste červem plazícím se v prachu, lidé po vás budou šlapat a nakládat s vámi tak, jak nakládáte sami se sebou. Jste-li k sobě krutí a zlí, bude k vám svět také krutý a zlý. Jak uvnitř, tak navenek. Uvědomte si, že jste syny a dcerami živoucího Boha. Jste dědici a dědičkami veškerého Božího bohatství. Pochopte, že Bůh ve vašem nitru léčí. Cožpak se můžete cítit méněcenní, když víte, že jste syny a dcerami nekonečna, miláčky Boha a že vás Bůh miluje a ochraňuje? Bůh je životní princip, živoucí Duch ve vás, který vás stvořil a který vás chrání, když spíte zdravým spánkem, protože on nikdy nedřímá.

Na světě je mnoho lidí, kteří těžce pracují, ale přesto nemají v životě úspěch. Příčina je prostá. Do svého podvědomí si vložili obraz neúspěchu: věří, že selžou. Někdy tvrdí, že je pronásleduje smůla. Cítí se méněcenní. Možná v dětství slýchávali: „Nikdy to nikam nedotáhneš. Nikdy se ti nic nepodaří. Jsi hloupý." Jsou-li takové myšlenky přijaty do podvědomí, začnou si tam žít svůj vlastní život a člověk pak zažívá události, které jim přesně odpovídají.

Ale člověk může svůj život změnit. Podvědomé, iracionální signály fungují ještě dlouho poté, kdy se na události, které je způsobily, již zapomnělo. A proto je třeba, aby člověk naplnil své podvědomí novým přesvědčením. Zkuste si opakovat: „Narodil jsem se pro úspěch. Nekonečno nemůže selhat." Syťte své podvědomí životadárnými představami: „Boží zákon řídí můj život. Boží klid naplňuje mou duši. Boží láska nasycuje mou mysl. Boží pravda je nejvyšší. Nekonečná moudrost mne řídí a vede na všech mých cestách - je lampou osvětlující mé kroky."

Vzteky, podezření a strach jsou negativní a ničivé emoce. Vloudí se do vašeho podvědomí a nutí vás dělat a říkat nesprávné věci. Toužíte po štěstí, a přichází smutek. Chcete vykonat

dobrou věc, a vykonáte špatnou. Děje se to vždy, když jste pod vlivem negativních a destruktivních emocí. Cokoli v takové chvíli učiníte, bude špatné.

Vy však můžete vepsat do knihy života nové jméno. Kniha života, jak jsem se již zmínil, je zákon vašeho podvědomí. V bibli se píše: „A v pravici toho, který sedí na trůnu, spatřil jsem knihu úplně popsanou, zapečetěnou sedmi pečeti. Tu jsem uviděl mocného anděla, který vy-hlásil velikým hlasem: 'Kdo je hoden otevřít tu knihu a rozlomit její pečeti? Ale nikdo na nebi ani na zemi ani pod zemí nemohl tu knihu otevřít a podívat se do ní.'" (Zjevení Janovo 5,1-4)

Kniha sepsaná ve vašem nitru je vaše objektivní a subjektivní mysl (vědomí a podvědomí). Veškeré myšlenky, víra, názory, teorie či dogmata, která do svého podvědomí zapíšete, vryjete či vtisknete, zažijete jako objektivní projev - jako okolnosti, podmínky či události. To, co je vepsáno uvnitř, zažíváme navenek. Život má dvě strany -objektivní a subjektivní, viditelnou a neviditelnou, myšlenku a její projev.

Sedm pečeti symbolizuje sedm stavů vědomí. Představa prochází sedmi stupni uvědomění, kdy se obracíme dovnitř k duchovní síle a naplňujeme jí svých pět smyslů. Vědomí a podvědomí se postupem času sladí. Když už nemá vědomí ani podvědomí žádné pochybnosti, je modlitba vyslyšena. Lámeme sedm pečeti; ovládneme svých pět smyslů a dospějeme k souladu obou částí naší mysli.

První pečetí je zrak. Každou situaci musíte vidět takovou, jaká by měla být. Tam, kde je nemoc, si představujte zdraví, tam, kde panuje nesoulad, si představujte harmonii, tam, kde zuří nenávist, si představujte lásku. Ovládněte svůj zrak a hleďte na pravdu.

Druhou pečetí je sluch. Slyšte dobrou zprávu, pravdu Boží. Představujte si svou matku, jak vám říká to, co toužíte slyšet - že se stal Boží zázrak, že je uzdravena. Ve vašich představách už neleží v nemocnici. Říká vám opak; hovoří o svém dokonalém zdraví. Dopřejte sluchu pravdě.

Třetí pečetí je čich. Cítit pravdu znamená dospět ke konečnému řešení, uvědomit si, že Bůh, který stvořil vaše tělo, je může také uzdravit. Odmítněte vše ostatní, protože to vašemu Duchu neprospívá. Pes si každou potravu očichá, a je-li zkažená, odmítne ji. Stejně i vy odmítněte všechny myšlenky, ideje a názory, které nenaplňují vaši duši radostí.

Čtvrtou pečetí je chuť. Ochutnejte sladkou příchut' Boha. Ochutnejte pravdu. Přisvojte si Boží ideje a pravdy pravidelnou meditací, zaměstnejte svou mysl představou, po jejímž uskutečnění toužíte.

Pátou pečetí je radost, s níž si duševně i emocionálně připomínáte vyslyšenou modlitbu a cítíte její realitu.

Zbývající dvě pečeti jsou vaše vědomí a podvědomí. Podaří-li se vám ovládnout svých pět smyslů, mužský a ženský princip ve vaší mysli začne harmonicky reagovat. Vaše touhy a emoce uzavrou božský svazek, z něhož se zrodí dítě - radost z vyslyšené modlitby.

Toto je kniha života. Kdyby někdo dokázal vyfotografovat vaše podvědomí, spatřili byste v něm svou budoucnost, svou minulost a své současné myšlenky. Budoucnost jsou vaše současné myšlenky, které dospějí. Budoucnost můžete změnit tím, že změníte přítomnost. Radujte se ze všeho, co je pravdivé, laskavé, vznešené a božské. Přesvědčte o těchto myšlenkách sami sebe. Staré myšlenky pak zemřou, zmizí. Budou zapomenuty, vypuzeny z vašeho podvědomí, protože nižší podléhá vyššímu.

Myslete na vše krásné a dobré. Získejte nové myšlenky, nový pohled na věčné pravdy a zásady. Pamatujte, že vaše podvědomí nepřijímá vaše nečinná přání, sny či naděje. Přijímá vaše přesvědčení - to, v co v hloubi svého srdce skutečně věříte.

V co věříte? Věříte v dobro na zemi a Boží vedení, harmonii, lásku a nadbytek? Pokud ano, toto vše naplní váš život, protože věřit znamená žít ve stavu, kterému věříme. Znamená to přijmout svou víru za skutečnost.

Pohled'te na své duchovní dědictví. Všichni jsme dětmi Boha, jak říká Mojžíš. Vaše skutečná podstata, skutečné jméno, které celý den vyslovujete, je ve vašem nitru. Řekněte si: „Jsem." Indové používají ve stejném významu mantru OM. V bibli stojí: „Jsem, který jsem." (Druhá Mojžíšova 3,14) Mojžíš pravil: „Jsem, posílá mě k vám." (Druhá Mojžíšova 3,14)

Právě toto „Jsem" vás posílá do práce, kde máte zvládnout obtížné úkoly. Když se inženýr setká s problémem, uvědomí si, že byl vyslán tímto „Jsem", aby problém vyřešil. Odvážně se s problémem popere a řešení najde.

Všichni jsme dětmi „Jsem" (Boha). Cokoli přiřadíte ke slovu „jsem", tím se také stanete. Pokud si říkáte: „Jsem k ničemu, jsem břídl, jsem nešika, jsem hluchý, jsem slepý, jsem nula," stanete se tím. Otočte to a říkejte si: „Jsem šťastný, veselý a svobodný. Jsem osvícený a inspirovaný. Jsem silný, jsem mocný. Jsem syn (dcera) živoucího Boha. Jsem dědicem všeho Božího bohatství. Narodil jsem se, abych vítězil, uspěl, protože nekonečno nemůže neuspět. Jsem úspěšný. Jsem prostě vynikající. Jsem výjimečný, na světě není nikdo jako já."

Proč byste si nemohli tyto pravdy opakovat, vepsat si je do srdce a vtisknout do svého nitra? „Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Tomu, kdo zvítězí, dám jíst ze skryté many; dám mu bílý kamének, a na tom kaménku je napsáno nové jméno, které nezná nikdo než ten, kdo je do-stává." (Zjevení Janovo 2,17)

Mana je nebeský chléb. „Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe." (Jan 6,51) Je to chléb míru, harmonie, je to chléb požehnaný od Boha. Jezte tento chléb inspirace a vedení, protože v dnešním světě se bez duchovní potrawy neobejdete. I člověk, který každý den usedá k večeři z nejvybranějších pochoutek, hladoví po klidu, harmonii, lásce, inspiraci a vedení.

Mana je symbolem inspirace, síly, moci a moudrosti. Nasytí vás v poušti samoty a neštěstí. Největší poušť na světě není Sahara, největší poušť se skrývá v lidské hlavě. Téměř nic tam neroste, jen plevel nevědomosti, strachu a předsudků. Buddha se tázal Boha na příčinu bídy, utrpení, zločinů a nemoci. A odpověď, kterou dostal, zněla: „Nevědomost," protože nevědomost je jediným lidským hříchem a každý trest je jejím důsledkem.

Povolte k sobě Boží sílu a moc. Ona vám odpoví. Bude stát při vás v těžkých chvílích. Pozvedne vás na výšiny, protože znáte její jméno, její podstatu, kterou je nekonečná moudrost, odpovídající na vaše volání. Obráťte se dovnitř, ke studnici života a osvěžte se pravdou, díky které dojdete naplnění. "Všichni, kdo žízníte, pojd'te k vodám, i ten, kdo peníze nemá. Pojd'te, kupujte a jezte, pojd'te a kupujte bez peněz a bez placení víno a mléko!" (Izajáš 55,1) Platíte uznáním, přijetím, přesvědčením, svou úctou k Bohu, svou vírou v Něho. To je jediná cena, kterou zaplatíte.

Nectíte-li a neuznáváte-li Boha, ztrácí jeho kouzlo svou moc. Chlebem míru, radosti, víry a důvěry se můžete nasytit jen tehdy, když vás posiluje víra. Vaše důvěra a víra by neměly být prázdnými krédy, dogmaty či tradicemi. Věřte, že vše, co zapíšete do svého podvědomí, se projeví jako forma, funkce, zážitek a událost. Díky nim člověk poznává sám sebe.

Nový člověk je nová vlastnost, nová perspektiva, nový pohled dovnitř. Proto si opakujte: „Bůh mne miluje a pečuje o mne. Dostalo se mi osvícení od Nejvyššího. Boží moudrost pozvedá můj rozum a já to nyní zapisuji svým vědomým perem do svého podvědomí. Vše, co do svého podvědomí zapíši, se uskuteční."

Žijete, abyste řešili problémy. Narodili jste se, abyste odhalili svou Boží podstatu, nabrousili své duševní nástroje. Bez problémů byste sami sebe nikdy nepoznali.

Ano, život přináší i neúspěchy. Právě proto máte na druhém konci tužky gumu. Když jste jako děti chodili do školy, nikdo od vás neočekával, že nebudete dělat chyby. Díky těmto chybám jste se naučili počítat a odčítat a celou řadu dalších věcí.

Pozitivní myšlení musí mít svůj základ. Jakmile pochopíte, že k sobě přitahujete to, nač myslíte a co cítíte, že se vaše představy vždy uskuteční, pak začínáte myslet pozitivně. Uvědomili jste si: „Má myšlenka je tvořivá - ne proto, že je to má myšlenka, ale proto, že je myšlenkou."

„Nic kromě vítězství zásad nepřinese člověku pokoj," napsal Emerson. Quimby řekl, že dítě je jako nepopsaná tabule, na niž každý něco načmárá - rodiče, příbuzní, učitelé, knězi. Je to snadné, protože dětská mysl je ovlivnitelná, tvárná a otevřená všem názorům, přesvědčením, krédům, dogmatům, předsudkům, nevědomosti a strachu rodičů. Dítě dospívá s obrazem duševního, emocionálního a duchovního prostředí rodiny.

Kdo dnes píše na tabuli vaší mysli? Počmárala ji vaše tchyně, tchán nebo další příbuzní? Zneklidňují vás? Říkají vám, že vás čeká krach? Dokážete se vzepřít a odpovědět: „Nevíš, co mluvíš. Já nemohu neuspět. Jak bych mohl? Nekonečno je ve mně. Narodil jsem se, abych vítězil. Jsem úspěšný v životě svých modliteb, ve vztazích k lidem, ve své práci, kterou jsem si vybral." Jakmile vyslovíte tyto věty, Boží síla a moc vám odpoví.

Cožpak může nekonečno selhat? Kde je nekonečno? Ve vás. A vy jste se narodili, abyste vítězili, překonávali překážky, triumfovali. Jste zde, abyste šli od vítězství k vítězství, od slávy ke slávě, protože není konce slávě, která se zve člověkem.

Počmáral tabuli vaší mysli okolní svět? Anebo tam zapisujete Boží pravdy, které jsou tytéž, jaké byly včera a jaké budou zítra? Co si do své mysli každý den zapisujete? Někteří lidé si tam vpisují žal, zoufalství, beznaděj, osamění. Vy však musíte žít v přesvědčení, že jste hodnotný člověk, naplněný vírou v jedinou existující sílu -Boha, který vás vede na všech vašich cestách a osvětluje vaše kroky.

Vaše podvědomí - kniha života - přijme tyto představy, názory, stanoviska a přesvědčení, protože jste upřímní a míníte je vážně. Uskuteční to, o čem přemýšlíte, co cítíte, v co věříte - dobré či zlé.

Naplňte svou mysl harmonií, zdravím, celistvostí, krásou, mírem, dokonalostí a správnými činy. Tyto zásady nestvořil člověk, on je pouze uvádí do života tím, že si je sám pro sebe potvrzuje. Nebojte se probudit Boží dar, který dříme ve vašem nitru.

Vše, co vás naplňuje vírou, důvěrou, radostí a nadšením, má nad vámi moc a řídí vaše jednání. Nadšení řídí veškerou vaši činnost, protože nadšení znamená oddanost Bohu. Nikdy se nedostanete tak daleko, jako když se oddáte kráse a dobru.

Člověk je duchovní a duševní bytost, protože řekne-li „jsem", ohlašuje tak přítomnost živoucího Boha. Žije věčně. Bude žít miliardy let, protože život se nerodí ani neumírá, voda jej nesmočí, oheň nespálí, vítr neodvane. Váš život je životem Božím, Bůh je život, a vy žijete věčně.

Zamyslete se nad sebou. Jste stejný člověk jako před pěti lety? Před deseti lety? Před pětadvaceti lety? Jste stejný člověk, jako jste byl, když vám byly tři měsíce či jeden rok? Ne, nejste. Od chvíle, kdy jste se narodil, jste prožil stovky životů - Duch se neustále projevuje na vyšších úrovních.

V pěti letech jste byli jiní než v deseti, dvaceti, ve třiceti. Kdybych vám ukázal fotografie pořízené každý měsíc vašeho života, asi byste sami sebe na některých z nich ani nepoznali.

Jste jiný člověk, než jste byl před půl rokem. Máte novou představu o Bohu, o životě, o vesmíru - nový odhad, nový náčrt, nový pohled. Nemluvíte stejně, nechodíte stejně, nemyslíte stejně. Kráčíte od vítězství k vítězství, neustále stoupáte do vyšších rovin. Zítra budete dále, než jste dnes, protože život neotálí u věčejšího dne, ale kráčí stále kupředu.

Každý den vpisujte do svého podvědomí nové pravdy. Zapište si tam i tato slova: „Jdu od vítězství k vítězství, stoupám od oktávy k oktávě."

Dostávám mnoho dopisů od lidí, kteří mi píší: „Budete se škvařit v pekelném ohni, protože ve svém rozhlasovém programu lidem říkáte, že každý člověk je sám sobě spásou, že Bůh sídlí v nás a nám stačí spojit se s touto Boží přítomností, která nás povede a vyřeší naše problémy. Také tvrdíte, že každý člověk sám plní své modlitby. Budete se za tato slova navěky škvařit v ohni pekelném." Pak obvykle citují bibli: „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný." (Jan 3,16)

Tito lidé nic nepochopili. Každý z nás je Jeho jediným Synem. My všichni jsme syny a dcerami jediného Boha. A vaším duchovním synem je vaše touha. Jste-li nemocní, toužíte po zdraví - zdraví je v té chvíli vaší spásou. Spása je v tom, že si člověk uvědomí svou touhu. Ztratíte-li se v lese, je vaší spásou síla, která vás vyvede ven. Jste-li ve vězení, je vaší spásou svoboda. Umíráte-li žízni, je vaší spásou voda. Každý člověk, který se dokáže spojit s Boží přítomností v sobě, je tudíž sám sobě spásou.

Biblický oheň pekelný není samozřejmě skutečným ohněm. Bible je duchovní kniha. Hovoří k nám duchovním, duševním, alegorickým, obrazným, idiomatickým a mystickým jazykem. Na každém psychiatrickém oddělení nemocnice nebo v psychiatrické léčebně najdete lidi, kteří se smaží v ohni pekelném, jímž je jejich vlastní podvědomí. Tito lidé překypují žárlivostí, nenávistí, záští, nepřátelstvím a zlobou. Spalují svá těla a svá srdce negativními emocemi.

Člověk trpící psychózou podstupuje nepředstavitelná muka. Škvaří se v ohni svého vlastního utrpení. Některé lidi spaluje plamen nenávisti, zášti, nepřátelství a tak dále. Ano, škvaří se v ohni pekelném, který sami zapálili, protože své peklo a své nebe si vytváří každý sám.

Zlost, deprese, strach a neblahá tušení jsou vaším vnitřním ohněm. Každý lékař vám řekne, že příčinou vředů, vysokého krevního tlaku, rakoviny či artritidy jsou právě tyto emoce. Nahromaděná nenávist vám způsobí artritidu, přivodí rakovinové změny ve vaší tkáni a zcela vás zničí. Žárlivost dokáže člověka dovést do stavu nepočetnosti. Je to příšera se zelenýma očima a je nejničivější ze všech smrtelných duševních jedů.

„Proto si ukládejte poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou." (Matouš 6,20) Ukládejte si tam mír, harmonii, zdraví a krásu. Vepište si do srdce Boží pravdy. Jaké, ptáte se? „...co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoli je hodné lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu." (Filipským 4,8)

PÍSEŇ VÍTĚZSTVÍ

Pověz mi ty, kterého tolik miluji, kde budeš pást, kde necháš odpočívat stáda za poledne?
Jak jsi krásná, přítelkyně moje, jak jsi krásná, oči tvé jsou holubice.
On mě uvedl do domu vína, jeho prapor nade mnou je láska.
Jeho levice je pod mou hlavou, jeho pravice mě objímá.
Můj milý se ozval, řekl mi: Vstaň má přítelkyně, krásko má, a pojď.
Hle, zima pominula, lijavice přešly, jsou ty tam.
Po zemi se objevují květy, nadešel čas prořezávat révu, hlas hrdličky je slyšet v naší zemi.
Vstaň, má přítelkyně, krásko má, a pojď!
Můj milý je můj a já jsem jeho, on pase v liliích.
Než zavane den a stíny dají se v běh.

Z Písně písní

Nedokáží si představit, že by v této knize chyběla zmínka o Písni písní -jedné z nejpodnětnějších částí bible. Píseň písní odhaluje Boha jako všeobecnou lásku. Je ekstaktická a vzrušující.

Abyste vedli nádherný život, musí vás pohánět láska. Nechtě se opít Duchem. Zpívejte si svou píseň vítězství, nadchněte se Bohem a naplňte nadšením. Každým dnem budete vyjadřovat stále více Boží lásky a radosti.

Zpívat píseň Boží - píseň vítězství - znamená subjektivně cítit, že jste tím, o čem vám vašich pět smyslů tvrdí, že tím nejste. V takové chvíli vás opíjí Bůh a zachvacuje božské šílenství, bláznivá radost.

Určitě jste už viděli člověka překypujícího nadšením, který byl doslova opilý radostí. Tento člověk zpíval v onu chvíli píseň Boží. „Vrcholem radosti je být s tebou, ve tvé pravici je neskonale blaho." (Žalm 16,11)

Písní, do níž vkládáte svou mysl a tělo, vyjadřujete svou podstatu. Když je lidské srdce naplněno láskou a dobrou vůlí, když člověk vyzařuje mír, rozezvučí se všude kolem Boží píseň - píseň jásající duše.

Vaše skutečné „já" je duchovní, věčná, dokonalá bytost. Jste živým vyjádřením Boha. „Ač]sem řekl, jste bohové, všichni jste synové Nejvyššího." (Žalm 82,6)

Každá modlitba je vyjádřením lásky k Bohu a dobru. Uskutečněná touha vám přinese radost a mír. Touha vašeho srdce nese v Písni písní označení „můj milý", „má milá". Dvořte se svému milému a své milé, dejte se uchvátit a nadchnout. Probudte svou představivost, a vždy budete kráčet cestou touhy, která ovládá vaši mysl.

Ti, kteří studují zákony mysli, vědí, že Píseň písní je nádherným popisem harmonické jednoty vědomí a podvědomí (Šalamoun a královna ze Saby).

„Pověz mi, ty, kterého tolik miluji, kde budeš pást?" Vaše uskutečněná touha je tím, kterého tolik milujete. Kde budete pást vy? Jinými slovy, čím se zabývá vaše mysl? Stádo symbolizuje vaše myšlenky, ideje, názory a víru. Oslavujte radost z vyslyšené modlitby.

Pokud si nyní říkáte: „Nemohu. Je příliš pozdě. Jsem moc starý a neznám ty pravé lidi," - tedy pokud svou mysl sytíte všemi důvody, proč něco nemůžete udělat nebo něčím být - nenecháváte svá „stáda za poledne odpočívat".

V poledne slunce nevrhá stín, a ani vy nesmíte při své modlitbě dovolit, aby vám stín strachu či pochyb zkřížil cestu a odradil vás od vašeho životního cíle. Svět zmatku rozhodně zavrhněte a ponořte se do meditace o uskutečnění své touhy.

„Jak jsi krásná, přítelkyně moje, jak jsi krásná, oči tvé jsou holubice." Holubice je symbolem vnitřního Božího míru.

Kdysi jsem hovořil s jedním alkoholikem, který mi řekl: „S tím vaším pánbičkem na mě nechoďte. Já o Boha nestojím. Já se chci vyléčit." Tento muž hluboce nenáviděl svou bývalou manželku, která se znovu vdala, a byl navíc pln zášti k několika dalším lidem. Potřeboval oči holubice, potřeboval vidět pravdu, která by mu přinesla klid mysli.

„Budete se se mnou nyní modlit?" zeptal jsem se ho. „Prosím vás jen, abyste se zcela uvolnil. Pokud se vám to podaří, zažijete vnitřní klid, který přináší pochopení."

Souhlasil, uvolnil se a já mu říkal: „Představte si, že nyní promlouváte k neviditelné přítomnosti ve vás - všemocné síle, která stvořila vesmír. Ta síla dokáže vše. Opakujte: „Děkuji, děkuji za tento vnitřní mír." 4 Opakujte si to znovu a znovu."

Po deseti minutách tiché meditace ho oslepilo jeho nitro, jeho vnitřní světlo, které jako by vycházelo z podlahy pod ním. Celá místnost se naplnila tímto světlem.

„Vidím jen světlo," vykřikl. „Co se děje?" Pak mi v ordinaci usnul s blaženým výrazem ve tváři. Asi za čtvrt hodiny se probudil s pocitem absolutního klidu a řekl mi: „Bůh opravdu je! Bůh je!" Tento muž našel svou milovanou, svůj pocit jednoty s Bohem a vším dobrem.

Když večer usínáte, povězte své touze, jak je krásná a jak báječný je to pocit, když se uskutečňuje. Zamilujte se do svého ideálu. Uctívejte ho, povznášejte ho. „Vstaň, má přítelkyně!" Prociťte si, že jste taková, jací toužíte být. Usínejte s vědomím, že jste tím, kým chcete být, a konáte to, co chcete konat.

Před nějakým časem jsem jednomu muži poradil, aby usínal s myšlenkou na úspěch. Tento člověk prodával předplatné na časopisy a po krátké době opravdu dosáhl velkého úspěchu. Vždy před spaním myslel na úspěch, na to, co pro něj úspěch znamená, co by dělal, kdyby byl úspěšný. Poradil jsem mu, aby používal své představivosti a před spaním si procítil lásku ke své ideji úspěchu. Opakoval si slovo „úspěch" stále dokola a usínal v náručí své věčné milenky - Boží přítomnosti, která uskutečňuje vše, co člověk přijme za skutečnost. Vnější podmínky, zkušenosti a události, které zažíváte, jsou dětmi zrozenými ve vaší mysli.

„On mě uvedl do domu vína, jeho prapor nade mnou je láska.“ Dům vína je vaše vlastní mysl, kde se věnujete ideji či touze svého srdce.

Nyní se podíváme, jak má člověk v domě vína se svými myšlenkami pracovat. Znal jsem jednu dívku, která měla výjimečné pěvecké nadání, ale nedařilo se jí prorazit ani u filmu ani v televizi ani v rozhlasu. Tak často byla odmítána, že se z toho stával komplex. V mé rozhlasové relaci se doslechla, že člověk může uskutečnit vše, co si dokáže představit a duševně přijmout za své. Zapsala si to, přišla na mou přednášku a začala pravidelně vcházet do svého domu vína. Vždy utišila svou mysl a uvolnila tělo. Tělo vás musí poslouchat. Ve zcela klidném, uvolněném, mírumilovném stavu pak zaměřila svou pozornost na představu smlouvy ve své ruce. Cítila realitu své radosti a nádheru tohoto pocitu. Byla v domě vína a praporem nad ní byla láska. Láska je emocionální pouto a ona byla duševně připoutána k oné imaginární smlouvě. „... a povolává v bytí to, co není." (Římanům 4,17) Viditelný svět vzniká z neviditelného. Tato mladá žena uspěla, protože dokázala emocionálně přilnout ke své představě smlouvy. Věděla, že to, co si představuje a čemu věří, se musí uskutečnit i v trojrozměrném světě.

„Jeho levice je pod mou hlavou, jeho pravice mne objímá." Levice je váš hluboký, subjektivní pocit, pravice pak ukázněná představivost. Jakmile si začnete představovat a cítit realitu své touhy, spojujete pravici (myšlenku) s levicí (pocitem) v Božím objetí. Dá se to vyjádřit i jinak: dochází k dohodě mezi vědomím a podvědomím, která je základem každé vyslyšené modlitby.

Když se vaše vědomí přestane hádat s podvědomím, vaše modlitba bude vyslyšena, protože vědomí a podvědomí se dohodly a společně se přiblíží vaší touze.

„Můj milý se ozval, řekl mi: Vstaň, má přítelkyně, krásko má, a pojď." Cožpak toto nejsou slova, kterými k vám promlouvá váš cíl, ctižádost, touha? Myšlenka dokonalého zdraví se k vám nyní sklání a říká: „Vstaň a pojď pryč od víry v nemoc, omezení a bolest k víře ve zdraví, harmonii a klid duše."

V Anglii jsem kdysi vedl dlouhý rozhovor s mužem, který měl potíže s nohou. Devět měsíců nemohl vyjít z domu, protože se na nohu vůbec nepostavil. Jako první jsem se ho zeptal, co by udělal, kdyby se uzdravil. „Zase bych hrál pólo," odpověděl, „plaval bych, hrál golf a lezl po Alpách, kam jezdím každý rok." To byla odpověď, kterou jsem hledal.

Co nejjednodušším způsobem jsem mu vysvětlil způsob duševní léčby. Nejprve si měl představovat, že dělá všechno, co obvykle dělává. Nakreslil jsem mu obraz jeho představy. Patnáct až dvacet minut, třikrát denně se měl posadit ve své pracovně a představovat si, že hraje pólo, a žít se do této role jako herec na scéně.

Je třeba poznamenat, že on sám sebe neviděl, jak pólo hraje, to by byla iluze; on to cítil. Uskutečňoval svou představu tím, že prožíval drama ve své mysli - v domě vína.

V poledne vždy utišil svou mysl, uklidnil tělo a představoval si, že má na sobě svou horolezeckou výstroj. Představoval si, jak leze po horách; cítil studený vzduch na své tváři a slyšel hlasy svých dobrých přátel. Prožíval si toto drama a v duchu se dotýkal skal.

Každý večer před spaním, než se uložil do náruče své milované - svého hlubšího já - si zahrál partii golfu. Cítil v ruce golfovou hůl, dotýkal se míčku, stavěl si ho a odpaloval. Svíral hůl a s potěšením pozoroval, jak míček letí. Po dobré hře upadal do hlubokého spánku s pocitem uspokojení a štěstí.

Do dvou měsíců se mu noha zahojila a on mohl dělat vše, co si dosud jen představoval. Představa lezení po horách a touha znovu si zahrát pólo pro tohoto muže znamenaly: Vstaň, má přítelkyně, krásko má, a pojď pryč od víry v tělesný handicap. A on vstal a šel.

Zákon podvědomí je zákonem nutkání. Když subjektivně cítíte, že plavete - například, když cítíte chladnou vodu a přirozenost svých temp - dříve či později budete skutečně plavat. Bez ohledu na svůj strach či fyzický stav budete dělat přesně to, co si v duchu představujete.

Vaše touha, sen, ambice, cíl je vaší spásou! Kráčí po chodbách vaší mysli a říká vám: Vstaň, má přítelkyně, a pojď a raduj se z dobrých a krásných věcí života.

Nezáleží na tom, v čem je problém ani jak je vážný. Stačí, když sami sebe přesvědčíte o realitě své představy. Čím dříve se vám podaří přesvědčit svou mysl o skutečnosti své touhy, tím dříve se dostaví výsledek. Vaše podvědomí věrně reprodukuje vše, co jste do něho vložili.

V bibli se píše: „Vyvolte si dnes, komu chcete sloužit" (Jozue 24,15) Máte svobodu volby, vždy si můžete zvolit pocit a náladu, kterou chcete prožívat. Vnější projev vašeho pocitu či přesvědčení je tajemstvím vaší milé - vašeho podvědomí. Vnější činy jsou určovány vaší subjektivní vírou a dojmem.

Myšlenky a pocity určují váš osud. Tato pravda k vám nyní promlouvá slovy: „Zima pominula, lijavice přešly, jsou ty tam." Zima představuje chlad, kdy semena mrznou v lůně země a nic neroste. Ovšem jaro, léto, podzim i zima se střídají i ve vaší mysli.

Nechali jste své touhy, sny, představy a životní cíle zmrznout jen proto, že podléháte strachu, úzkosti či predsudkům? Vdechněte jim nový život, vejďte do Božího domu vína v sobě a řekněte si: „Mohu být tím, kým toužím být. Jediné, co musím udělat, je vložit do svého podvědomí svou touhu po zdraví, bohatství, přátelství a úspěchu. Mé podvědomí uskuteční vše, co jsem do něho vepsal."

Pak pomine zima a lijavice přejdou. Vaše mysl byla zaplavena negativními myšlenkami, které vyvolávaly náladu sklíčenosti, smutku a melancholie. Nyní víte, že musíte svou mysl naplnit Božími pravdami, které k vám přicházejí z nekonečna, a vše ostatní z ní vyhnat.

Zima a záplavy pominou, budete-li pravidelně a systematicky naplňovat svou duši myšlenkami míru, štěstí, lásky a dobré vůle. Můžete si vzít na pomoc některý ze žalmů, například třiadvacátý nebo jednadevadesátý. Vnímejte pravdu toho, co říkáte; čtěte a meditujte nahlas, protože tak vzniknou léčivé vibrace a zaplaví vaše tělo i mysl.) Tyto uzdravující a uklidňující vibrace zničí, zneutralizují a odvrhnou v zapomnění veškeré negativní, bojácné, chorobné myšlenky, které vám způsobují problémy v životě. Tím pádem zaniknou i všechny jejich vnější projevy. Právě to je účinek modlitby. Modlete se často, učiňte si z modlitby každodenní zvyk, protože modlitba by měla být zvykem.

Při všem, co děláte, mějte na paměti Boha a jeho lásku. Jdete-li například na nákup, pomodlete se: „Bůh mě řídí při mých nákupech." Prodavači v obchodě pak tiše popřejte Boží blahobyť.

Cokoli děláte, dělejte s láskou a dobrou vůlí. Celý svět zahrňte láskou, mírem a dobrou vůlí. Neustále si opakujte, že Boží láska a krása naplňuje všechny vaše myšlenky, slova i činy. Udělejte si z toho zvyk. Nasyťte svou mysl věčnými pravdami, a uvidíte, že: „Po zemi se objevují květy, hlas hrdličky je slyšet v naší zemi." Vy sami začnete kvést, ano, rozkvetete jako růže!

Země symbolizuje vaše tělo, okolí, společnost a vše, co na objektivní rovině svého života potřebujete.

Květy jsou pak zrozením Boha ve vaší mysli. Květy Božího vedení nad vámi budou bdít a dovedou vás na zelené pastviny a ke klidným vodám. Květy Boží lásky naplní vaše srdce. Namísto sváru spatříte pouze Boží lásku, panující nad všemi tvory. Jakmile si tuto lásku uvědomíte, začnete ji nacházet ve všem kolem sebe.

Přijdete-li do domu, kde panuje zmatek, hádky a napětí, pomyslete na Boží mír, který vládne myslím a srdcím všech v tomto domě, a uvidíte rozkvétat květy míru a pokoje.

Vidíte-li u někoho finanční nedostatek či omezení, pomyslete na nekonečný blahobyt a Boží bohatství, které bez ustání proudí a vrchovatě naplňuje každou prázdnou nádobu. Sami se tak ocitnete v rajské zahradě, kde rostou jen nádherné orchideje a kde se vaše mysl rozzáří světlem Božích myšlenek.

Každý večer před spaním se odějte do šatu lásky, míru a radosti. Usínejte s pocitem, že jste tím, kým chcete být. Vaše poslední představa před usnutím se vryje do podvědomí a ožije. Do domu vína vod'te vždy jen vznešené, božské představy o sobě samých. Podvědomí vás obdaruje tím, v co věříte a co považujete za skutečnost. Pokud něčemu opravdu věříte, dosáhnete toho. Láska vdechne vaší touze život. Váš zítřek bude takový, jaký si jej vytvoříte, když usínáte v náručí svého milého (svého ideálu).

Hlas hrdličky se rozezní, jakmile přestanete zpívat píseň nedostatku. Tuto píseň jste slyšeli v podání mnoha lidí, je jako stará gramofonová deska: „Jsem tak osamělý, nikdy mi nic nevychází. Nikdy jsem nedostal šanci. Lidé se ke mně nechovají hezky. Třikrát mě operovali. Ani nevíte, o kolik peněz jsem přišel." Ano, pak vám začnou vyprávět o strachu na osamělé cestě, o tom, co mají a nemají rádi, o své zášti a nenávisti. Vy jste však naplnění Boží láskou a tuto píseň již zpívat nebudete. Budete zpívat novou píseň, píseň Božích myšlenek a pravdy.

Začnete mluvit novou řečí - řečí míru, radosti, dobré vůle a lásky - a uvidíte, že na lidi a situace budete reagovat docela jinak. Všude se rozezní Boží píseň. Když vám nyní někdo řekne něco ošklivého nebo zlého, vy si uvědomíte, že Boží mír naplňuje vaši duši, a zlá slova vás nezasáhnou, protože je spálí oheň vaší myšlenky. Budete zářit štěstím, překypovat nadšením a těšit se s radostným očekáváním na vše dobré. Ať půjdete kamkoli, poneseťe si s sebou mír. Všichni kolem vás se budou koupat v požehnání vašeho vnitřního světla. A vy budete, jak praví Shakespeare, naslouchat stromům, v potůčku si čítat, kámen vám bude kázat a ve všem najdete Boha. Hlas hrdličky se rozlehne vaší zemí!

Hlas hrdličky je hlasem míru, hlasem intuice a vnitřního Božího vedení. Vy jej uslyšíte, budete-li naslouchat. Jako chlapec jsem se jednou ztratil v lese. Usedl jsem pod strom a vzpomněl si na modlitbu, která začíná slovy: „Náš Otec nám ukáže cestu, buďme tiše a On nás povede." Tiše jsem si opakoval: „Otče, ved' nás."

Zaplavila mě vlna pokoje, na kterou si dodnes vzpomínám. Hlas hrdličky se rozezněl. Hrdlička je intuice, zpráva z našeho nitra. Tenkrát mě přemohl pocit, že se mám vydat jedním směrem, jako kdyby mne něco pohánělo kupředu. Dva z mých kamarádů šli se mnou, ostatní odmítli. Z hustého lesa nás vyvedla Jeho neviditelná ruka.

Velcí skladatelé naslouchají hudbě ve svém nitru a zapisují si, co slyšeli. Lincoln takto naslouchal zásadám svobody a Beethoven principu harmonie.

Je-li člověk kupříkladu zaujat matematikou, dá jí svou lásku a ona mu za to odhalí svá tajemství.

Ježíš zaslechl hlas hrdličky, když řekl: „Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí!" (Jan 14,27) Ponořte se do těchto slov, naplňte svou mysl jejich léčivou silou a budete se cítit nádherně.

Job uslyšel hlas hrdličky, když řekl: „Měj se k Bohu důvěrněji, ať užiješ pokoje.“ (Job 22,21) „Stvoření opírající se o tebe, chráníš pokojem, pokojem, neboť v tebe doufá.“ (Izajáš 26,3) „Bůh není Bohem zmatku, nýbrž Bohem pokoje.“ (I.Korinským 14,33)

I vy můžete zaslechnout hlas hrdličky, obrátíte-li se k nekonečné moudrosti ve svém nitru se slovy: „Otče, toto chci...“ pak jasně a konkrétně řekněte, po čem toužíte. Svou touhu tak předáte Boží moudrosti v sobě, která ví vše, vidí vše a zná cestu k naplnění vašeho přání. Jak poznáte, že jste svou žádost skutečně podvědomí předali? Znamením vám bude klid a mír v duši. Pocítíte-li strach či úzkost, nepodařilo se vám to, protože jste ještě docela neuvěřili v Boží moudrost svého nitra.

Pokud prosíte o vedení, říkejte si, že vás v této chvíli vede nekonečná moudrost, a uvidíte, že vždy budete konat ty správné skutky. Hrdlička vám zašeptá do ucha: „Pokoj s tebou.“ Pocítíte vnitřní klid a Boží hlas vám vnukne to pravé rozhodnutí.

Nedávno za mnou přišla jedna dívka, která nevěděla, zda má přijmout místo v New Yorku, které bylo mnohem lépe placeno, než její současné zaměstnání v Los Angeles. Večer před spaním si položila tuto otázku: „Jak bych reagovala, kdybych se nyní správně rozhodla?“ A odpověď zněla: „Cítila bych se nádherně. Cítila bych se šťastná, že jsem došla ke správnému rozhodnutí.“ Opakovala si to znovu a znovu jako ukolébavku a ukolébávala se ke spánku s pocitem „cítím se nádherně“.

V noci se jí zdál sen a hlas z tohoto snu jí říkal: „Zůstaň! Zůstaň!“ Okamžitě se probudila a věděla, že to byl hlas hrdličky - hlas intuice.

Čtyřrozměrné já jejího nitra, které je vševědoucí a vše-vidoucí, dokázalo nahlédnout do budoucnosti, do myšlenek majitelů oné newyorské firmy. Dívka zůstala ve svém zaměstnání a následné události daly za pravdu jejímu hlasu, protože newyorská firma zkrachovala. „Já, Hospodin, se mu dám poznat ve vidění, mluvit s ním budu ve snu.“ (Čtvrtá Mojžíšova 12,6)

„Můj milý je můj a já jsem jeho, on pase v liliích.“ Lilie zde představují máky, které rostou na východě. Každý ví, jak přenádherný je pohled na pole máků vlnících se ve větru. Tato povznášející věta z bible nás nabádá, abychom se zamilovali do Božích vlastností své mysli. Za-snoubíte-li se s Boží silou v sobě, zasnoubí se i ona s vámi. Prožijete mystický sňatek a rozkoš z lásky k pravdě pro pravdu samou, naplníte se novým vínem a na celý svět pohlédnete novými očima.

Lilie jsou symbolem krásy, řádu, symetrie a proporcí. Budete-li čerpat z velkých pravd, že Bůh je nepopsatelná krása, bezbřehá láska, neskonale rozkoš, absolutní harmonie a nekonečný mír, budete pást v liliích a ve vašem životě se začnou dít zázraky.

Poznání, že tyto vlastnosti Boha se vyjadřují skrze vás a že vy jste kanálem Boží energie, roztančí každý atom vaší bytosti v rytmu věčného Boha. Krása, řád, harmonie a mír vstoupí do vaší mysli, těla i života. Budete pást v liliích - pocítíte jednotu s Bohem, životem a jeho nekonečným bohatstvím. Uzavřeli jste sňatek se svým milovaným, jste nyní sezdáni se svým ideálem, svou touhou, jste nevěstou Pána - svého přesvědčení. Od tohoto okamžiku budete rodit krásné děti myšlenek a představ.

Otec je Boží myšlenka, matka její subjektivní ztělesnění. Ze svazku myšlenky a pocitu se rodí vaše zdraví, bohatství, štěstí a vnitřní klid.

Posaďte se a pas té v liliích, uvědomte si, že každý večer, když uléháte ke spánku, přicházíte ke Králi králů, Pánu pánů a Princi princů. Dbejte na to, abyste se na tuto cestu „hezky oblékli“. Kdybyste se měli setkat s prezidentem, určitě byste si oblékli ty nejlepší šaty. Šat, který si oblékáte, když vstupujete do ráje vlastní mysli, je vaše momentální nálada. Dbejte na to, aby to byl šat svatební, šat lásky, míru a dobré vůle k celému světu.

Upřímně si řekněte: „Jak jsi krásná.“ Nesmí se v tom ozývat žádná zášť, zlá vůle, kritika, zavržení sebe sama ani ostatních. Boží láska ke všem lidem musí skutečně naplnit vaše srdce. Musíte každému upřímně přát to, co přejete sami sobě, a teprve potom můžete své myšlenky

řící: „Jak jsi krásná." „A kdykoli povstáváte k modlitbě, odpouštějte, co proti druhým máte." (Marek 11,25)

„Můj milý je můj." Vše, co patří Bohu, patří i vám, protože Bůh je ve vás. Máte vše, po čem toužíte, a žádnou pomoc zvenčí nepotřebujete.

Až se budete dnes večer chystat ke spánku, všem odpusťte a představte si, jak se naplňuje vaše touha. Staňte se zcela lhostejnými ke všem myšlenkám na neúspěch; přece již znáte zákon. „Jakmile přijmete výsledek, přimějete nástroje své mysli tento výsledek zrealizovat," říká Troward. Usínejte s pocitem, že jste tím, kým toužíte být, a máte to, co toužíte mít. Přijmete-li svou touhu, vstupujete do stavu jednoty se svým podvědomím, které uskuteční vše, co jste do něj vložili.

On pase v liliích. Než zavane den a stíny dají se v běh. Stíny znamenají strach, pochyby, starost, úzkost a vše, co vám namlouvá, že svého cíle nemůžete dosáhnout. Našich pět smyslů a lidské předsudky stále vrhají své stíny na naše modlitby.

Při modlitbě musíte pokládat za skutečnost to, co váš rozum a vašich pět smyslů odmítá a popírá. Zůstaňte věrni své myšlence, zůstaňte věrni na každém kroku své pouti. Jakmile přijmete svou touhu, veškerý strach odletí. Důvěřujte realitě svého ideálu, své touhy a nechtě se naplnit až po okraj pocitem, že jste jí dosáhli. Pak zažijete radost z vyslyšené modlitby. Ano, vaše modlitba bude vyslyšena a vaše mysl se rozzáří světlem a mírem.

Nezáleží na tom, v čem je problém, ani jak zlé, temné či beznadějně se věci zdají. Obrátte se k Bohu a zeptejte se: „Jak je tomu u Boha na nebesích?" Odpověď se nepozorovaně vkrade do vaší mysli jako nebeský déšť: „Vše je mír, radost, rozkoš, dokonalost, celistvost, harmonie a krása." Pak odmítněte důkazy svých smyslů a paste v liliích míru, harmonie, radosti a dokonalosti. Uvědomte si, že to, co platí o Bohu, musí platit i o vás a vašem okolí. Uchovejte si svou důvěru a víru v Boha, než zavane den a stíny dají se v běh.